

URHEILUAMPUJA

www.ampumaurheiluliitto.fi

Suomen Ampumaurheiluliiton jäsenlehti 1/2020

**Joonas Kallio ja
Tomi Heikkilä hyviin
EM-suorituksiin:**

PISTOOLI-
AMMUNNAN
UUSI NOUSU

Urheilija arjessa: sporting-ampuja Oliver Lindh → 18-19

Aaro Vuorimaalle liikkuvan maalin EM-hopeaa → 9-11

Mari Backman-Hyrkäs vastaa 20 kysymykseen → 20-21

Lapua .22LR patruunat

**TESTAA JA
MENESTY**

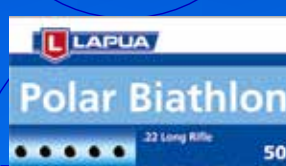

TESTAUKSET SUOMESSA

SOITA JA VARAA AIKA

Lapua: Arvi +358 50 5811728

Konnevesi: Veijo +358 45 677 0599

lapua.com

PERUSTETTU 1927

92. vuosikerta. Viisi numeroa/vuosi.

ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Lassi Palo, puh. 050 339 0644

lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Kirsi Kankaanmäki, puh. 0400 930 527

kirsi.kankaanmaki@ampumaurheiluliitto.fi

Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI

Juha Halminen, puh. 050 592 2722

juha.halminen@kolumbus.fi

ULKOASU

Rauno Hietanen, Sanatakomo Oy

PAINOPAikka

Forssa Print 2020

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY

Osoite: Valimotie 10, 00380 Helsinki

Puhelin: 0400 930 527

Faksi: (09) 147 764

Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Anne Lantee

Taloussihteeri Sanna Hellgren

Kilpailu- ja palvelusihteeri

Kirsi Kankaanmäki

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoriso- ja koulutuspäällikkö Timo Rautio

Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell

Ympäristö- ja olosuhdepäällikkö

Lotta Jaakkola

KANNEN KUVA: LASSI PALO

Wroclawista EM-Kisakallioon 2021

LASSI PALO

ILMA-ASEIDEN EM-KILPAILUT

järjestettiin helmi-maaliskuun vaihteessa Puolan Wroclawissa. Kilpailut ammuttiin historiallisessa, vuonna 1913 valmistuneessa valtavan kokoisessa Centennial-hallissa. Olosuhteet olivat hyvät, ja kisajärjestelyt toimivat erinomaisesti.

Wroclawin EM-kilpailut olivat järjestyksessään 50. ilma-aseiden EM-kilpailut, ja niihin osallistui noin 600 urheilijaa 45 maasta. Kisoissa oli jaossa EM-mitalien lisäksi kahdeksan maapaikkaa Tokion olympialaisiin.

Miesten ilmapistoolikisa käynnissä Wroclawin EM-radalla.

SEURAAVAN KERRAN ilma-aseiden EM-mitaleista kilpaillaan Lohjalla sijaitsevassa Kisakallion urheiluopistossa vuoden 2021 helmi-maaliskuussa. Osanottajamäärät ovat samaa suuruusluokkaa kuin Wroclawissa. EM2021-kisaorganisaation edustajat tutustuivatkin Wroclawin kisajärjestelyihin neljän päivän ajan.

Wroclawin EM-kilpailut ovat tässä lehdessä näkyvästi esillä.

LEHDESSÄ on paljon muutakin asiaa, kuten uusi juttusarja Tiesitkö, että..., jossa katsotaan ampumaurheilua laajemmassa merkityksessä.

Tässä numerossa on myös laaja katsaus kevään tärkeisiin kisoihin, joissa jaetaan viimeiset maapaikat Tokion olympialaisiin. Suomelle ei tullut EM-Wroclawissa lisää olympiamaapaikkoja, joten Suomella on edelleen kaksi maapaikkaa. **Satu Mäkelä-Nummela** on jo nimetty Suomen olympiajoukkueeseen. Toinen maapaikka on tullut miesten skeetissä.

LASSI PALO

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 1/2020

4 Pääkirjoitus: Ampumaurheilua turvallisessa ympäristössä.
5 MMM:n suuri tuki ratojen luvitukseen.
6 Pistooliammunnan nimet Joonas Kallio ja Tomi Heikkilä.
9 Liikkuvalle maalille neljä EM-mitalia.
10 Olympiapaikkojen h-hetki.
12 Liiton uudet valmentajat.
14 Kiväärin EM-yhteenveto.
15 Practicalin valmennustilanne.
16 Tehoryhmä fysiikkaleirillä.
18 Urheilija arjessa: Oliver Lindh.
20 Noin 20 kysymystä: Mari Backman-Hyrkäs.
22 Seurajuttu: VS-VA.

24 Esittelyssä kaksi Tehoryhmäampujaa.
26 Aluejuttu ja pistooliopas.
28 Tiesitkö, että... - juttusarja.
30 Veijo Sivulan testaustyö.
32 Ase-esittely: Baikal MP-672
35 Edullinen doppler-tutka.
36 Inbandin esittely.
38 Mitäs nyt kuuluu, Timo Näveri?
39 Radoilta kerättyä ja Paras muistoni: Ville Häyrinen.
40 * Tiedotuksia * Onnitte-luja * Uutisia.
44 Svenska sidor.
46 Sarjakuva ja 10 napakkaa.
47 Finaali: Uusi palvelusihteeri Olli Törni.

16

hakuammuntaa

”SUOMESSA on 720 ulkona sijaitsevaa siviiliampumarataa ympäri Suomea, lisäksi sisäratoja. Urheiluampujien lisäksi radoilla ampumataitoaan ja -tarkkuuttaan kehittävät ja ylläpitävät monet, joille ampumarjoittelu on välttämätöntä monestakin syystä.” * sivut 28–29

720

Ampumaurheilua turvallisessa ympäristössä

Vuoden alussa käytiin laajaa keskustelua suomalaisessa muodostelmaluistelussa ilmi tulleista ongelmista, jotka liittyivät erään valmentajan epäeettiseen toimintaan.

Taitoluisteluliiton mukaan valmentaja oli syyllistynyt urheilun eettisten sääntöjen rikkomiseen käyttämällä toistuvasti valmennettaviaan kohtaan epäasiallista kieltä, huutamalla ja nöyryyttämällä. Valmentaja määrättiin vuoden kilpailukieltoon.

Olympiakomitean urheilijavaliokunta totesi ryhdikkäässä kannanotossaan (28.1.) muun muassa seuraavaa: " - jokainen väärin tai väkisin urheilun alttarille uhrattu nuoruus, tai pahimmassa tapauksessa koko elämä, on liikaa. Urheilumenestys ei korvaa kadotettua itsetuntoa, eikä yksikään mitali korjaa särkynyttä mieltä. - Ääriarjoille on mentävä, mutta tiedämme myös sen, että ääriarjoille on mentävä oman tahdon saattamana. Tiedämme myös, että jokaiselle raja on henkilökohtainen; kaikista ei tule lajinsa menestyjiä, ja siinä hän homman juju lopulta piileeikin."

Vaikka vastaavanlaisia ongelmia ei kaikissa seuroissa ja lajeissa olisikaan, lasten ja nuorten parissa toimivien pitää käydä omat toimintatavat tarkasti läpi ja miettiä, missä rajat oikeasti ovat. Näin on tehty myös Ampumaurheiluliitossa, jonka tehoryhmävalmentajat keskustelivat valmennuksesta nuorisopäällikkö Timo Raution johdolla nuorten fyysikkaleirillä Kisakallion urheiluopistossa tammikuun lopussa. Rautio korosti urheilijoille, valmentajille ja paikalla olleille vanhemmille, että ampumaurheilussa on nollatoleranssi kiusaamisen ja häirinnän suhteen: "Niitä ei suvaita missään - ei harjoituksissa, ei kilpailuissa eikä kisamatkoilla."

Julkisuudessa on todettu, että urheiluharrastus on kolmanneksi yleisin paikka kiusaamiselle koulun ja netin jälkeen. Myös tämän takia on tärkeää, että asioista keskustellaan avoimesti.

Valmentaminen vaatii myös kuria ja ajoittain tiukkojakin otteita - aivan kuten koulussa. Rajat on kuitenkin pidettävä aina mielessä. Toivottavaa on myös se, ettei käynnissä oleva keskustelu johda siihen, ettei valmentajaksi enää uskalleta ryhtyä.

Olympiakomiteasta on todettu, että jokainen epäasiallinen kohtelu on liikaa, ja siksi käynnissä oleva keskustelu on äärimmäisen arvokasta. Sen kyselyissä lasten vanhemmat ovat lähes 90-prosenttisesti tyytyväisiä toimintaan ja yli 80 prosenttia lapsista ja nuorista kokee seuran ilmapiirin rohkaisevana ja innostavana. SUEK:n tekemän häirintäkyselyn tulokset valmistuvat ja julkistetaan myöhemmin kevään aikana.

Olympiakomitean urheilijavaliokunta totesi myös, että menestys on saavutettavissa ilman epäasiallista kohtelua. Yhtä lailla kaikki urheilun tuoma hyvä on myös mahdollista tuhota menemällä liian pitkälle - tasosta riippumatta. Valiokunnan erinomainen muistutus oli sekin, että valmentajan ansioluettelossa epäinhimillisen valmennuksen seurauksena särkynyttä urheilijaa ei voi korvata menestyjällä.

Sportskytte i en trygg miljö

I början av året fördes en omfattande diskussion om problemen som uppdragats angående en teamåkningstränares oetiska förfarande.

Enligt konståkningsförbundet hade tränaren brutit mot idrottens etiska regler genom att vid upprepade tillfällen ha använt osakligt språk mot sina adepter, skrikrit åt dem och förnedrat dem. Tränaren stängdes av från all tävlingsverksamhet i ett år.

I sitt rakryggade uttalande den 28.1 konstaterade Olympiska kommitténs idrottarutskott bland annat följande: "...varje ungdom, eller i värsta fall liv, som felaktigt eller till följd av tvång har offrats på idrottens altare är för mycket. Idrottarens framgång ersätter inte hans eller hennes förlorade självkänsla, och ingen medalj reparerar ett trasigt psyke. ... Man måste testa sina gränser, men vi vet att det är något som måste göras av fri vilja. Vi vet också att gränserna är individuella: alla når inte toppen i sin idrottsgren, och det är ju sist och slutligen poängen med det hela."

Även om sådana här problem inte finns i alla föreningar och idrottsgrenar, måste de som jobbar med barn och ungdomar ta sig en noggrann titt på sitt förfarande och fundera var gränsen går. Så har man även gjort i Sportskytteförbundet, vars tehoryhmä-tränare på ungdomarnas fysikläger i Kisakallio idrottsinstitut i slutet av januari under ledning av ungdomschef Timo Rautio diskuterade träningen.

Rautio betonade för idrottarna, tränarna och föräldrarna som deltog att det inom sportskytte råder nolltolerans mot mobbing och trakasseri: "Sådant tolererar vi ingenstans - inte på träningar, inte på tävlingar, inte på tävlingsresor."

Det har konstaterats att idrottshobbyn kommer på tredje plats efter skolan och webben när det gäller platser där mobbing förekommer mest. Även därför är det viktigt att saker och ting diskuteras öppet.

Av en tränare krävs även disciplin och tidvis även stränga tag - precis som i skolan. Tränaren måste dock alltid vara medveten om var gränsen går. Samtidigt vore det önskvärt att denna diskussion inte leder till att ingen längre vågar bli tränare.

I Olympiska kommittén har man konstaterat att vartenda fall av osaklig behandling är ett fall för mycket, och därför är diskussionen som nu pågår ytterst värdefull. Enligt kommitténs enkäter är nästan 90 procent av föräldrarna nöjda med verksamheten, medan över 80 procent av barn och ungdomar upplever att atmosfären i föreningen är uppmuntrande och inspirerande. Resultaten av FCEI:s enkät om trakasseri blir klara och publiceras senare denna vår.

Olympiska kommitténs idrottarutskott konstaterade även att framgång kan uppnås utan osaklig behandling. Allt det goda som idrotten medför kan förstöras genom att man går för långt - oberoende av nivå. Utskottet påpekade även att en framgångsrik idrottare i en tränares meritlista inte kompenserar för en idrottare som krossats av samma tränares brutala träningsmetoder.

LASSI PALO
SAL:n viestintäpäällikkö /
SAL:s kommunikationschef

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

Ministeriöltä suuri tuki ampumaratojen ympäristölupitukseen

LOTTA JAAKKOLA

Viisi järjestöä aloittaa yhteistyössä valtakunnallisen ampumaratojen ympäristölupahankkeen, jonka tavoitteena on laatia kolmen vuoden aikana ympäristölupahakemukset vajaalle kolmannekselle maamme ampumaradoista.

Suomen Ampumaurheiluliitto, Suomen Metsästäjäliitto, Suomen riistakeskus, Reserviläisliitto ja Suomen Reserviupseeriliitto ovat saaneet maa- ja metsätalousministeriöltä rahoituksen kolmevuotiselle ampumaratojen ympäristölupahankkeelle.

Päätös rahoituksesta on saatu toistaiseksi vain ensimmäiselle vuodelle, jolloin avustuksen suuruus on 350 000 euroa. Hankkeen kokonaisbudjetti on noin 1,6 miljoonaa euroa. Muita rahoittajia hankkeella on muun muassa Urhus-säätiö.

Hankkeen vetovastuu on Ampumaurheiluliitolla.

SUOMESSA ON noin 720 ampumarataa, joita käyttävät sekä ampumaurheilun harrastajat, metsästäjät, reserviläiset sekä ammatissaan ampumataitoa tarvitsevat.

Uuden ympäristönsuojelulain voima- saoloaikana ampumaratojen ympäristölupaprosessit ovat vaikeuttaneet monien ratojen toimintaa. Useita ratoja on suljettu tai niiden toimintaa on merkittävästi rajoitettu.

Hankerahoitus ampumaratojen ympäristölupien hoitamiseksi tarjoaa seuroille myös mahdollisuuden kehittää ratoja.

– Pahimmillaan lupaprosessit ovat kestäneet lähes 20 vuotta ja kokonaiskustannukset ovat olleet kohtuuttomia. Ongelmana on valtaosassa tapauksista ollut tiedonpuute, joka on johtanut siihen, ettei ampumaratatoiminnan todellista riskiä ole osattu arvioida, ja se on johtanut ylilyönteihin, kertoo Ampumaurheiluliiton ympäristö- ja olosuhdepäällikkö Lotta Jaakkola hankkeen syntymiseen johtaneista syistä.

KUSTANNUSTEHOKKAIMMIN ympäristölupaprosessi hoidetaan, kun ammattilaiset vastaavat lupahakemuksen laatimisesta ja lupaprosessin läpiviemisestä. Asiantuntijavetoisella, keskitetyllä ja järjestelmällisesti etenevällä luvittamisella säästetään kaikkien resursseja ja helpotetaan myös luvittavien viranomaisten työtä.

Ympäristölupahakemusprosessin kesto

on keskimäärin noin puolitoista vuotta. Kolmivuotisen hankkeen aikana ei ehditä luvittaa kaikkia ilman toistaiseksi voimassa olevaa ympäristölupaa olevia ratoja Suomessa. Työtä tehdään alueittain ja porrastetusti.

Tavoitteena on päästä luvittamisessa suunnitelmalliseen ja järjestelmälliseen etenemiseen, turvata rataverkoston kriittinen kattavuus valtakunnallisesti ja saada onnistuneita lupaprosesseja riittävä määrä, jolloin luvituksen toimintatapojen muutos saataisiin leviämään laajemmalle.

Hankkeen rahoituksella turvataan asiantuntijaryhmän tekemä varsinainen ympäristölupaprosessi. Ratojen toiminnanharjoittajat vastaavat edelleen lupaprosessissa mahdollisesti tarvittavista selvityksistä ja tutkimuksista. 🛠️

Vastaajana
Kisakallion urheiluo-
pistossa 27.2.–
7.3.2021 järjestettävien
ilma-aseiden EM-
kilpailujen pääsihteeri
ELINA KAUKOJÄRVI

LASSI PALO

1 Tutustuit helmikuussa EM-Wroclawin järjestelyihin. Miltä näytti?

Paljon hyviä elementtejä, joista voimme ottaa mallia, mutta myös paljon sellaista, jotka meidän kisoissa eivät toimita.

2 Millaisia ajatuksia tuli mieleen?

Kilpailuilme ja lay-out olivat hyviä, mutta ne eivät päässeet oikeuksiinsa kisa-areenan ollessa niin valtava.

3 Mikä oli Wroclawin kisojen paras anti?

Täällä korostuivat selkeämmäksi meidän kisojen vahvuudet: lämmin tunnelma ja yhteisöllisyys ovat meidän juttu!

4 Saitko Wroclawista haluamasi?

Saimme paljon tarkentavia vastauksia ECH2020-kisajärjestäjiltä ja myös ESC:n hallituksen vahvistukset tavoitettiin. Erittäin onnistunut reissu!

5 Kuinka pitkällä Kisakallion suunnitelmat ovat?

Ne ovat miellesämme valmiita, mutta aika näyttää, toteutuvatko kaikki samanlaisina käytännössä.

6 Luonnehdi Kisakallion EM-kisoja kolmella sanalla. Yhteisöllisyys, tunnelmallisuus ja kestävä kehitys.

LASSI PALO

"Olen aina tykännyt yksilölajeista, mutta ampumaurheilu on täysin erilaista tekemistä verrattuna siihen, mitä olen aikaisemmin harrastanut."

Tomi Heikkilä

Pistooliammunnan uudet

Tomi Heikkilä ja Joonas Kallio ampuivat mainiosti ilma-aseiden EM-kilpailuissa.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Suomen joukkueessa oli Puolan Wroclawissa järjestetyissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa kolme Heikkilä-nimistä ampumaurheilijaa.

Tomi-Pekka Heikkilä oli heistä tunnetuin, sillä hän on liikkuvan maalin moninkertainen SM-mitalisti, kokenut arvokisakävijä ja maailmanmestari. **Ida Heikkilä** teki tyttöjen liikkuvan maalin arvokisadebyyttinsä viime vuonna.

Tomi Heikkilä sen sijaan kilpaili Wroclawissa ensimmäisen kerran kansainvälisissä arvokisoissa. Hän edusti Suomea miesten ilmapistoolissa ja sijoittui 22:nneksi

tuloksellaan 577.

Kuusankosken Ampujia edustava Heikkilä siirtyi tammikuussa uudelle kymmenluvulle, kun hän tähtäsi Saksan kovatasoisen H&N Cupin ilmapistoolissa ennätöksensä 580 pistettä.

Wroclawin tulos jäi siis ennätyksestä vain kolme pistettä. Heikkilän kilpailu meni paremmin kuin hän itse odotti:

– Odotuksiini nähden tulos oli viisi pistettä parempi. Ammunta tuntui vaihtelevan. Välillä oli asento kadoksissa ja pito heikko, mutta asentoa korjaamalla fiilis taas parani. Tämä oli opettavainen kokemus. Tuskin pohdin ja jännitän jatkossa samalla tavalla, koska huomasin, etteivät nämä sen kummimmat kisat ole kuin muutkaan.

Heikkilän viimeinen sarja oli hänen kilpailunsa paras (99):

– Tuloksen tekeminen unohtui ja turha ajattelu lopetettiin. Sitten aloin onnistua, hän naurahti EM-kisaradalla. 🚩

Painimolskilta ampumaradalle

KUKA Tomi Heikkilä on ja miten hän on tullut ampumaurheilun pariin? Annetaan miehen itsensä kertoa:

"Olen harrastanut ampumaurheilua nyt noin kolmen ja puolen ajan. Ihastuin pistooliin sen simppeilyden ja yksinkertaisuuden vuoksi. Ylimääräisiä takkeja ja varusteita kun ei kauheasti tarvitse.

Liityin ampumaseuraan armeijan jälkeen vuonna 2017 tammikuussa, ja suurin kipinä ampumiseen syntyi armeijassa.

Olen aina tykännyt yksilölajeista, mutta ampumaurheilu on täysin erilaista tekemistä verrattuna siihen, mitä olen aikaisemmin harrastanut. Se vaatii erilaista keskittymistä ja hermojen hallintaa, joka on pakottanut samalla opettelemaan uudenlaista ajattelutapaa suoritukseen ja hermojen hallintaan.

"Nyt kyllä syke nousi. Olin treenannut ja valmistautunut huolellisesti. Tieto siitä, että minulla on mahdollisuus pärjätä, vaikutti ehkä alitajuisesti. Käytin kaiken sen ajan, jonka tarvitsin, enkä alkanut hosua enkä mietiskellä."

Joonas Kallio

t huippunimet

Ampumaurheilun rauhallisuus yllätti alussa ja tuntui jopa oudolta. Kun tulin treeneistä kotiin, ei minun tarvinnutkaan mennä ensimmäiseksi suihkuun.

Ammunta maistuu edelleen oikein hyvälle, eikä minkäänlaista kyllästymistä ole vielä näin lyhyen uran aikana ehtinyt tapahtua. Voin myös sanoa, että tietynlaista uutuudenviehätystäkin on vielä joukossa, sillä ampumaurheilu-uraa ei vielä kymmeniä vuosia ole takana.

AMPUMAUURHEILUSSA viehättää vanhaan urheilu-uraani verrattuna se, että kaikki on vain ja ainoastaan itsestä kiinni ja lopputulokseen vaikuttaa pelkästään oma tekeminen. Myös erilainen kilpailutapahtuman tyyppi/kulku on tuonut paljon uutta opeteltavaa ammunnan myötä. Ampumaurheilussa tietää jo kauan ennen kilpailun alkua, mihin aikaan oma kisa on. Painissa saattaa olla niin, ottelu alkaa puolen tunnin kuluttua.

Ammunnassa olen huomannut sen, etten juurikaan jännitä kilpailutilanteissa ja pää-

sen tuloksellisesti hyvinkin lähelle sitä tasoa, jota ammun harjoituksissa. Tietysti finaali on ajoittain asia erikseen, mutta silloinkaan pienestä jännityksestä ei ole ollut merkittävää haittaa suoritukselleni.

Ensimmäinen kilpailuni toki jännitti. En ollut varma, olenko menossa vispaamaan kermaa vai ampumaan!

KEHITYSKOhteita on vielä lukuisia enkä ole millään osa-alueella guru, joten harjoiteltavaa riittää, mutta en keksi tällä hetkellä varsinaista heikkoutta, joka tuottaisi selviä ongelmia tekemisen suhteen.

Valmentajani on **Juhani Forsman**, jonka kanssa olen ollut tekemisissä nyt noin puoleltoista vuoden ajan.

Parhaita saavutuksiani tähän mennessä on tammikuussa järjestetyn Swedish Cupin pistoolin kokonaiskilpailun voitto ja H&N Cupin 11. sija ennätyspistein.

Ilmapistoolissa ennätökseni on siis tuo jo mainittu 580 pistettä. Vakiopistoolissa olen ampunut

568 pistettä ja isopistoolissa 555 pistettä. 25m pienoispistoolilla olen tehnyt ennätukseksi tuloksen 573.

PYRIN PÄÄSEMÄÄN radalle kaksi, kolme kertaa viikossa hieman työviikoista ja opiskelun määrästä riippuen. Lisäksi pyrin tietysti pitämään yllä peruskuntoa. Harjoittelen Kuusankoskella seuran radoilla.

Viime kauden laukausmäärä oli ilma-aseella noin 15 000 kuivaharjoittelui-
neen. Ruutiaseella tuli ammuttua parisentoista laukausta. Kesä jäi muutenkin hieman rikkonaiseksi polvileikkauksen takia. Toipumisessa meni lähes koko kesä.

LÄHES AINA, kun ennätys on tullut, on ammunta ollut tosi helppoa ja on ollut hyvä luotto omaan tekemiseen, mutta olen kuitenkin pystynyt ampumaan ilman paineita ja odotuksia loppuun asti. **jatkuu**
Jos kesken ammunnan huomaa, että nyt

kulkee hyvin, antaa se vielä lisää varmuutta suoritukseeni.

En ota ammunnaa minkäänlaisia paineita suoritusten enkä menestymisen suhteen. Tämä on kuitenkin minulle vain harrastus ja kivaa ajanvietettä, enkä tätä työkseni tee. Jos tekemisessä on liian tiinen meininki ja onnistumisen pakko pyörii takaraivossa, ei tulostakaan synny.

Kun lähtee harrastamaan ja pitämään kivaa, pysyy puuhassa mielenkiinto ja tulee myös mahdollisuus onnistua, kun ei ota stressiä tuloksista ja tekeminen on rentoa ja mukavaa hauskanpitoa. Olisihan se hienoa olla jonain päivänä maailmanmestari tai olympiamitalisti. mutta etenen askel kerrallaan ja katson mihin taidot riittävät.

Tämän kevään tavoitteena oli päästä Wrocławin EM-kisajoukkueeseen ja pystyä tekemään omantasoinen suoritus itse kilpailuissa.

MAAJOUKKUE ON antanut minulle paljon lisää oppia ja varsinkin harjoituskavereita. On hyvä, että maaajoukkueleirejä järjeste-

tään, jotta kaikki saavat harjoituksiin ja leirikisoihin vastusta. Minä ainakin olen tällä hetkellä siinä tilanteessa, ettei kotikulmillani ole juurikaan muita pistooliampujia, joiden kanssa voisi ampua esimerkiksi finaaliharjoituksia tai muita vastaavia harjoituksia, joissa kilpailua syntyy. Leirit ovat siten paikkoja, joissa pääsee paremmin harjoittelemaan isommalla purukalla.

MIELESTÄNI PARASTA antia ovat olleet kaikki onnistumiset, ja niistä purkautuva innostus ja motivaatio kehittävät lisää. Mieliyhvä tuottaa myös jonkin asian oivaltamisen ja se, kun huomaa kehittyneensä jollain osa-alueella.

Leiritykseltä toivon saavani lisää kokemusta, oppia, treenivastusta ja myös samalla uusia tuttavuuksia.

Leiripäivät eivät ole aina fyysisesti olleet äärettömän raskaita, mutta ammunna keskittyminen kuluttaa kyllä voimavaroja. Olen saanut tarpeeksi vaihtelua harjoiteisiin eikä jokainen ole aina edellisen toistoa. Näin pääsen kehittämään itseäni eri osa-alueilla.

Pyrin ottamaan mukaan leireillä oppimiani harjoitteita ja oppeja päivittäiseen harjoitteluun ainakin kokeilumielessä. Katson onko se minulle toimivaa harjoitusta, ja jos se tuntuu toimivan, alan hyödyntää sitä enemmän.

TÄLLÄ HETKELLÄ en harrasta juurikaan muuta kuin satunnaista maastopyöräilyä. Jos aikaa jää, tulee aika ajojen kaivettua myös motocross-vehkeet tallista ja lähdettyä ajaamaan.

Olen harrastanut koko nuoruuteni kamppailulajeja, mutta vapaapaini jäi vähän ennen varusmiespalvelustani polvivaivojen vuoksi. Operaatioista huolimatta jalka ei enää kuntoutunut vaadittavalle tasolle, jotta olisin kyennyt harrastusta jatkamaan. Vapaapainissa minua viehätti sen monipuolisuus ja liikkeiden määrä.

Työskentelen rakennusalalla vahinkokartoitustehtävissä ja suoritan ammattikorkeakoulussa rakennusmestariutkintoa. Vapa-aika menee pääpiirteittäin harrastuksen parissa.”

Joonas Kallion huippuhetki

Joonas Kallio ylsi uransa parhaaseen arvokissasijoitukseen Puolan Wrocławissa järjestettyjen ilma-aseiden EM-kilpailuissa, kun hän sijoittui kymmenenneksi ilmapistoolissa.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Suomussalmen Urheiluampujia edustava pistooliampuja **Joonas Kallio** oli mainiossa vireessä perjantaina helmikuun 28. päivänä, jolloin Puolan Wrocławissa järjestetyissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa ammuttiin vilkas ja värikäs suomalaispäivä. Viivalla oli peräti kymmenen suomalaista.

Kallio teki päivän parhaan suomalais-suorituksen ja sijoittui miesten ilmapistoolissa hienosti kymmenenneksi. Hän ampui tuloksen 579, kun finaaliin mentiin pistettä paremmalla tuloksella. Kallion sarjat olivat 98+98+94+96+97+96. Viimeisessä sarjassa oli kaksi kasia.

Finaaliraja oli 580, josta Kallio jäi siis vain pisteen.

– Vaikeuksien kautta torjuntavoittoon, Kallio tiivistä kilpailunsa.

– Nyt kyllä syke nousi. Olin treenannut ja valmistautunut huolellisesti. Tieto siitä, että minulla on mahdollisuus pärjätä, vaikutti ehkä alitajuisesti. Käytin kaiken sen ajan, jonka tarvitsin, enkä alkanut hosua enkä mietiskellä.

Joonas Kallio oli hyvässä vireessä EM-Wrocławin ilmapistoolikilpailussa.

Kallion mukaan EM-finaaliraja oli se, minkä hän odottikin sen olevan.

– En ole pettynyt, tämä oli arvokisoihin kelpo tulos, hän hymyili.

KALLION ENNÄTYS ilmapistoolissa on kaksi vuotta sitten Swedish cupissa ammuttu 587, joka jäi vain pisteen **Kai Jahnssoonin** nimisessä olevasta Suomen ennätyksestä. Jahnssoon toimii nykyään Kallion valmennustiimissä ja oli seuraamassa Kallion EM-kilpailua.

– Onko kenelläkään nitroja mukana, Jahnssoon kyseli jännittävän kilpailun aikana. Jahnssoon edusti Suomea Lontoon

olympialaisissa kahdeksan vuotta sitten eli 2012. Hän selvitti tiensä upeasti olympialaisten finaaliin, missä hän oli lopulta kahdeksas.

Neljä vuotta myöhemmin Rio de Janeiron olympialaisissa ei ollut suomalaista pistooliampujaa. Nähtäväksi jää, mikä on tilanne ensi kesänä Tokiossa järjestettävissä seuraavissa olympialaisissa.

UUOSI SITTEN Kallio sijoittui Osijekin EM-ilmapistoolissa 55:nneksi. Pari kuukautta myöhemmin hän nappasi uransa toistaiseksi parhaan maailmancup-sijoituksensa, kun hän oli Pekingissä yhdestoista (581).

Urheiluampujassa kerrottiin kaksi vuotta sitten, miten Kajaanissa asuva Kallio aloitti ampumaurheilun vuonna 2015. Otetaan poiminta tuolloin julkaistusta jutusta: ”- - Kallio oli ollut jo jonkin aikaa Puolustusvoimissa töissä, kun hän meni ampumaradalle suorittamaan vuosittaisia palvelusammuntojaan. 'Jorma Jäntti oli siellä samaan aikaan ampumassa isopistoolilla. Minä kokeilin, ja siitä se lähti. Jorma otti minut heti valmennettavakseen, ja aloitin seuraavana päivänä määrätietoisin harjoittelun.”

KALLION, 32, nopeaa nousua on auttanut varmasti se, että hän on kokenut urheilija, joka tietää hyvin mistä kilpa- ja huippu-urheilussa on kysymys. Kalliolla on nimittäin runsaasti kokemusta kahdesta muusta lajista, sillä hän kuului hiihdossa ikäluokkansa kärkeen Suomessa, ja hän on pelannut sulkapalloa kansallisella tasolla.

Jos määrätietoisin urheilijan tie ei auke ne nyt Tokioon, seuraava tavoite on Pariisissa 2024.

Liikkuvalle maalille neljä EM-mitalia

Suomi saavutti Puolan Wroclawissa ilma-aseiden EM-kilpailuissa kaikkiaan neljä EM-mitalia, jotka kaikki tulivat liikkuvan maalin lajeissa.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Liikkuva maali piti edellisten vuosien tavoin Suomen mitalikannassa ilma-aseiden EM-kilpailuissa, kun **Aaro Vuorimaa** (Lapuan Seudun Ampujat) sijoittui poikien liikkuvan maalin normaalijuoksuissa hopealle ja miehet voittivat kaksi EM-joukkuepronssia ja pojat yhden EM-joukkuepronssin (sekajuoksut).

Miesten joukkueessa ampuivat **Tommi-Pekka Heikkilä** (Kymppi 64), **Krister Holmberg** (Raseborgs Skyttar) ja **Heikki Lähdekorpi** (Satakunnan Ampujat). Poikien joukkueessa ampuivat Vuorimaan lisäksi **Toni Annala** (Jalasjärven Ampujat) ja **Mikko Hakala** (Kymppi 64).

Ida Heikkilä (Kymppi 64) edusti Suomea tyttöjen kilpailuissa. Hän sijoittui normaalijuoksuissa neljänneksi ja sekajuoksuissa viidenneksi ja ampui parikilpailussa Tommi-Pekka Heikkilän kanssa. Suomi oli kilpailussa neljäs.

TOMI-PEKKA HEIKKILÄN normaalijuoksu- ja 8:s sija oli Suomen miesten paras sijoitus henkilökohtaisissa kilpailuissa. ”Sekareissa” hän oli yhdeksäs. Lähdekorven sijoitukset olivat 10:s ja 11:s, Holmbergin 16:s ja 19:s.

Vuorimaa oli poikien sekajuoksuissa kuudes, Hakala oli kymmenes ja Annala 12:s. Normaalijuoksuissa Hakala sijoittui yhdeksänneksi ja Annala 13:nneksi.

LIIKKUVAN MAALIN lajivalmentaja **Ville Häyrinen** nosti positiivisiksi asioiksi Hakalan ja Tommi-Pekka Heikkilän ”comebackin”.

– Mikko on kehittänyt hyvää vauhtia viimeksi kuluneen vuoden aikana ja ampui nyt molemmat kisat omalle tasolleen, normaalijuoksuissa syntyi jopa oma ennätys. ”Tomppea” puolestaan osoitti, että reilun vuoden tauko ei ole vaikuttanut tulokuntoon kovin paljon. Muutama huono osuma molemmissa kisoissa poisti saumat ihan huipputulokseen, Häyrinen summasi.

– Myös Aaro pääsi mitaliotteluissa loppuun saakka puolustamaan viime vuoden EM-kultaansa. Nyt tuli hopeaa, mutta ihan hyvät kisat hänellekin.

Häyrisen mukaan Annala ampui sekajuoksuissa sen, mitä odotettiin ja tarvittiinkin, ja siitä nuorille joukkuepronssia.

Suomen miehet saivat kaksi EM-joukkuepronssia.

Mikko Hakala (vas.), Aaro Vuorimaa ja Toni Annala kuuluivat Suomen poikien joukkueeseen.

Ida Heikkilä iloitsi paikastaan normaalijuoksujuoksujen mitaliotteluissa.

– Normaalijuoksut eivät sitten menneet ihan niin hyvin.

HÄYRISEN MUKAAN Ida Heikkilä näytti, että taso riittää hyvin EM-kisoihin ja joka

startissa voi tavoitella realistisesti mitalia.

– Parikisan Euroopan ennätys ”Tompan” kanssa oli näiden kisojen bonusshetti!

Holmbergin ja Lähdekorven kisat olivat Häyrisen mukaan vähän mollivoitotiset:

– Nyt pitää katsoa tekeminen läpi, tehdä tarvittavat korjaukset ja mennä eteenpäin.

MM-kilpailut odottavat jo kolmen kauden kuluessa.

– Niitä ennen pitää päästä ulos ampuun jo ajoissa, saada piekkari haltuun ja ehtiä kisata muutama kerran kovemmissakin kisoissa. Meille se tarkoittaa Liberation GP:tä ja Pohjoismaiden mestaruuskisaa juuri ennen MM-kisoja. Niissä pitäisi saada riittävän kova vastus. Leiritus pyörii koko kevään ajan eli Inkoon rata on ahkerassa käytössä. MM-kisoissa haetaan sekä joukkue- että henkilökohtaista maailmanmestaruutta. 🚩

Viimeiset olympiamaapa

Suomi sai viime vuonna kaksi olympiamaapaikkaa ensi kesänä järjestettäviin Tokion olympialaisiin. Toukokuussa on viimeiset mahdollisuudet saavuttaa lisää maapaikkoja niin kiväärissä, pistoolissa kuin haulikossakin.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Toukokuussa selviää, kuinka monta olympiamaapaikkaa suomalaiset ampumaurheilijat lopulta saavuttavat ensi kesänä järjestettäviin Tokion olympialaisiin (24.7.–9.8.).

Onko määrä sama kuin neljä vuotta sitten Rio de Janeirossa eli kaksi? Vai sama kuin Lontoossa 2012 eli neljä? Vai siltä väliltä?

Suomella oli vuonna 2008 Pekingissä järjestetyissä olympialaisissa peräti kahdeksan ampumaurheilijaa, mutta siihen määrään Tokiossa ei yletä.

SUOMI SAI viime vuonna kaksi olympiamaapaikkaa Tokioon. Ne saavuttivat **Lari Pesonen** miesten skeetissä ja **Satu Mäkelä-Nummela** naisten trapissa.

Mäkelä-Nummela nimettiin joulukuussa ensimmäisten suomalaisurheilijoiden joukossa Tokion olympiajoukkueeseen. Hänen lisäksi joukkueeseen nimettiin kuusi muiden lajien urheilijaa.

Mäkelä-Nummela hankki Suomelle maapaikan viime elokuussa Lahdessa käydyssä maailmancupissa. Hän voitti olympiakultaa Pekingissä ja sijoittui Lontoon olympialaisissa seitsemänneksi ja Rion olympialaisissa kymmenenneksi.

Kuten viime vuonna jo kerrottiin, on siis varmaa, että Suomi saa Tokiossa olympialaisten miesten skeettiin edustajan ensimmäisen kerran sitten Ateenan ja vuoden 2004. Kuka kisoihin lopulta lähtee, on vielä avoinna, koska kyseessä on maapaikka.

OLYMPIAKOMITEA kertoi joulukuussa, että että ensimmäisessä valinnassa keskityttiin ”selkeästi huippupotentiaalin omaaviin urheilijoihin”, joilla on jo kasassa vaadittavat näytöt Tokioon. Se kertoi myös, että sen huippu-urheiluyksikkö noudattaa olympiavalinnoissa joustavan valinnan periaatetta, jonka perusteella urheilijoita valitaan olympiajoukkueeseen sitä mukaa kun vaadittavat kriteerit täyttyvät.

Seuraavat valinnat tehdään tämän kevään aikana mikäli valintakriteerit täyttävät

Satu Mäkelä-Nummela nimettiin joulukuussa ensimmäisten suomalaisurheilijoiden joukossa To

urheilijoita on. Toinen valintapäivä on 21. huhtikuuta, kolmas valintapäivä on 5. toukokuuta ja neljäs valintapäivä 2. kesäkuuta.

Ilmoittautumisten takaraja on 6. heinäkuuta.

EUROOPPALAISILLA ampumaurheilijoilla on jäljellä kaksi mahdollisuutta saavuttaa maapaikkoja Tokioon.

Kivääri- ja pistoolilajeissa järjestetään olympiakarsintakilpailu, jossa miesten ja naisten ilmakiväärissä on jaossa kaksi maapaikkaa, muissa olympialajeissa yksi. Kilpailu on Tšekin Pilsenissä 17.–28. toukokuuta.

Eurooppalaisten haulikkoampujien viimeinen mahdollisuus saavuttaa maapaikkoja Tokioon on myös toukokuussa, jolloin Ranskan Chateauroux'ssa järjestetään EM-kilpailut. Ne pidetään 6.–20. toukokuuta. Jaossa on kaikkiaan kuusi maapaikkaa (miesten trap 1, miesten skeet 2, naisten trap 1 ja naisten skeet 2).

Seuraavat valinnat tehdään tämän kevään aikana mikäli valintakriteerit täyttävät urheilijoita on.

ILMA-ASEIDEN EM-kilpailut olivat Puolan Wroclawissa helmi-maaliskuun vaihteessa. Siellä oli jaossa kaksi maapaikkaa kussakin henkilökohtaisessa olympialajissa eli kaikkiaan kahdeksan paikkaa (miesten ja naisten ilmakivääri ja -pistooli).

Suomi ei saanut EM-Wroclawissa lisää olympiamaapaikkoja. Olympialajien paras saavutus oli **Joonas Kallion** hieno kymmenes sija miesten ilmapistoolissa. Kuten toisaalla tässä lehdessä kerrotaan, Kallio jäi vain pisteen finaalin rajasta tulokseen 579.

ikat jaossa toukokuussa

tion olympialaisiin.

Ilmapistoolikisan toinen suomalainen, arvokisojen ensikertalainen **Tomi Heikkilä** ampui myös hyvin sijoittuen 22:nneksi tuloksellaan 577. Hän jäi kolme pistettä tammikuussa ampumastaan ennätyksestä.

ILMAKIVÄÄRIN parikilpailussa Suomen joukkueet sijoittuivat 49:nneksi ja 50:nneksi. Henkilökohtaisissa lajeissa parhaat sijoitukset olivat **Marianne Palon** 23. sija naisten ilmakiväärissä ja **Alexi Lepän** 28. sija miesten ilmakiväärissä.

Suomalaisten EM-kisat päättyivät ennen päätöspäivää, koska Suomen ilmakiväärijoukkueet eivät päässeet peruskilpailun perusteella kahdeksan parhaan joukkoon eli viimeisenä päivänä ammuttuihin neljännesvälieriin. Suomi oli miesten kilpailussa 15:s ja naisten kilpailussa 19:s.

Suomi saavutti Wroclawin EM-kilpailuissa kaikkiaan neljä EM-mitalia, jotka kaikki tulivat edellisten kisojen tavoin liikuvan maalin lajeissa. **Aaro Vuorimaa** sai

Aleksi Leppä on ampunut tasaisen varmasti ilma-asekauden ajan.

Oskari Kössi kuuluu Suomen kovatasoiseen skeet-maajoukkueeseen.

poikien liikuvan maalin normaalijuoksussa hopeaa. Liikuvan maalin miehet voittivat kaksi EM-joukkuepronssia ja pojat yhden EM-joukkuepronssin (sekajuoksut).

AMPUMAUHEILULIITON valmennuksen johtaja **Per-Ole Lindell** sanoi viime syksynä, että kun Ampumaurheiluliitto asetti Tokion olympiatavoitteen, pidettiin sitä kovana.

– Se oli vähintään yksi suomalaisurheilija jokaiseen lajiryhmään (haulikko, kivääri ja pistooli) eli yhteensä kolme urheilijaa. Nyt voi sanoa, ettei se ole utopiaa, sillä meillä on nyt kaksi maapaikkaa ja voimme odottaa yhtä tai kahta lisää, vaikka aika alkaa käydä vähiin, Lindell sanoi viime syyskuussa Italian Bolognassa järjestetyissä EM-kilpailuissa.

Lindellin sanat pitävät edelleen paikkansa. Chateauroux ja Pilsen – aikaa h-hetkiin on pari kuukautta. Niin kauan kuin on aikaa, on mahdollisuuksia! 🚀

Valmentajien tehtävät hakuun kesäkuussa

AMPUMAUHEILULIITON valmennuksen johtajan ja valmentajien määräaikaiset työsopimukset päättyvät vuoden viimeisenä päivänä. Liiton hallitus on päättänyt laittaa kaikki tehtävät avoimeen hakuun, joka julkaistaan kesäkuussa.

Päätökset tehdään elokuun 9. päivänä päättyvien Tokion olympialaisten jälkeen, ja työt alkavat/jatkuvat uusilla sopimuksilla tammikuussa 2021. Hallitus on kertonut, että ensimmäisenä nimitetään valmennuksen johtaja, jotta tämä voi vaikuttaa muun valmennusorganisaation nimeämiseen.

”Ison kehittymisen mahd

Ampumaurheiluliiton hallitus nimesi tammikuussa norjalaisen Anne Grethe Jeppesenin kiväärin valmentajaksi.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Norjalainen kiväärivalmentaja **Anne Grethe Jeppesen** oli tammii-helmikuun vaihteessa Turussa maajoukkueen leirillä ensimmäisen kerran. Innostus näkyi hänen kasvoiltaan:

– On mukava tehdä töitä, kun näen ison kehittymisen mahdollisuuden, Jeppesen sanoi leirin neljäntenä päivänä.

Sopimuksen mukaan hän osallistuu kiväärin maajoukkuevalmennukseen ja toimii osaksi valmentajana Ampumaurheiluliiton nykyisille kiväärivalmentajille sekä kehittää valmennuksen sisältöä ja osallistuu maajoukkueurheilijoiden valmennukseen.

– Suomalaisen kivääriampujien taso on hyvä, ja osa heistä on jo menestynytkin hyvin. Heillä on kuitenkin vielä iso mahdollisuus kehittyä. Siksi heidän kanssaan on mukava tehdä töitä, Jeppesen hymyili Kupittaan ampumaradalla.

JEPPESEN sai suomalaisampujien luottamuksen nopeasti puolelleen. Esimerkiksi **Alexi Leppä** (Haminan Ampumaseura) oli tyytyväinen ensimmäiseen viikkoon Jeppesenin kanssa:

– Olemme tehneet paljon erilaisia harjoituksia kuin ennen. Jeppesen on ehdottomasti hyvä lisä valmennukseen! Uusi silmäpari on tuonut uusia näkemyksiä ja toimintaan uutta näkökulmaa. Jeppesenillä on valtava määrä kokemusta, ja hän tietää miten laji on kehittynyt ja mitä se vaatii. Hän on myös puuttanut pieniin asioihin, joita ei ole aiemmin huomattu tai tullut ajatelleeksi, Leppä sanoi.

Jeppesen oli toiminnassa aktiivisesti mukana, kiersi ampujien luona ja osallistui ranskalaisen **William Lemoinen** vetämään rentoutusharjoitukseen.

AMPUMAUrheiluliiton kiväärivalmentajat **Pirjo Peltola** ja **Mikko Mattila** ovat myös tyytyväisiä Jeppesenin nimitykseen:

– Hän kysyy ja kyseenalaistaa sekä siirtää tietoa meille, mikä on erittäin tärkeää. Wrocławin ilma-aseiden EM-kilpailut ja toukokuun Plzenin olympiakarsintakilpailut ovat tärkeimmät lähiajan tavoitteet. On kuitenkin muistettava, että joukkue on nuori ja katseet suunnataan jo seuraavaan olympiadiin, he sanoivat.

– Urheilijat ovat myös hyvillä mielin. So-raääniä ei ole kuulunut. Jeppesenillä on hyviä näkemyksiä ja hyvä ote valmentamiseen.

Anne Grethe Jeppesen neuvoi suomalaisia kivääriampujia Turussa helmikuun alussa pidetyllä

Kaikesta näkee, että hän on tehnyt töitä useiden maajoukkueiden kanssa.

Mattila ja Peltola kiersivät ampujina aikoinaan samoja arvokisoja kuin Jeppesen. He ovat tunteneet toisensa siis jo vuosikymmenien ajan. Jeppesen kilpaili 1970-luvun lopulla mm. Karstulan ampumaviikolla!

JEPPESEN, 62, on erittäin kokenut ja koulutautunut kiväärivalmentaja, joka on toiminut niin Norjan huipputasolla kuin olympiatasollakin. Jeppesen lopetti urheilu-uransa 26-vuotiaana pian Los Angelesin olympialaisten (1984) jälkeen, koska hän koki, ettei saanut riittävästi tukea tullakseen paremmaksi ampumaurheilijaksi. Jeppesen sijoittui Los Angelesin pienoiskivääriissä viidenneksi.

– Lopetin liian nuorena, hän naurahti.

– Aloitin 12-vuotiaana ja lopetin neljätoista vuotta myöhemmin. Valmentajana haluan nyt antaa tukea urheilijoille, jotta he voivat kehittyä. Valmentajat tarvitsevat myös apua ja tukea.

Jeppesenillä on valmentajakokemusta myös Tanskasta ja Skotlannista sekä Intiasta, missä hän vieraili viime vuonna kuusi kertaa. Hän palasi Turusta kotiinsa Osloon ja lähti Intiaan muutama päivä myöhemmin.

– Totta kai haluan olla kotona, mutta tyk-

kään olla valmentajana. Paperi- ja seuranta-työt voin tehdä onneksi kotona, hän sanoi.

JEPPESENILLÄ on tämän vuoden kattava sopimus Ampumaurheiluliiton kanssa. Hän ei halua ajatella liikaa olympiamaapaikkoja ja Tokion olympialaisia. Kiväärin viimeiset olympiapaikat ovat jaossa toukokuussa.

– Minulla on pidemmän tähtäimen ajatukset urheilijoiden kehittymisestä ja kehittämisestä kuin Tokio. Työtäni ja tuloksia arvioidaan koko ajan eli tämä on jatkuva prosessi. Aika näyttää, olenko oikea henkilö tähän toimintaan. Minusta ei ole hyötyä, jos urheilijat eivät kehity.

Jeppesen vierailee Suomessa noin kerran kuukaudessa kesäkuuhun asti.

– Kiväärit ovat parempia kuin ennen, ja urheilijat ovat parempia niin fyysisesti kuin henkisesti kuin ennen. Iso muutos on tapahtunut viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana, Jeppesen mietti syitä esimerkiksi Münchenin kansainvälisessä kilpailussa tammikuussa nähtyihin huikeisiin tuloksiin.

– Ja tietysti: on olympiavuosi.

Kyse on Jeppesenin mukaan myös henkisestä pelistä: jos kilpakumppani nakuttaa yli 630 pistettä, miksen minäkin vois?

– Nyt tilanne on sama 630 pisteen rajan

ollisuus!”

maajoukkueleirillä.

Anne Grethe Jeppesen vierailee Suomesa noin kerran kuukaudessa.

kanssa kuin aiemmin oli 600 pisteen rajan kanssa. Rajojen ylittäminen inspiroi muitakin!

JEPPESEN painottaa myös nuorten ampujien valmennuksen laadunvalvontaa.

– Nuorten ampumaurheilijoiden on opittava moderni ampuma-asento. Asento on kehittynyt vuosien aikana, ja nyt meidän on oltava varmoja siitä, että työtä tehdään oikein noin 13–15-vuotiaiden ampujien kanssa. Asento ei ole sama kuin noin viisitoista vuotta sitten, Jeppesen painotti ja ponkaisi ylös tuolistaan ja näytti, millaisen asennon pitäisi olla.

Mattila ja Peltola luonnehtivat Jeppeseniä valmennuksen asiantuntijaksi. Ehkä häntä voisi kutsua myös laaduntarkkailijaksi. 🌸

Jorma Korhonen vieraili Sporttitalossa Helsingissä helmikuussa.

Jorma Korhosen comeback

Teksti & kuva LASSI PALO

Jorma Korhonen on palannut yhden-toista vuoden tauon jälkeen Ampumaurheiluliittoon skeetin valmentajaksi.

– Vuodet vierähtivät nopeasti. Liiton toimiston porukasta tunsin enää **Kirsin (Kankaanmäki)**, mutta hänkin jäi äskettäin eläkkeelle. Muuten ympäristö on tuttu, vaikka ihmiset ovatkin vaihtuneet.

Ampumaurheiluliitto nimesi Korhosen vuoden alusta skeetin nuorten ja B-maajoukkueen valmentajaksi **Pentti Saaren** seuraajaksi. Sopimus kattaa tämän vuoden.

Korhonen toimi skeetin lajivalmentajana vuosina 2002–2009. Hän saavutti ampujana skeetin SM-mitaleja sekä edusti Suomea MM- ja EM-kilpailuissa ja vuonna 1992 järjestetyissä Barcelonan olympialaisissa, joissa hän oli 16:s.

Korhonen jätti lajivalmentajan tehtävät, koska ”arkinen työ” muuttui niin paljon.

– Olen luonteeltani ehkä enemmän projektityöntekijä. Katsoin myös, että oli hyvä ottaa välimatkaa valmentamiseen. Perustekeminen ei ole kuitenkaan muuttunut miksiäkään, ja radat ovat yhä samanlaisia. Säännöt ovat toki vähän muuttuneet, Korhonen naurahtaa.

KORHOSELLA on neljä EM-mitalia – kulta, hopea ja kaksi pronssia. Hänen aktiiviuransa päättyi vuonna 1994.

– Barcelonan jälkeen näin kuinka paljon urheiluun on satsattava, jos haluaa menestyä. Minulle yhtälö ei ollut enää mahdollinen, Korhonen viittaa perheeseensä ja työuraansa.

– Olympialaisista jäi kuitenkin hyvä fiilis, koska ammuin siellä kauden toiseksi parhaan tulokseni. Olympiahenki on oikeasti olemassa, ja se on ihan oma juttunsa! Kisoissa ovat maailman parhaat urheilijat, Korhonen sanoo.

Korhonen tietää hyvin myös sen, kuinka

kovaa ja raakaa kilpailu olympiapaikoista on:
– Ne herättävät aina tunteita ja keskustelua, koska ne ovat maapaikkoja. Pidän sitä kuitenkin hyvänä ja oikeana tapana toimia.

KOUVOLAN Valkealassa asuvan Korhosen työura päättyi vuodenvaihteessa. Hän toimi viimeksi kuluneen neljännesvuosisadan ajan Tieto-konsernissa myynnin ja asiakaspalvelun johto- ja päällikkötehtävissä. **Seppo Mahlamäki** kysyi Korhosta skeetin valmentajaksi elokuussa Lahdessa järjestetyn haulikkolajien maailmancupin yhteydessä.

– Mietin asiaa muutaman päivän ajan ja selvitin taustoja. Päätin lähteä toimintaan taas mukaan, koska minulla on nyt aikaa. Olen tavannut kaikki urheilijat, ja ensimmäinen leiri ulkomailla (Malaga) on takana. Kaikki byrokrazia ei ole vielä selvillä, mutta fiilis on hyvä, ja meillä on hyviä poikia kasvamassa, Korhonen hymyili helmikuun lopussa tehdyssä haastattelussa.

KORHONEN painottaa, että suurin kiitos, jonka hän voi valmentajana saada, on se, jos hän pystyy auttamaan urheilijoita saavuttamaan tavoitteensa. Hän nauttii myös siitä, kun saa toimia nuorten kanssa.

Mikä sitten muuttuu, kun valmentaja vaihtui Pentti Saaresta Jorma Korhoseen?

– Luottamus rakennetaan päivittäisessä tekemisessä. Olen tiettyissä asioissa vaativampi ja analyttisempi. Vaativuus näkyy esimerkiksi siinä, että kun ollaan harjoituksissa, niissä keskitytään samalla tavalla kuin kilpailuissakin. Harjoituksista on saatava kaikki teho irti. Harjoitellaan kovaa ja tosissaan, muttei ryppyotsaisesti, ja tarinoidaan sitten kierrosten ulkopuolella, Korhonen sanoo.

Korhosen mainitsema analyttisyys tarkoittaa sitä, että kaikki tieto pilkotaan palasiksi. Harjoituksista annetaan välitön palaute, kilpailut käydään tarkasti läpi ja kokonaisuus tarkistetaan vielä vuositasolla.

– Mihin pitää jatkossa panostaa, mitä on korostettava, mitä korjataan ja mihin harjoituksissa keskitytään, Korhonen selvittää.

Skeetin nuorten kauden päätavoite on heinäkuussa Saksan Suhlissa järjestettävissä MM-kilpailuissa. 🌸

Suomen kiväärimaajoukkue ryhmäkuvassa Wroclawin komealla EM-radalla: Marianne Palo (vas.), Juho Kurji, Jenna Kuisma, Sebastian Långström, Emmi Hyrkäs ja Alekski Leppä.

Pirjo Peltola: "Perustaso on nostettava"

Kivääriampujien päävalmentaja Pirjo Peltola ei ollut tyytyväinen Puolan Wroclawin ilma-aseiden EM-kilpailujen jälkeen.

Teksti & kuva LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton kivääriampujien Pirjo Peltola sanoi, että tavoitteet olivat korkeammalla kuin mitä EM-kisoissa lopulta saavutettiin:

– Sitä ei voi kiistää. Perustaso pitää pysyä jatkossa nostamaan 630 pisteen lähelle. Työ jatkuu, ja kovuutta on saatava lisää, Peltola ja kiväärivalmentaja Mikko Mattila sanoivat.

Kun henkilökohtaiset kilpailut oli ammuttu, varmistui se, että suomalaisten EM-kisat päättyivät ennen päätöspäivää, koska Suomen ilmakiväärijoukkueet eivät päässeet peruskilpailun perusteella kahdeksan parhaan joukkoon eli sunnuntaina ammuttaviin neljännesvälieriin. Suomi oli miesten kilpailussa 15:s ja naisten kilpailussa 19:s.

MIESTEN HENKILÖKOHTAISISSA EM-kil-

pailussa Alekski Leppä sijoittui parhaana suomalaisena 28:nneksi. Hänen tuloksensa oli 624,8. Sebastian Långström oli 56:s 620,7 pisteellään. Juho Kurjen tulos oli 619,1 ja sijoitus 60:s. Finaaliraja oli 628,7.

Marianne Palo oli Suomen naiskolmikosta tarkin tähdättyään 626,1 pistettä. Hän sijoittui 23:nneksi. Finaaliraja oli 628,0. Jenna Kuisma sijoittui 65:nneksi ja Emmi Hyrkäs 69:nneksi. Heidän tuloksensa olivat 620,1 ja 619,6.

Parikilpailuissa Suomen sijoitukset olivat 49:s ja 50:s.

Suomen kiväärijoukkueessa oli poikkeuksellisesti vain yksi junioriampuja eli Viivi Kemppi, joka sijoittui tyttöjen ilmakiväärisä 41:nneksi (617,5).

PELTOLAN MUKAAN suomalaisampujien tulostaso on noussut, mutta se ei ole jalostunut onnistumisiksi EM-kilpailuissa. Valintakriteerinä oli sekä miehillä että naisilla 624,0 pisteen keskiarvo.

– Nyt ehkä tyydytään liian helposti valintarajaan. Päätavoitteena ei pitäisi olla pääseminen arvokisoihin, vaan niissä menestyminen, Peltola sanoi EM-kisojen päätöspäivänä.

Peltola ottaa muun valmennusjohdon kanssa "omaan piikkiinsä" sen, että valintajärjestelmässä on kehittämisen varaa. Se on

nykyään liian pitkä, hän sanoo.

– Se ehkä ohjaa liikaa sellaiseen ajattelutapaan, että kun raja on saavutettu, on tavoitekin saavutettu. Jos minä saisin yksin päättää, valintajakso olisi nykyistä lyhyempi ainakin aikuisurheilijoilla. Junioreilla voisi olla enemmän näytösmahdollisuuksia, Peltola miettii.

PELTOLA EI OLE kuitenkaan huolissaan, vaikka EM-kisatavoitteita ei nyt saavutettuakaan. Hän antaa rehdin tunnustuksen Leppälle ja Palolle, jotka hän laskee onnistujien joukkoon.

– Viivi Kemppi on totuttu näkemään vahvana onnistujana, mutta tällä kerralla tulos jäi selvästi kauden parhaista. Hän on nuori ampuja ja 17-vuotias lukiolainen, jolla on omat kiirensä. Se ei ole aina helppo yhdistelmä. Ei siis ole syytä huoleen, Viivi tulee taas entistä ehompana, Peltola sanoi.

Hän muistuttaa myös, että kotimaassa on EM-kisoissa Suomea edustaneille kovia haastajia. Peltola mainitsee esimerkkinä Riku Koskelan, joka EM-kisojen aikaan kohensi ennätyskiään ampumalla sisäradalla 50m pienoiskiväärin asentokilpailussa kovan tuloksen 1180.

– Leirit jatkuvat, ja jatkamme kohti toukokuuta ja Pilsenissä järjestettäviä olympiakarsintoja. 🚩

Practicalissa tiukempi ote valmennukseen

Valmennus on perustunut lähinnä siihen, että kokeneemmat ovat harjoittelunsa ohessa jakaneet vinkkejään toisille. Nyt practicalin valmennuskoordinaatoriksi on nimetty Kari Kivistö.

Teksti & kuva MIKA VUOLLE

Viime vuoden aikana Ampumaurheiluliiton practical-jaosto alkoi hahmotella uusia kuvioita valmennuksen suhteen.

Kentältä tulleen palautteen mukaan lajia aloittaville tarkoitetun turvallisen ampujan kurssin ja maajoukkueleirien välissä on ollut iso aukko, ja huippujen valmennuksen lisäksi myös tuota aukkoa yritetään jatkossa paikata.

Viime vuoden kuluessa practical-jaosto järjesti neljä leiriä pistoolipractical-ampujille, ja näille leireille osallistui kaikkiaan 44 henkilöä. Leirien parhaaksi anniksi ampujille havaittiin hyvien vinkkien jakaminen, yhdessä harjoittelun tuoma kehitys, vertaistuki ja laadukkaan palautteen saaminen.

Näistä monet practicalistit ovat aiemmin jääneet paitsi, sillä perinteisesti practical-lajeja on harjoiteltu oman seuran väen kesken, pienissä omasta aloitteesta muodostuneissa ryhmissä ja moni huippuampuja tunnustaa harjoitelleensa ja kehittyneensä maailman kärkiampujaksi aivan itsekseen.

VALMENNUS ON ollut sattumanvaraista, jopa harrastelijamaista ja perustunut pääasiassa siihen, että kokeneemmat ja taitavammat ampujat ovat oman harjoittelunsa ohessa jakaneet vinkkejä ja neuvoja nuoremmille.

Satunnaisesti joku omaan kehittymiseensä huolellisesti panostanut kilpa-ampuja on noussut sellaiselle tasolle ja viitsinyt ohjata kilpakumppaneitaan niin, että häntä voisi kutsua jo varsinaiseksi valmentajaksi.

Joka tapauksessa valmennuspuoli verrattuna ISSF-lajeihin on ollut kehnoa.

VAILLINAISESTA valmennuspanostuksesta huolimatta Suomi on tähän asti ollut maailman ehdotonta huippua practicalin pitkien aseiden lajeissa, mutta odotettavissa on että maailmalla taso sekä kovenee että levenee, joten perinteiset kotikutoiset

Tänä vuonna practicalin valmennus on ottamassa harppauksia eteenpäin.

menetelmät eivät ehkä tuota tulosta enää kovin pitkään.

Tarvitaan ammattimaisempaa ja järjestelmällisempää otetta.

Valmennustarjonnan vähäisyys on osaltaan varmasti myös vaikuttanut siihen, että practicalissa nuoria on ollut mukana liian vähän, ja IPSC:n maajohtaja **Mikael Ekberg** onkin tuonut esiin huolensa tulevaisuudesta. Mestarit ikääntyvät ja uusien kasvattamiseen alkaisi olla jo korkea aika.

Vaikka practicalissa on toistaiseksi voinut kehittyä maailmanhuipuiksi aikuisiäkläkin, se tie on jatkossa entistä vaikeampi. Nuorten potentiaalia olisi syytä hyödyntää ja koulia nuorten open-luokan maailmanmestari **Simo Partasen** kaltaisia uusia mestariampujia.

UUDEN tulostehtailijasukupolven luomiseksi ei ole vielä tehty tarpeeksi. Muutamissa seuroissa, kuten vaikkapa Karkkilassa, Nokialla ja Raumalla on tuki löytynyt aktiiveja jotka ovat jaksaneet kouluttaa nuorempia-kin ampujia heille parhaiten sopivissa lajeissa, practicalin ilmapistoolilla ja pienoiskiväärillä. Silti paljon on parannettavaa ja valmennusosaamista olisi vietävä useampiin ampumaseuroihin.

Practical-valmennuksen uusien tuulien tunnustelu vuosi huipentui Jyväskylässä marraskuun lopussa pidettyyn valmennusseminaariin, joka keräsi peräti 68 practicalin harrastajaa ympäri Suomea.

Seminaarin osanottajamäärä oli selvä osoitus siitä että kiinnostusta ja tarvetta lajin

valmentamisen ja valmentautumisen tehostamiseen löytyy.

JYVÄSKYLÄN seminaarin perusteella toiveet kohdistautuivat eniten seurataso tai alueellisen valmennuksen kehittämiseen, ja niiden uskotaan tukevan practicalin kehitystä parhaiten.

Alkaneen vuoden kuluessa on tarkoitus nyt talvikaudella järjestää muutamia sisärataleirejä pistoolille, pistoolikarbiinille ja pienoiskiväärille eri puolilla Suomea.

Kesäkaudelle, touko-syyskuulle, suunnitelmassa on kymmenkunta alueellista kaikki practical-lajit käsittävää leiriä, haulikkopractical-ampujien valmennusleiri Virossa Estonian Shotgun Championship-kilpailun yhteydessä sekä kivääriampujien leiri Heinolassa.

Loppuvuodesta tarkoitus on taas pitää seminaari, jossa punnitaan kuluneen vuoden antia ja hahmotellaan askeleita eteenpäin.

HELMIKUUN 21. PÄIVÄNÄ Ampumaurheiluliiton hallitus päätti, että viime vuonna valmennuksen kehitystyöstä vastanneen **Kari Kivistön** kanssa tehdään valmentajasopimus ja näin ollen hänet nimitetään practicalin valmennuskoordinaattoriksi.

Kivistö on valmistellut practicalin valmennusohjelmaa yhdessä liikkuvan maalin päävalmentaja **Ville Häyrisen** kanssa ja ohjelman on tarkoitus valmistua helmikuun loppuun mennessä. Siitä saataneen hyvää alku tulevaan työhön practical-valmennuksen laadun ja tarjonnan nostamisessa. 🚰

Harjoittele monipuolisesti

Valakyyky, tekniikkapunnerrus ja lankkupito tulivat tutuiksi tehoryhmäläisten leirillä Kisakalliossa.

Tekstit & kuvat LASSI PALO

"Säännöllinen ja monipuolinen harjoittelu on tärkeää. Jos happi kiertää lihaksissa ja aivoissa, ampumaurheilija jaksaa paremmin ja kestää kilpailussa tiukankin paikan."

Tällaisen perusviestin saivat Ampumaurheiluliiton tehoryhmän urheilijat fysiikkaleirillä.

Ampumaurheiluliiton tämän vuoden tehoryhmän valmennukseen on valittu 80 urheilijaa (kivääri, pistooli, liikkuva maali, skeet ja trap), jotka on jaettu kiväärissä opiskelu- tai kotipaikkakunnan mukaan eri leiriryhmiin. Tehoryhmän urheilijalle kertyy eri määrä leirivuorokausia riippuen alueesta ja lajista.

Tämän kauden aikana tehoryhmällä on yhteisiä valtakunnallisia leirejä, joista ensimmäinen oli tammikuun lopussa Lohjalla sijaitsevassa Kisakallion urheiluopistossa.

Aseet oli jätetty kotiin, sillä leiri oli fysiikkaleiri. Sen lähtökohtana olivat fyysisten ominaisuuksien vaatimukset ampumaurheilun lajeissa – eli riittävä taso, jotta fysiikka ei rajoita lajiharjoittelua, palautumista ja kehittymistä sekä ennaltaehkäisee rasitusvammoja ja loukkaantumisia.

LEIRIN TESTIPATTERISTOON kuuluivat kehonkoostumus, kestävyys (polkupyöräergo), liikkuvuus-kehonhallinta-lihastasapaino ja voimakestävyys. Nuorille tulivat tutuiksi niin valakyyky, tekniikkapunnerrus, lankkupito, istumaannousu ilman avustajaa kuin penkkivetokin.

Ampumaurheiluliiton nuoriso- ja koulutuspäällikkö **Timo Rautio** kertoo, että leirien teemat ja painotukset vaihtelevat harjoituskauden mukaan.

–Tehoryhmän valmennuksella on merkittävä koulutuksellinen rooli, ja leirien tarkoituksena on auttaa nuorta kasvamaan ja kehittymään ampumaurheilijana, hän sanoo.

Tällä kaudella ykkösteemana on palautteen antaminen.

– Tästä johtuen myös vuorovaikutus paranee urheilijan ja valmentajien välillä.

HARJOITTELUN LISÄKSI leireillä on luentoja, harjoittelun ja tekniikoiden analysointia sekä henkilökohtaisia keskusteluja.

Ampumaurheiluliiton tehoryhmän fysiikkaleiri järjestettiin nyt toisen kerran.

"Runsas vaihtelu harjoituksissa johtaa parempiin oppimistuloksiin kuin yksipuolinen ja saman suorituksen toistamiseen perustuva harjoittelu."

Anne Rikala

Anne Rikala.

Lisäksi ryhmän valmentajat voivat neuvoa urheilijaa ja hänen henkilökohtaista valmentajaansa kotiharjoittelun suunnittelussa ja toteutuksessa.

–Tämän vuoksi urheilijalla tulee olla harjoituspäiväkirja ja yhteenvetotaulukko

mukana jokaisella leirillä. Tehoryhmäläisille tulee tällä kaudella käyttöön sähköinen harjoituspäiväkirja nimeltään e-Logger, Rautio kertoo.

–Tavoitetasot asetetaan ensimmäisen testiseurannan jälkeen. Perusohjeet ovat yh-

ja säännöllisesti!

denmukaiset, mutta henkilökohtaiset ohjeet tehdään tulosten mukaan. Kestävyysharjoittelusta, lihasvoimasta- ja hallinnasta sekä kuntopiiristä annetaan viikkorytmituksen malli.

KISAKALLION leirillä nuoret ampumaurheilijat kuulivat myös entisen olympiatason melojan **Anne Rikalan** näkemyksiä monipuolisen harjoittelun merkityksestä sekä alku- ja loppuverryttelyjen tärkeydestä. Rikala on Kisakallion urheiluopiston valmennuksen kehittäjä.

– Oppiakseen kaikkien ihmisten on harjoitettava paljon asioita, joissa tulee virheitä. Virheitä on korjattava sinnikkäästi. Virhe on kaveri, hän sanoi.

Rikala korosti myös sitä, että taitavuus ilmenee urheilusuorituksessa kykynä hallita ja oppia erilaisia liikkeitä sekä käyttämään niitä tarkoituksenmukaisesti hyväkseen.

Taitavuutta on myös kyky toteuttaa

liikkeitä muuttuvissa tilanteissa ja olosuhteissa.

– Runsas vaihtelu harjoituksissa johtaa parempiin oppimistuloksiin kuin yksiipuolinen ja saman suorituksen toistamiseen perustuva harjoittelu, Rikala sanoi ja korosti lisäksi riittävän liikunnan tärkeyttä: vankat perustaidot mahdollistava tehokkaan ja turvallisen lajitaitojen oppimisen.

– Ympäri vuoden ja säännöllisesti, lajitreenien alku- ja loppuverryttelyt, fysiikkatreenit eli kestävyys ja lihaskunto. Kaikki lihasryhmät, hengitys- ja verenkiertoelimistö ja hermesto. Sydänkin on lihas, joka vahvistuu, hän sanoi.

Ampumaurheilijan ei tarvitse olla Rikalan mukaan ”älyttömän vahva” eikä hänellä tarvitse olla ”älytön liikkuvuus”. Fyysisten ominaisuuksien pitää kuitenkin olla sellaiset, että jaksaa harjoitella ja kroppa ja aivot ottavat vastaan tekemistä.

JOS TEKEE alku- ja loppuverryttelyt säännöllisesti jokaisen harjoituksen ja kilpailun yhteydessä, vuositasolla tulee kymmeniä, jopa satoja tunteja suorituskykyä taitoja kehittävää harjoittelua, Rikala muistutti ja korosti, että kisaverryttelyssä ajatus siirtyy tulevaan suoritukseen.

– Opetelkaa tekemään erilaisia asioita ja kokeilkaa! Tehkää asioita, vaikka niiden hyöty ei heti näkyisikään.

Ampumaurheilijoiden fysiikkavalmentaja ja hieroja Mikko Saarinen kehotti nuoria opettelemaan verryttelyt nyt, koska myöhemmin se voi olla hankalaa.

– Jos kroppa ei tule heti kilpailussa ”mukana”, eka laukaus voi osua kasiin, jonka jälkeen voi olla tosi vaikea voittaa, Saarinen sanoi.

– Kehittäkää omat rutiinit ja laskekaa kuinka paljon aikaa käytätte verryttelyyn päivässä, viikossa ja vuodessa. Voisitko tehostaa omaa verryttelyäsi, Rikala ja Saarinen kysyivät leiriläisiltä.

RIKALA ANTOI myös vinkejä taitoharjoitteluun. Tee kaikkia harjoituksia molemminpuoleisesti eli harjoittele aina myös huonompaa jalkaa ja kättä, hän sanoi.

– Erilaiset radat, joissa on monipuolisesti erilaisia elementtejä, ovat erinomaisia taitoharjoittelussa. Ihminen oppii koko elämänsä ajan. Älä siis lannistu ensimmäisen tai sadannen kerran jälkeen, vaan jatka harjoittelua! Harjoittelun kautta myös tarkkaavaisuus kehittyy. Alussa keskityt itse suorittamiseen, mutta kun taitopankki kehittyy, voit opetella uusia asioita. Siperia opettaa, Rikala nauratti kuulijakuntaansa.

Rikala muistutti myös erästä erittäin tärkeästä asiasta:

– Muista pitää hauskaa harjoituksissa! 🌸

Luukas Koota Kisakallion fysiikkaleirillä.

Luukas Koota on nauttinut tehoryhmätoiminnasta

Esbo Skytteföreningin kivääriampuja **Luukas Koota** on harrastanut ampumaurheilua noin kahdeksan vuotta. Ura on ollut nousujohteinen, eikä mikään ihme:

– Olen mielestäni tunnollinen harjoittaja, ja pyrin tekemään laadukkaita harjoituksia. Haluan kehittyä etenkin psyykkisissä taidoissa.

Kootalla on kolme laji- ja kolme fysiikka-harjoitusta viikossa. Hän tekee myös silloin tällöin psyykkistä harjoittelua ja ampuu reilut 20 000 laukausta vuodessa.

– Tehoryhmätoiminta on ollut mukavaa ja monipuolista, koska on saanut osallistua sekä ammunta- että fysiikkaleireille. Parasta antia on ollut yhdessä tekeminen sekä se, että olen saanut valmennusta monelta valmentajalta.

Koota on helsinkiläisen Mäkelänrinteen urheilulukiossa toisella vuosikursilla. Hän harrastaa myös metsästystä ja sukellusta.

Tehoryhmässä on ollut Kootan mukaan kivaa, koska ryhmässä on hyvä ryhmähenki ja leireillä on ollut mukavaa olla harjoittelemassa.

– Leireillä on saanut uusia kavereita. Iltaisin voisi olla enemmän yhteistä ohjelmaa. Leiripäivät ovat olleet mielestäni hieman lyhyitä ja ammuttamäärät voisivat olla suurempia. Leirin fysiikkaharjoitukset olivat mielestäni liian kevyitä.

Koota piti viimeisintä fysiikkaleiriä ”tosi hyvänä”, koska siellä tutustui muiden lajien ampujiin, kuten haulikko- ja pistooliampujiin.

– Luennot olivat ihan jees, ja niistä oli hyötyä.

Miten hyödynnät leirien antia päivittäisessä harjoittelussasi?

– Olen oppinut uusia harjoituksia ja saanut vinkkejä tekemiseeni.

Oliver Lindhin tavoitteet korkealla

Sporting-ampujan tavoitteena on saavuttaa tänä vuonna henkilökohtainen arvokisamitali – viimeisenä juniorivuonnaan – ja olla tulevaisuudessa yksi lajin maailman parhaista.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Sibbo Skyttegilleä (SSG) edustava sporting-ampuja **Oliver Lindh** aloitti helmikuuisena maanantaina kotiradallaan oman leiriviikkonsa. Olosuhteet olivat vaihtelevat. Välillä paistoi aurinko ja välillä taivaalta vihmoi vettä. Lämpöasteita oli neljä. Noin sadan ammutun kiekon jälkeen oli mentävä lämmittämään.

Lindh, 20, ei ollut olosuhteista moksikaan, vaan nautti treenipäivästään, koska hän sai tehdä sitä, mistä eniten pitää!

LINDH ASUU Sipoon Paippisissa, mistä ajomatka Sipoon radalle kestää vain noin viisitoista minuuttia. Kaukana ei ole myöskään Helsingin Santahamina, missä hän suorittaa varusmiespalvelustaan. Palvelus Puolustusvoimien Urheilukoulussa alkoi viime lokakuussa ja päättyy ensi syyskuussa.

– Olen tykännyt Urheilukoulusta. Olemme siellä etulyöntiasemassa muihin varusmiehiin verrattuna, sillä meillä on juttuja, joita ”normaalit” varusmiehet eivät voi tehdä. Saamme harjoitusvapaita iltaisin ja viikonloppuisin sekä urheilukomennuksia, hän sanoo.

– Välillä on toki ollut aika tiukka tahti, koska on ollut paljon opittavaa. Näen kokonaisuuden kuitenkin hyvänä, vaikka joka päivä ei mukavalta tunnukaan.

LINDHIN KILPAILU-URA alkoi neljä vuotta sitten. Isän kanssa metsästyksen kautta alkanut ampumaharrastus on muuttunut huippu-urheiluksi, johon liittyvät nykyään myös yhteistyösopimukset. Blaser GMBH / NorDis Oy huolehtii siitä, että kalusto on kunnossa, ja nuorukaisen muita yhteistyökumppaneita ovat Rohjeta Advisors, Mäkitalo Oy ja Noretron Komponentit Oy.

– Lisäksi SSG:lle kiitos siitä, että pääsen ampumaan muinakin aikoina kuin yleisillä vuoroilla.

Lindhin kehitys ampujana on ollut niin

hyvä ja etenkin vuoden 2018 tulokset sitä tasoa, että hänet valittiin Urheilukouluun.

– Hyvät suoritukset ja saavutukset, hyvä fyysinen kunto ja motivaatio, Lindh luettelee eduikseen.

Hän pitää toistaiseksi parhaina saavutuksinaan compakin SM-kilpailujen ykkössijaa 20-vuotiaiden sarjassa ja kakkossijaa yleisessä sarjassa.

– Y-sarjan kultamitalin uusinta jäi kiekon päähän. Ei siis olisi kovin paljon enempää vaatinut, että olisin voittanut ”tupla-SM:n”. Se jäi kyllä vähän kaivelemaan, Lindh nauhahtaa.

LINDH AMPUI ensimmäisessä arvokilpailussaan eli viime vuoden EM-compakissa ennätöksensä 189. Hän pysyi kärkikahinoissa pitkään, mutta jäi lopulta mitalisijojen ulkopuolelle. Lindhiä harmittaa tämän lisäksi se, että uusi kymmenluku jäi rikkomatta.

– Tavoitteeni oli sijoittua kymmenen parhaan joukkoon. Se toteutui, mutta ehkä minulle tuli jossain vaiheessa liian hyvä olo, koska ammunta kulki paikoin niin hyvin. Arvokisoissa pienikin virhe voi pudottaa monta sijaa. Oli siellä myös sellainen tilanne, jossa keskusteltiin pitkään, oliko se pummi vai ei.

Jossiteltavaa siis jäi. Myös siksi, että Lindh missasi viimeisen kiekon.

– Kokemuksena EM-kilpailu oli tosi hyvä. Matkan varrella tapahtui kaikenlaista, hän hymähtää.

LINDH AMPUU tänä vuonna viimeistä vuotta poikien sarjassa. Kalenteriin on kirjattu kolme arvokilpailua: sportingin EM-kilpailut Italiassa, compakin EM-kilpailut Ranskassa ja compakin MM-kilpailut Puolassa. Yhdysvalloissa järjestettäviin sportingin MM-kisoihin hän ei lähde.

Lindh haluaa päättää junioriuransa henkilökohtaiseen arvokisamitaliin. Hän siirtyy yleiseen sarjaan ensi vuonna, ja pidemmällä tähtäimellä hän haluaa nousta yhdeksi lajin parhaista. **Anti Järveläidin** valmennetta-

Oliver Lindh harjoitteli helmikuussa Sipoon radalla.

Oliver Lindh.

va pitää hyvänä sitä, että kotimaassakin on hyvä kilpailutilanne:

– Ainoa tapa tulla paremmaksi ampujaksi on ampua parempien kanssa.

Lindhin henkisestä valmistuksesta vastaa **Jouko Lukkarila**.

LINDH TEKEEKIN kovasti töitä kehittyäkseen paitsi ampujana myös urheilijana kokonaisuudessaan. Hän on ampunut aiemmin noin 13 000 kiekkoa vuodessa. Viime vuonna määrä oli noin 15 000, mutta Urheilukoulun ansiosta määrä nousee tänä vuonna noin 20 000:een.

– Minusta tuntui jo viime vuonna, että ammun paljon, mutta nyt kun ei ole kouluesteitä, kaikki on mahdollista.

Hän kehuu Urheilukoulun oheisharjoitteita ja muista lajeista saamiaan vaikutteita hyväksi ja hyödyllisiksi. On tasapainoharjoitteita, monipuolista lihahuoltoa ja pilatusta.

– Ammattilaiset ohjaavat ja valmentavat meitä. On hyvä olla osaavissa käsissä, koska silloin ei mennä vain ”sinnepäin”.

Lindhin olemuksesta näkee, että hän on hyvässä fyysisessä kunnossa. Hän on viihtynyt jo vuosien ajan kuntosalilla monta kertaa viikossa, ja lajihistoriasta niin jalkapalloa kuin salibandyakin. Hän pelasi B-juniorina jalkapalloa SM-tasolla.

Loukkaantumiset vaativat kuitenkin versonsa, eikä Lindh halunnut enää pitkiä toipumisjaksoja. Nuorelle miehelle oli vaikeaa olla treenaamatta puolen vuoden ajan, minkä ajan eräskin murtuma vaati parantuakseen.

LINDHIN ELÄMÄNTILANNE on mallillaan. Hän kirjoitti viime vuonna ylioppilaaksi ja sai opiskelupaikan Tammisaaresta, missä hän alkaa armeijan jälkeen opiskella metsätalousinsinööriksi. Hän aikoo asua Karjaalla, joka sijaitsee melko lähellä Tammisaarta. Lindhin äidinkieli on ruotsi.

Samalla on alettava käydä harjoittelemassa jossain muualla kuin nykyään. Lindh voi Paippisissa asuessaan valita joko Sipoon, Mäntsälän, Hyvinkään tai SMY:n radan, ja niin hän tekeekin, koska erilaiset radat tuovat

vaihtelua harjoitteluun. Raaseporista on ajettava joko Sipooseen tai Saloon treenaamaan.

Lindh on käynyt kesäisin noin kerran kuukaudessa harjoittelemassa myös Virossa – Männikussa tai Järvelaidin radalla.

– Viroon on helppo mennä päiväksi treenaamaan. Aamulla lautalla yli, treenit ja illalla takaisin.

LINDH ON valinnut sportingin sen monipuolisuuden vuoksi. Se oli nuoren miehen mukaan ”selvä valinta” alusta lähtien:

– Olympialajit (skeet, trap) eivät samalla tavalla innosta kuin sporting-lajit. Maastot ja taustat vaihtelevat toisin kuin olympialajeissa, ja ne tuovat ampumiseen oman fiiliksensä ja haasteensa. Olympialajien ratanäkymä on tylsä, eikä se tuosta muutu, Lindh vilkaisee olkansa yli.

– Olen toki harjoitellut olympialajeja, koska niistä on hyötyä omaan lajiini. En ole kuitenkaan koskaan kilpaillut. Tulokseni niissä lajeissa voisi olla jotain 20–25 välillä, hän arvioi. 🌸

MARI BACKMAN-HYRKÄS:

"Ajattele urheilu-uraasi matkana!"

Teksti & kuvat LASSI PALO

"Ajattele urheilu-uraasi matkana. Matka on tärkeämpi kuin päämäärä. Iloitse onnistumisista ja ota opiksi epäonnistumisista."

Näin sanoo **Mari Backman-Hyrkäs**, 51. Hän on Simpeleen Hahlon puheenjohtaja ja kahden suomalaisen huippuampujan valmentaja. Hän asuu perheineen Simpeleellä, missä hän toimii toimitusjohtajana, yrittäjänä ja it-asiantuntijana.

Mitä kaikkea olet tehnyt ampumaurheilussa?

– Olen ollut Hahlon puheenjohtajana yli kymmenen vuotta, valmentanut Hahlon nuoria useamman vuoden ajan sekä ollut tyttäreni tukena ampumaurheilussa koko hänen uransa ajan. Nyt olen aloittanut **Minna Parkon** kanssa itäisen alueen tehoryhmävalmentajana.

Backman-Hyrkäs on käynyt tarkkuuslajien valmennuskoulutuksen 1-3 ja saanut ampumakoulun ohjaajan koulutuksen. Hän on valmentanut Hahlon tyttöjä (**Aino** ja **Sonja Nenonen**, **Sonja Myllys** ja **Emmi Lähteenmäki**).

1 Mikä oli viime vuoden kohokohtasi ampumaurheilussa ja miksi?

Kohokohtia oli paljon. Kohokohtani ovat hyvin ”kotikutoisia” eli esimerkiksi sellainen, jos joku valmennettavistani oivaltaa jotain hienoa, on iloinen tai onnellinen.

2 Millaisia ajatuksia ja suunnitelmia sinulla on, kun puhutaan ampumaurheiluvuodesta 2020?

Tämä on omalta kannaltani erittäin mielenkiintoinen vuosi. Lähi-tulevaisuuden suunnitelmissani on EM-kisojen jälkeen olla mukana Pilsenin-reissuissa.

3 Simpeleen Hahlo on kuulunut elämäsi ilmeisesti ”aina”. Isäsi Jorma on nykyään Hahlon nuorisovastaava ja äitisi Kaija on seuran sihteeri. Millaisia ajatuksia tai tunteita tämä herättää?

Kunnioitan vanhempiani paljon; heidän vuosikymmenien ajan kestänyttä työtään ampumaurheilun ja nuorten hyväksi. Meillä on helppoa toimia yhdessä ja alkuvuoteni Hahlon puheenjohtajana olivat enemmän tai vähemmän nimellisiä vanhempieni hoitaessa edelleen kaikki käytännön työt.

4 Mitkä ovat olleet ohjenuoriasi, kun olet ollut mukana ampumaharrastuksessa?

Toisen kunnioittaminen ja arvostaminen, kuunteleminen.

5 Sinulla on perhe, ja olet aktiivisesti kiinni työelämässä ja monessa mukana ampumaurheilussa. Miten saat kaiken mahtumaan kalenteriisi?

Oikein hyvin. Mieheni Anssi on mukana ja apuna kaikissa käytännön asioissa. Hahlon toimintaan liittyvissä asioissa en koskaan ole yksin.

6 Sinulla on kaksi huippuampujaa valmennettavanasi (tytär Emmi Hyrkäs ja Juho Kurki). Millaista on toimia heidän kanssaan?

Todella mielenkiintoista. He ovat luonteiltaan hyvin samankaltaisia, joten yhteistyö sujuu erittäin hyvin. Mutta ampujina ja urheili-

Mari Backman-Hyrkäs oli mukana ilma-aseiden EM-kilpailuissa Puolan Wroclawissa miehensä Anssin sekä valmennettaviensa Emmi Hyrkään ja Juho Kurjen kanssa.

joina he ovat jonkin verran erilaisia, ja opimme kaikki kolme toisiltamme koko ajan. On tärkeää kuunnella tarkkaan eikä saa olettaa asioita. Tavoitteenamme on löytää kummallekin oma urheilijan tie ja kehittyä koko ajan.

7 Miten äiti-tytär-valmennussuhde toimii?

Meillä on aina ollut hyvät ja läheiset välit. **Matti Hahl** on toiminut Emmin valmentajana alusta alkaen ja ilman Mattia tästä ei olisi selvittykään! Edelleen valmennustyö tehdään Matin kanssa yhteistyössä. Erityisesti Emmin ollessa nuorempi oli tärkeää, että Matti oli mukana. Siinä vaiheessa äiti valmentajana ei ehkä olisikaan ollut niin hyvä asia. Nyt, kun kumpikin olemme aikuisia, niin roolit välillä sekoittuvat esimerkiksi ruoanlaitossa kisareissulla tai kun olen kadottanut silmälasini taas kerran – **Saana Peltosen** sanoin: ”Kumpi teistä on vanhempi ja kumpi lapsi!”

Hyviä puolia on se, että tunnemme toisemme hyvin ja luotamme toisiimme. Huonoja puolia emme kumpikaan keksineet. Onneksi.

8 Valmistuit marraskuussa tarkkuuslajien yhteiseltä 3-tason valmentajakurssilta. Millainen koulutus oli, ja sen merkitys sinulle?

Koulutus oli hyvää, toki aina on parantamisen varaa. Minulle oli tärkeää yhteistyö Minna Parkon kanssa. Jatkamme yhteistyötä nyt tehoryhmävalmentajina.

9 Mitkä ovat tavoitteitasi valmentajana?

Oppia koko ajan lisää ja tukea urheilijoita yhteisellä matkalla. Pitää urheilija keskiössä.

10 Millainen valmentaja olet?

Positiivinen, rauhallinen, sinnikäs, empaattinen, varovainen, valmis oppimaan uusia asioita.

11 Luonnehdi seuraasi Hahloa muutamalla sanalla.

Aika reippaita ollaan! Meillä on hauskaa ja hyvä talkoohenki. Leireille ja ratojen kunnossapitotöihin ei tarvitse apua anella, aina on talkoolaisia riittänyt.

12 Miten ja kuinka paljon seuraat kotimaista ja kansainvälistä ampumaurheilua?

En ihan hirveän paljon. En ole kovinkaan kummoinen penkkiurheilija. Seuraan tietenkin jonkin verran ja olen useasti paikan päälläkin. Tykkään katsella kisoja ja erilaisia ampumasuorituksia. Finaalit ovat tietenkin jännittäviä seurata. Mutta jos joku valmennettavistani tarvitsee apuani, niin kisan seuraaminen jää kyllä kesken ilman sen kummempia harmituksia. Ja jos joku valmennettavistani on viivalla, niin en seura muiden ampumisia.

13 Millaisena näet ampumaurheilun kehityksen niin Suomessa kuin kansainvälisestikin?

En ajattele kovinkaan paljon tuollaisia, vaan keskityn niihin asioihin, joihin voin vaikuttaa, ja katsotaan sitten onko niillä asioilla merkitystä vai ei!

14 Mitkä ovat kolme vahvinta ja kolme eniten kehitettävää asiaa suomalaisessa ampumaurheilussa?

En osaa vastata tähän kuin kivääriammunnan osalta. Kolme vahvinta asiaa ovat motivoituneet urheilijat, valmennuksen kehittäminen sekä yhdessä tekeminen ja toisten auttaminen ja tsemppaaminen.

Kolme eniten kehitettävää asiaa: Vaikka on tärkeätä tehdä asioita yhdessä ja treenata yhdessä, niin mielestäni pitäisi ottaa huomioon urheilija yksilönä ja kuunnella häntä tarkemmin.

Vielä enemmän yhdessä tekeminen kautta linjan seuratasolta alkaen. Toisten kunnioittaminen ja toisten työn arvostaminen. Olemme todella heterogeeninen joukko, tämä pitäisi osata ottaa vahvuutena!

15 Millaisia ohjeita haluat antaa nuorelle, uraansa aloittellevalle kivääriampujalle?

Ajattele urheilu-uraasi matkana. Matka on tärkeämpi kuin päämäärä. Iloitse onnistumisista ja ota opiksi epäonnistumisista, älä anna niiden mennä hukkaan.

16 Millaisena näet ampumaurheilun aseman ja arvostuksen suomalaisessa urheiluelämässä?

Ampumaurheilua ajatellaan ehkä usein marginaalilajina, mutta jos lajiin yhtään perehtyy, niin kyllä oppii lajia arvostamaan.

17 Mitä ajattelet Tokion olympialaisista? Kuinka monta suomalaista ampujaa Tokiossa nähdään?

Toivottavasti monta!

18 Mikä sinua innostaa ja motivoi toimimaan ampumaurheilun parissa?

Lajin hienous. Se, että ammuntaa voi harrastaa murusesta mummoon ja vauvasta vaariin ja että laji sopii niin monelle erityisryhmälle.

19 Mikä on mielestäsi kiehtovin asia ampumaurheilussa?

Lajin moninaisuus: on todella kiehtovaa pohtia asioiden merkitystä ja laitella palikoita järjestykseen kaikessa laajuudessaan yhdessä urheilijoiden kanssa.

20 Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten urheilu- ja liikuntaharrastuksessa?

Ilon löytäminen. 🌀

Vaasalaisen ampumaurheilohenki auttaa ratahaasteisissa

Seura joutui 33 vuoden jälkeen luopumaan sisäradastaan.

Teksti & kuvat HEIDI LEHIKONEN

Kymmenen vuotta Vasa Skyttegille-Vaasan Ampujat rf:n puheenjohtajana toiminut **Jyrki Aronen** luotsaa seuraa nyt tilanteessa, jossa seura joutui 33 vuoden jälkeen poistumaan sisäradaltaan eikä uutta vastaavaa tullut tilalle.

Ratahaasteista huolimatta seurassa on paljon positiivista meneillään ja toimijoiden kesken hyvä henki.

Aronen sanoo, että rata-asian aiheuttamasta tilanteesta tulee mieleen painokelvottomia sanoja.

– Hankalaa on ollut, aika raskasta.

VASA SKYTTEGILLE–Vaasan Ampujat rf:llä oli 33 vuoden ajan sisäampumarata kaupungin tiloissa, josta se joutui viime vuoden lopussa poistumaan. Sama kohtalo oli Vaasan kendo- ja Vaasan miekkailijoilla.

– Läpi talven ammuttava ruutiasepuoli on loppunut Vaasassa. Ei seuralla ole varaa sellaisiin tiloihin, että voisi olla 25 metrin rata.

Ilma-aseradalla oli alun perin 60 paikkaa, sittemmin tehokkaassa käytössä 40–50 paikkaa. Maanantaisin ammuttiin 50 metrin lajit ja keskiviikkoisin ammuttiin 25 metrin lajit, siellä oli myös Pohjanmaan junioreiden ja tehoryhmien leirit pienoiskiväärillä.

– Kyllähän se vaikeutui. Lähin 50 metrin sisärata on Nurmossa. Siellä sitkeimmät käyvät. Yleisilme on, ettei kukaan ymmärrä tätä touhua. Meille sanottiin, että antakaa 60 000 euroa, niin saatte tilat taas käyttöön. Mutta kenellä on sellaisia rahoja?

– Toki olemme kiitollisia, että aiemmin olemme saaneet tukia, hän kiittää 33 vuoden ajan vallinneesta tilanteesta.

KUNLÄHTÖ mainiosta hallista koitti, löytyi ”hätäratkaisuna” Runsorista tila, jossa voi edes jollain tavalla harjoitella sisällä.

– Kahdesta luokkahuoneesta puhkaisimme väliseinän, jonne saimme viisi paikkaa 10 metriä ja toiseen suuntaan selät vastakkain viisi paikkaa 8 metriä. Aikamoinen pudotus, mutta olemme luoneet tilat nyt sellaiseen kuntoon, että ilmapistooli- ja ilmakivääri-ihmiset pystyvät siellä harjoittelemaan. Ilmapistooli-ihmiset ampuvat myös

sarjakilpailua, mutta vähän hankala tilanne.

Aronen muistaa myös ajan, kun Vaasan kaupungin kasvaessa silloinen ulkorata poistui asutuksen tieltä. Silloin seura sai armeijan alueilta radan pistoolille, kiväärille ja haulikolle. Kun Vasa Skyttegille ja Vaasan Ampujat vuonna 1988 yhdistyivät, J. Rintasen ampumaurheilutukisäätiö osti maata armeijan alueen vierestä. Seura on radalla vuokralla ja käyttäjänä.

Seurassa jaostoja on paljon, ja osassa toiminta on hyvin aktiivista. Pistoolissa ja niin sanottuna trendilajina jo useamman vuoden ajan olleessa practicalissa toiminta on vahvaa.

– Haulikkopuoli on stabiili, sitä on vaikea lähteä kasvattamaan. Kiväärilajit ovat tällä hetkellä alamaissa. Kasa-ammunnassa on useampi SM-tason ampuja, Aronen miettii.

NUORISOPUOLEN tilanteen Aronen toteaa kaupunkilaisseuran näkökulmasta haastavaksi. Kaikenlaista on kokeiltu, mutta nuoret harrastajat ovat harvassa. Jonkun verran niitä kuitenkin on.

– Meillä on ollut linja, että alle 18-vuotiaat saavat tulla meille harjoittelemaan ilma-aseella ilmaiseksi. Se veti aina jonkun verran, kun sitä markkinoimme, mutta se lopahti. Nyt nuoria on kolme, vanhalla hallilla heitä oli kymmenkunta.

Aronen sanoo, että pienentyneistä tiloista huolimatta syksyllä on suunnitelmassa järjestää ampumakoulu yhtenä iltana viikossa.

– Kun ruutiaseilla ei uudessa tilassa mahdu ampumaan, meiltä vapautuu kaksi iltaa ilma-asekäyttöön. Kyllä silti kaipaavat ruutipuolta, se antaa laajemman harrastuspohjan. Se mahdollisti myös sen, että pystyimme järjestämään vanhalla puolella työ-tapahtumia ja polttareita. Sellainen pieni lisätienesti on nyt hävinnyt, Aronen kertoo.

AROSELLA ITSELLÄÄN ampumaurheilu on kulkenut matkassa lähes koko elämän. Vaasalaisena pikkupoikana hän innostui sukulaistensa kautta ampumaurheilusta luontevasti ja kasvoi siihen. Kilpauralle hän ajautui 16-vuotiaana pienoiskiväärillä, sitten ilma-aseella ja 300 metrin aseella.

– Aktiiviura kivääripuolella on jäänyt, välineet kyllä edelleen on ja välillä kokeillaan, osutaanko vai ei. Mielenkiinto on siirtynyt practical-pistooliin. Siinä jonkun verran koitan pysyä nuorempien mukana.

Seuran ampujat **Raine Peltokoski**, **Jyrki Muotio** ja **Eljas Koljonen** keuhuvat vaasalaisen ampumaurheilun henkeä.

15-vuotiaan Eljas Koljosen ampumaharrastus alkoi

Jyrki Aronen on nähnyt Vaasan Ampujien puheenjohtajana monenlaisia vaiheita.

Practical-ampuja Peltokoski on kokenut VS-VA:n ampumaratojen olleen aiemmin huippuluokkaa harjoitusmahdollisuuksien kannalta. Ainoana puutteena hän on koke-

Ammuks- kilpailun hyvä suksakin

i pari vuotta sitten.

EKATERINA NIKIFOROVA

Practical kiehtoo harrastajia myös Vaasassa. Kuvassa lajin suomalaismenestyjiin kuuluva Raine Peltokoski.

nut pitkän kivääriradan puutteen, ja yli 150 metrin ammunnan harjoittelua varten hän onkin matkustanut yleensä Alajärvelle tai kauemmaksikin.

– 50 metrin sisärata oli todella hyvä, ja käytin sitä ahkerasti talvisaikaan pääasiassa pienoiskiväärillä harjoitteluun. Olin yleensä radalla aikaisin aamulla, koska illat olivat varattuja eri lajien yhteisharjoituksiin, Peltokoski kertoo.

Vaikka tilanne nykyään on aiempaa heikompi harjoituspaikkojen osalta, Peltokoskiin muistuttaa Vaasan erittäin aktiivisesta ampumaurheilukulttuurista:

– Varsinkin practical-ammunta on suosittu laji. Uusia turvallisia ampujia koulutetaan muutama kymmenen vuosittain. Level I -tason kilpailuja on vähintään yksi viikossa läpi vuoden ja practical-ammuntaa harrastetaan kaikilla aseilla, pistoolilla, kiväärillä, haulikolla, PCC:llä (9mm karbiini) ja minirifellä (.22LR).

Myös savikiekkoommunta on Vaasassa aktiivista kesäisin, tänä vuonna erityisesti pistooli-practicalin MM-kilpailuihin tähtäävä Peltokoski sanoo.

Eljas Koljonen tavoittelee kehitystä

Jos ovat herrat Peltokoski ja Muotio jo seuran ampujien kokeneempaa kaartiä, on jäsenistössä vastaavasti muutamia nuoriakin. Yksi innokas nuori ampuja on 15-vuotias **Eljas Koljonen**.

– Minut on otettu hyvin vastaan. Seuraan tarvitaan nuoria harrastajia, hän sanoo.

Koljosen harrastus alkoi pari vuotta sitten, kun polviuongelmat estivät jalkapallon harrastamisen. Ampumaurheilua ne eivät estäneet.

– Aiemminkin olin miettinyt aloittamista, kun pappa harrastaa. Sitten menin Vaasan Ampujien avoimeen ilma-aseiltaan. Tuntui omalta jutulta. Menin useammin ja useammin ilma-aseiltaan ja liityin seuran jäseneksi.

Harrastuksensa parissa hän viihtyy. Tavoitteista kysyttäessä hän sanoo:

– Että tulisin paremmaksi ja kehittyisin liikkuvassa hirvessä, että osuu varmasti hirvimetsällä.

Vasa Skyttegille ja Vaasan Ampujat yhdistyivät vuonna 1988.

KASA-AMMUNTA menestyksekkäästi harrastava Jyrki Muotio kehuu myös aiempia harjoitusolosuhteita:

– Se oli tosi helppoa. Käytännössä pystyi harjoittelemaan milloin itselle parhaiten sopi. Harjoittelu oli mahdollista ympäri vuoden. Sisäradan sulkeminen lopetti käytännössä talviharjoitteluni. Vanhassa sisähallissa järjestettiin myös muutamia SM- sekä kansallisia kilpailuja, joita ei enää pystytä järjestämään, Muotio kuvaa vaikutusta laajemminkin.

Vaikka tilanne on haastava, Muotiokin uskoo tulevaan:

– Vaasassa on aina ollut aktiivisia ja menestyneitä ampumaurheilijoita. Uskon, että sama tulee jatkumaan myös tulevaisuudessa muutoksista huolimatta, Muotio sanoo.

Hänen tämän vuoden tavoite on kerätä riittävästi pisteitä EM-karsintakilpailuissa, jotta valinta vuoden 2021 EM-kilpailuihin toteutuisi. 🗄️

Fysiikkaa harjoitusleirillä ja yliopistossa

MIKA PIIPPONEN

SEURA: KUUSA

Teksti & kuvat LASSI PALO

Mika Piipponen, 22, on harrastanut ampumaurheilua nyt kymmenen vuoden ajan. Harrastus alkoi, kun perhe huomasi Kuusankosken Ampujien ampumakoulun ilmoituksen ja poika ilmoitettiin kouluun mukaan.

– Harrastuksessa pääsi nopeasti mukaan jännittäviin maakunnallisiin kilpailuihin ja siten tottui kilpailemiseen, Piipponen muistelee nyt.

Hän valitsi kivääriin eikä pistoolia siksi, että ilma-aseiden perusteet opetettiin ampumakoulussa kivääriellä, ja kaikki ohjaus käytännössä painottui kivääriin, joten kivääriammunta oli ”luonnollisin vaihtoehto” alusta lähtien.

Miltä ampumaurheilu on maistunut?

– Hyvältä, vaikka toki on myös huonoja hetkiä, mutta lajista oppii edelleen aina jotain uutta.

Mikä lajissa viehättää ja kiinnostaa?

– Laji kehittää keskittymiskykyä ja kehon hallintaa. Matkustaminen kisoissa eri paikkakunnilla sekä ulkomailla avartaa näkökulmia. Minua viehättää jännitys siitä, onnistuuko haastavissakin olosuhteissa.

ENTÄ MITKÄ ovat Piipposen vahvuudet ampujana ja toisaalta mitkä ovat isoimmat kehityksen kohteet? Piipposen vastaus on paitsi selkeä myös kattava: vahvuuksina kiinnostus lajia kohtaan, hän pitää asioiden analysoimisesta ja kokeilemisesta sekä itse tekemisestä.

– Isoimpana kehityksen kohteena pidän opintojen ja harrastuksen yhteensovittamista.

Piipposen valmentajina toimivat äitinsä **Minna Parkko** ja **Mikko Mattila**. Hän harjoittelee nykyään pääasiassa viikonloppuisin kotiradallaan Kuusankoskella.

Piipponen pitää toistaiseksi parhaina saavutuksinaan sitä, että pääsi edustamaan Suomea EM-kisoihin nuorten makuukilpailussa Azerbaidžhanin Bakuun vuonna 2017 ja että voitti pienoiskiväärin makuun SM-hopeaa Salossa samana vuonna.

Piipposen ennätykset kirjataan tois-

Minna Parkko valmentamassa poikaansa Mika Piipposta viime vuonna Tyrrin radalla.

Mika Piipponen kuuluu Ampumaurheiluliiton tehoryhmään.

taiseksi näin: 50m pienoiskiväärin 3x40 ls 1153, 50m pienoiskiväärin 60 ls makuu 622,0 ja 10m ilmakiväärin 60 ls 616,8.

– Olen viime aikoina ampunut noin 10 000 laukausta vuodessa, hän kertoo.

Mitkä ovat tavoitteesi tänä keväänä, kesällä ja pidemmällä ajanjaksolla ampujana?

– Tavoitteenani on taas keväällä päästä harjoittelemaan enemmän ja panostaa kesällä ruutiaseella ampumiseen ja kehittyä ampujana edelleen. Pidemmällä ajanjaksolla tavoitteenani on parantaa omia ennätysiäni.

PIIPPOSEN MUKAAN tehoryhmätoiminta on ollut sopivan rentoa tekemistä yhdessä hyvässä

porukassa. Valmennus keskittyy kilpailuun valmistautumiseen, ampumateknisiin asioihin sekä fyysisten ja mentaalisten taitojen kehittämiseen.

– Ensimmäisinä vuosina opin tehoryhmän leireillä paljon uutta tietoa ammunasta ja harjoittelusta. Tutustuin myös muihin

ikäluokkani ampujiin, joista on tullut hyviä kavereita. Kokemus on ollut kaikin puolin positiivinen. Leireillä kuulee myös muiden ampujien kokemuksia ja urheilijat kannustavat toisiaan.

– Kokonaisuus on toimiva. On hyvä, että on useampi alueen oma leiri, joille on lyhyt matka ja helppo matkustaa, ja muutama valtakunnallinen leiri, joissa näkee ampujia ja valmentajia eri puolilta Suomea.

Millaisia leiripäivät ovat olleet?

– Aloitamme yleensä pienellä happihypelyllä tai alkuveryttyllä, jonka jälkeen aletaan ampua. Leirin aikana on niin vapaata harjoittelua kuin kilpailunomaista ammuntaakin. Iltaisin saattaa olla palauttavaa liikuntaa tai hieman vapaa-aikaa.

Miten hyödynnät leirien antia päivittäisessä harjoittelussasi?

– Esimerkiksi alun perin minulle tehtiin leirillä harjoitusohjelma, jonka tyylistä olen harjoituksissani käyttänyt. Myös leireillä ammuttavia harjoituksia – kuten esimerkiksi kymppikisaa – voi soveltaa kotiradallakin.

PIIPPONEN ON aiemmin harrastanut toista tarkkuuslajia eli golfia kahdeksan vuoden ajan, mutta nykyään hänellä ei ole muita harrastuksia ampumaurheilun lisäksi. Kiirettä silti pitää:

– Opiskelen fysiikkaa Jyväskylän yliopistossa nyt ensimmäistä vuotta ja pyrin käymään lenkillä ja salilla pitääkseni yleiskuntoni hyvällä tasolla.

Piipposella on myös pilkettä silmäkulmassa. Kun häneltä kysyy, mikä hän haluaa olla ”isona”, vastaus kuuluu lyhyen ytimekkäästi:

– Hullu tiedemies! 🚀

Abiturientin kiireinen kevät

ELINA BISI

SEURA: MIKKELIN AMPUJAT

Teksti & kuva LASSI PALO

Mikkelin Ampujien kivääriampujalla **Elina Bisillä** on meneillään kiireinen kevätkausi. Hän on abiturientti ja oli lukulomalla, kun tätä haastattelua tehtiin helmikuun loppupuolella.

– Lukuloma tuntuu nyt ansaitulta. Penkkipäivä oli hauska! Olin taksikuski. Päivä meni erittäin nopeasti ja kiireisesti, mutta pidettiin kaveriporukalla hauskaa aika myöhään.

Bisi, 18, opiskelee Mikkelin lukiossa kolmatta vuotta ja näillä näkymin valmistuu ensi keväänä. Hän kirjoitti syksyllä psykologian ja englannin ja nyt äidinkielen, matematiikan ja fysiikan.

Bisi pyrkii jatko-opiskelemaan ajoneuvotekniikkaa. Hän haluaa erikoistua autosähkötekniikkaan, koska hän uskoo sen olevan iso osa tulevaisuutta. Opinnot kestäisivät neljä vuotta ja hän valmistuisi insinööriksi. Opiskelupaikka olisi Metropolia ammattikorkeakoulussa Vantaan kampuksella.

BISI ON HARRASTANUT ampumaurheilua nyt viiden vuoden ajan. Hän on harrastanut aiemmin taekwondo ja ratsastusta. Miksi kivääri?

– Kivääriä minulle tarjottiin ja suositeltiin enemmän, kun aloitin lajia. Siitä sitten innostuin, hän kertoo.

Bisi on käynyt koulua aina Mikkelissä, mutta isä asuu Mäntyharjulla, missä Bisi asui ”ihan pienenä”.

– Koen olevani enemmän Mäntyharjulta, vaikka olen Mikkelissä lähes aina asunut ja vain lyhyitä pätkiä Mäntyharjulla.

Bisin ampumaharrastus alkoi vuoden 2015 joulukuussa.

– Ampuma-aseet kiinnostivat minua. Äitiä ei kovin paljon, mutta hän kuitenkin suostui viemään minut ampuma-areenalle kokeilemaan. Kokeilin ensin ilmapistoolia ja sitten viikon päästä kivääriä, ja sille tielle jäätin.

Miltä ampumaurheilu on maistunut?

– Hyvältä! Tietenkin mielipide vaihtelee aina sen perusteella miten treenit ovat menneet, mutta kyllä tämä lajina on palkitseva.

Mikä lajissa viehättää ja kiinnostaa?

– Ainakin vapaus päättää harjoituksista ja harjoituspäivistä itse. Lisäksi onnistumiset ja kehityksen näkeminen.

ESITTELYSSÄ TEHORYHMÄURHEILUJA

Elina Bisi osallistui Ampumaurheiluliiton tehoryhmän fysiikkaleirillä tammikuussa Kisakalliolla.

ENTÄ SITTEEN Bisin vahvuudet ampujana ja toisaalta mitkä ovat isoimmat kehityksen kohteet? **Matti Hahlin** valmennettava pitää vahvuuksinaan päättäväisyyttä ja sisua. Hän jaksaa yrittää, vaikka aina ei onnistuisikaan.

– Isoin kehityksen kohde on keskittymiskyky. Välillä keskittyminen on superhyvä ja välillä taas ei pysty ollenkaan keskittymään, jolloin suoritus kärsii. Myös ampuma-asennossa olisi kehitettävää, koska sen kanssa on ollut viime aikoina ongelmia.

Bisin ilmakiväärin ennätys on 60 laukauksen kilpailussa 611,1 pistettä. Hän on saavuttanut ilmakiväärin makuuammunnassa SM-pronssia kaksi vuotta sitten.

Bisi kertoo harjoittelevansa viikoittain. Harjoituspäivien määrä vaihtelee, ja välillä on huiliviikkoja. Hän treenaa seuransa Ampuma-Areenalla Mikkelin Karkialammella.

BISI NIMETTIIN täksi vuodeksi Ampumaurheiluliiton tehoryhmään.

– En ole ollut mukana toiminnassa vielä kauan, mutta odotan sitä innolla. Viimeisin leiri eli fysiikkaleiri ainakin toi motivaatiota keskittyä myös liikkumiseen ja kunnon vahvistamiseen lajin ulkopuolella, mutta lajia tukevasti, hän sanoo.

Bisi harrastaa keppihevosiä ja käsitöitä.

– Myös tietokonepelit, piirtäminen ja valokuvaaminen ovat lähellä sydäntäni.

Oletko harrastanut muita urheilulajeja?

– Harrastin tanssia vähän aikaa. Harrastan keppihevosiä jo kymmenettä vuotta, jos se lasketaan urheilulajiksi. Pidän peruskuntoani yllä ulkoilemalla ja säännöllisellä lihaskunnolla, joko salilla tai kotona. Myös keppihevosharrastukseen liittyy paljon liikuntaa.

Kuten jutun alussa jo kerrotaan, Bisi pyrkii jatko-opiskelemaan ajoneuvotekniikkaa. Mikä haluat olla ”isona”?

– Muutaman vuoden ajan olen unelmoitunut helikopterin lentolupakirjasta. 🚁

9 aluetta kysymystä

Kaakkois-Suomi

Teksti LASSI PALO
Kuva JAAKKO PUUSTO

Ampumaurheiluliiton aluetoiminta jaetaan yhdeksään aluejaostoon. Toiminnan tarkoituksena on edistää ja kehittää ampumaurheilua alueellaan ja toimia SAL:n organisaation osana yhteistoiminnassa lajijaostojen ja alueen seurojen kanssa. Urheiluampuja-lehden alueita esittelevä juttusarja alkoi vuonna 2018. Aiemmin ovat esittäytyneet Häme, Lounais-Suomi, Pohjanmaa, Lappi, Pohjois-Pohjanmaa, Keski-Suomi ja Itä-Suomi.

1 Millaisena näette alueen roolin Ampumaurheiluliiton toiminnassa?

Alueellamme on tarkoitus tuottaa hyviä ampujia, jotka pitävät Suomea lajin maailmankartalla, ja antaa harrastajille mahdollisuus harrastaa ampumaurheilua. Ampumaurheiluliiton tämän vuoden maa-joukkueryhmässä on 71 ampujaa. Ryhmään kuuluu alueelta seitsemän ampujaa – viisi kivääriampujaa, yksi pistooli- ja yksi liikkuvan maalin ampuja.

2 Millaista toimintaa teillä on nyt ja tulevaisuudessa ja millainen alue Kaakkois-Suomi on ampumaurheilun kannalta?

Järjestämme tuomarikoulutusta, suunnittelemme AM-kilpailujen pitopaikat ja järjestäjät yhdessä seurojen kanssa viiden vuoden periodilla ja hyväksymme alueellisten kilpailujen järjestämisluvahakemukset. Ruutiaseleirejä pidetään ennen kesäkauden alkua ja ilma-aseleirejä syksyllä. Alueleirejä ovat pitäneet nykyisin seurat. Tavoitteena on pitää ne taas Tanhuvaarassa, koska sieltä löytyvät majoitus, ruokailu ja kuntosali sekä uimahalli jne.

Järjestämme kilpailumatkan vuosittain Swedish Cup -kilpailuun ja tuemme alueen nuoria ampujia rahallisesti osanottomak-suissa ja matkakuluissa. Kultahippuampujia tuetaan matkakuluissa, mikäli kilpailut ovat alueemme ulkopuolella.

Alueella investoidaan voimakkaasti sähköisiin taululaitteisiin. Esimerkiksi ESA:n ilma-aseradalla tehdään täysi remontti ja sinne tulevat uudet taululaitteet. Muun muassa Kotkan Ampumaseura, Luumäen Ampujat, Kuusankosken Ampujat ja Mikkelin Ampujat ovat hankkineet uusia sähköisiä taululaitteita.

Alueemme tarkoituksena on järjestää tasokkaita SM-kilpailuja.

3 Kuinka monta vuotta alueenne on toiminut, kuinka monta seuraa ja jäsentä

siellä nyt on? Entä miten luvut ovat kehittyneet viimeksi kuluneiden vuosien aikana?

Alue koostuu kolmesta entisestä SVUL:n entisestä piiristä (Etelä-Savo, Etelä-Karjala ja Kymenlaakso). Seuroja on 34, joissa on jäseniä noin 4000.

Valitettavasti jäsenmäärä pienenee vuosittain aika paljon. Lisäksi muutaman seuran toiminta on lähes kokonaan loppunut ja vain vanhemmat ampujat ovat jaksaneet kiertää kilpailuja. Pistoolissa on todella käynyt kato, johtuuko se sitten uudesta aselaista? Nuorten sarjoissa niin alue- kuin SM-kisoissakin valitettavasti on sama tilanne. Ampumakouluihin osallistuu melko mukavasti nuoria, mutta he eivät ole innostuneita käymään kilpailuissa.

4 Mitkä ovat alueenne suurimmat haasteet ja vahvuudet ja mitä voisi ja pitäisi kehittää?

Ikääntyminen, kuten niin monella muullakin alueella. Ampumakouluja ja niihin ohjaajia, ampujien vanhemmat aktiivisesti mukaan toimintaan ja nuorten ampujien pysyminen harrastuksen parissa. Kultahippuampujia on alueella suhteellisen paljon, mutta kun siirrytään ampumaan ilman tukia, niin suurin osa porukasta lopettaa.

Alueelta on poistunut jo useita ratoja, joten seurojen yhteistyötä kisojen järjestämiseksi tulisi olla enemmän.

Käytännössä alueella ei ole kuin muutama rata, jota voidaan käyttää esimerkiksi AM/SM-kisoihin.

5 Mitä toiveita teillä on Ampumaurheiluliiton suuntaan?

Litossa on myös tapahtunut ”sukupuolvenvaihdos”. Vie varmasti vähän aikaa, että uudet tulevat tutuiksi. Olisi varmaankin hyvä ”jalkautua” kentälle ja tutustua ihmisiin.

Kilpailutoiminnasta sen verran, kun liitto hyväksyy ns. näyttökilpailuja, niin niitä ei saisi pitää viikolla eikä kytkä mihinkään hotelli-

Mikkelin Ampujien Kyrönpirtti.

majoittumisiin, koska kaikilla ei ole mahdollista osallistua ottamalla töistä tai koulusta vapaata. Mikäli näin joutuu tekemään, saat- taan se merkitä helposti 500 euron menetystä, kun laskee palkattoman päivän, kilpailumak- sun, majoituksen ja matkat. Ei kaikilla nuorilla ampujilla ole ”varakkaita” vanhempia, jotka maksavat lastensa harrastukset.

6 Millaista yhteistyötä naapurialueiden kanssa voisi esimerkiksi olla?

Ampumaratojen määrä on vähentynyt samaa tahtia kuin ampujat, mikä johtunee ympäristölupien ja määräyksien tiukentumisista. Seurojen kannattaisi koota porukoitaan ja järjestää kisoja yhdessä, koska monella seuralla on vaikeuksia saada talkooporukkaa kisoihin.

Meillä on ollut yhteistoimintaa Hämeen alueen kanssa: 300m kiväärin AM-kisat on pidetty Hollolan Hälvälässä yhdessä Hämeen ja Etelä-Suomen alueen kanssa, koska siellä ovat käytössä sähköiset taululaitteet. Muutama seurat ovat jo harrastaneet yhteistoimin- taa (KAS, MyA, ESA ja YVA).

7 Onko näköpiirissä, että alueellenne tulisi lisää Tähtiseuroja (nyt PieksA)?

Todennäköisesti ei, koska se koetaan ehkä seuroissa pienenä ”rasitteena” ja siitä saatava hyöty on aika pieni siihen uhrattuun aikaan, joka menee paperien pyörytykseen. Monessakaan seurassa ei ole resursseja sen hoitamiseen.

8 Kuinka aktiivista kilpailutoimintaa on alueellenne? Ollaanko resurssienne ylärajoilla vai voisiko kisoja olla enemmänkin?

Kisoja on riittävästi ja joissakin seuroissa ehkä liikaakin. Talkoisiin on vaikea saada henkilöä, koska nykykuoro ei ole hirveän kiinnostunut. Vanhempi ikäpolvi harvenee vuosittain ja vain aktiivisimmat jaksavat olla kiinnostuneita yhteisistä asioista.

9 Saatte haastaa seuraavan alueen, mutta jäljellä on enää Etelä-Suomi. Minkä kysymyksen haluatte sille esittää?

Pistooliammunnan perusteet yksiin kansiin

Teksti & kuva LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton pistoolilajien päävalmentaja **Timo McKeown** sai äskettäin valmiiksi uuden kirjansa raakatekstin, jota tuli kaiken kaikkiaan 190 sivua. Ilma-aseiden SM-kilpailujen yhteydessä huhtikuussa julkaistavassa kirjassa on runsaat 200 sivua, ja kuvia ja havaintopiirroksia on kaikkiaan 156. Useissa niissä on useampi valokuva yhteen kuvaan vietyinä.

Kirjan nimi on *Pistooliammunnan perusteet ja vähän enemmän...* Kun sen taitto alkoi olla helmikuun viimeisellä viikolla loppuillaan, voi McKeown vihdoin huokaista helpotuksesta. Kirja on pyörinyt hänen ajatuksissaan parin vuoden ajan, ja sen tekeminen on vaatinut ajoittain ”venymistä” myös hänen perheeltään.

McKeown esitteli kirjaprojektinsa vaiheita ilma-aseiden EM-kilpailujen yhteydessä Puolan Wrocławissa. Innostus oli silmiinpistävä. Eikä ihme. Hän todella haluaa levittää pistooliammunnan ilosanomaa ja on pistänyt itsensä likoon ja käyttänyt lähes kaiken vapaa-aikansa koneen ääressä kirjaa tehden.

MCKEOWN ON toiminut melkein kaikissa ampumakuvissa mallina – ja on jopa ottanut kahta valokuvaa lukuunottamatta kaikki kuvat itse! Studiona on toiminut perheen koti, ja Timo-isä on ottanut kuvia itsestään milloin autotallissa, milloin tyttärensä huoneessa, missä on kodin ainoa vaalea seinä. Koska kirjassa on myös ampujan yläpuolelta otettuja kuvia, voi vain kuvitella McKeownin kiipeilemässä katon rajassa kameraa asentamassa.

McKeownilla oli tarkka visio siitä, millaisia kuvia hän halusi kirjaan. Hänen mu-

kaansa kuvat oli helpompaa ottaa itse kuin yrittää selittää jollekin toiselle visiotaan – mistä kulmasta, mikä asento ja miten. McKeown on käyttänyt myös kilpailuissa ottamia kuvia, jos ne esimerkin kannalta ovat aiheeseen sopineet. Hän on myös käsitellyt kaikki kuvat itse.

Voikin sanoa, että onpa ollut melkoinen yhden miehen projekti – olkoonkin, että tekstin editoinnin ja taiton on tehnyt joku muu kuin hän.

MCKEOWNIN kirjassa kirjassa käsitellään Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) alaisia pistooliammuntalajeja. Siinä käydään läpi niin aseen tekniikka, ampumatekniikka, ampumasuoritus kuin lajisuorituksetkin. Omat kokonaisuutensa on myös virheanalyysille, näkemiselle ja harjoittelulle.

Muista aiheista mainittakoon suorituksen itsearviointi, jännittäminen kilpailutilanteessa ja jännityksen hallinta sekä keskittymisen.

McKeown pohtii kirjassaan myös mitä lahjakkuus on ja mitä tarkoittaa sanapari urheilija keskiössä – tai pikemminkin, mitä se hänen mielestään pitäisi oikeasti olla. McKeown on kirjannut kansien sisään myös esimerkkiharjoitteita ja harjoitussuunnitelmia.

MCKEOWN TOIVOOKIN esipuheessaan, että kirjasta olisi lukijalleen paljon iloa ja että se herättäisi ajatuksia ja rohkeutta kokeilla ”uusia juttuja”.

– Oma tietoa ja kokemuksia kannattaa jakaa. Näin saamme lisää hienoja ihmisiä mukaan upeaan lajiimme, McKeown sanoo.

Lisää tietoa: www.yourvismawebsite.com/better-coaching

Etelä-Suomen alue on varmasti alue, jossa asuu ylivoimaisesti eniten ihmisiä, mutta siitä huolimatta siellä ei ole kovin paljo ammunnan harrastajia. Sen ilma-aseiden AM-kisojen eräluettelon mukaan pistooliin oli ilmoittautunut 55 ampujaa joista 11 % oli alle 20-vuotiaita, M ja N-sarjalaisia oli 29 % sekä 50 ja siitä ylöspäin oli 60 %

Kiväärissä oli hieman erilainen tilanne. Ilmoittautuneita ampujia oli 56, joista alle 20-vuotiaita oli 39 %, M- ja N-sarjalaisia oli 16 % sekä 50 ja siitä ylöspäin oli 45 %.

Alueella toimii Suomen vanhin ampumaseura SMY. Sillä oli vain kolme kilpailijaa pistooliin Y75-sarjassa. Seuran jäsenmäärä on laskenut muutamassa vuodessa muutama sataan. Kun mennään 5-10 vuotta eteenpäin, on monelle seuralle käynyt varmasti niin, että niillä on vain muutama ampuja, jollei asialle tehdä jotakin.

Miten alue aikoo toimia, että nuoria ampujia saataisiin lisää ampumaharrastuksen pariin ja jatkamaan ammuntaa myös M- ja N-sarjoissa?

Lopuksi vastaus Itä-Suomen esittämään kysymykseen:

Kaakkois-Suomi on tiedostettu useista varuskunta-alueistaan, joissa rataolosuhteet ovat yleisesti kunnossa. Miten Puolustusvoimat suhtautuu siviilien liikkumiseen alueellaan ja ovatko mahdolliset rajoitukset vaikuttaneet ratojen harjoittelukäyttöön siviilihenkilöiden kohdalla viime vuosien aikana, esimerkiksi 300m ratojen käyttöön?

ALUEELLA on kaksi 300m rataa, jotka molemmat ovat ns. varuskunnan ratoja (Mikkeli ja Tyrri). Muutama vuosi sitten oli vielä käytössä Rajavartioston rata Immolassa, mutta ei ole enää. Puolustusvoimat tiukensi ratojen käyttöä ja liikkumista Mikkelin radalla varuskunta-alueella, koska siellä oli tehty ilkivaltaa. Nykyään kun menee radalle, pitää ilmoittautua päivystäjälle ja kertoa kuka on ja mitä seuraa edustaa. Poistuessa pitää vielä muistaa ilmoittaa, että on poistunut radalta.

Jos kilpailuihin on tulossa ulkomaalaisia ampujia, heille pitää anoa komendantilta lupa tulla varuskunnan alueelle. 🚫

Timo McKeown oli valmentajana mukana ilma-aseiden EM-kilpailuissa Puolan Wrocławissa.

Ampuma-alan toimijat kaipaavat monipuolisia ratoja ympäri Suomessa

Uusi juttusarja tarkastelee ampumaurheilun yhteiskunnallista merkitystä.

Teksti HEIDI LEHIKONEN

Kuvat JUHA SAARINEN, HEIDI LEHIKONEN

Ampumaradat ovat harrastuspaikkoja siinä missä liikuntahallit ja tenniskentätkin, mutta niillä on laaja yhteiskunnallinen merkitys. Ratoja käyttävät kaipaavatkin niitä perustellusti lisää.

Uudessa Tiesitkö, että -juttusarjassa tarkastelee ampumaurheilua laajassa merkityksessä.

SUOMESSA ON 720 ulkona sijaitsevaa siviiliampumarataa, lisäksi sisäratoja. Urheiluampujien lisäksi radoilla ampumataitoaan ja -tarkkuuttaan kehittävät ja ylläpitävät monet, joille ampumaharjoittelu on välttämättömyyden monestakin syystä.

Siksi Ampumaurheiluliitolle on luontevaa tehdä mahdollisimman tiivistä yhteistyötä useiden ampuma-alan kanssa tekemisissä olevien järjestöjen kanssa. Yhteistyö on tarpeen myös ratojen käyttäjien kesken: mitä enemmän radoilla on käyttöä, sitä helpompi sen olemassa olo on perustella. Jos seuran omalla väellä ei ole radalle kovin paljon käyttöä, naapuriseuralle käyttö ratamaksua vastaan saattaa olla korvaamaton ilo, jolloin kaikki hyötyvät.

POLIISIHALLITUKSESTA ylitarkastaja **Jussi Kytösaari** sanoo, että poliisille ampumaradat ovat tärkeitä sekä harjoituskäytössä että virka-aseiden huollon takia. Virka-aseiden huollon kannalta ajateltuna ratoja on Kytösaaren mukaan liian vähän.

– Olemme kärsineet siitä, että Riihimäen varuskunnasta lakkautettiin rata. Siellä me kävimme koeampumassa viranomaiskäytössä olevia aseita, Kytösaari sanoo.

Puolustusvoimat auttaa kyllä kiitettävästi osaltaan. Kun Riihimäen varuskunnasta rata lakkautettiin, poliisi siirtyi käyttämään Hämeenlinnan Hätilän ratoja päästäkseen testaamaan tietyn tyyppisiä aseita.

– Poliisilaitoksilla on ampumaratoja, mutta siellä kaliiperit ovat rajoitetut.

TARVITTAVAT HARJOITUKSET poliisi pystyy radoillaan kyllä ampumaan, mutta monella radalla olevat kaliiperirajoitukset aiheuttavat ongelmia.

– Jos tiettyjä harjoitteita suoritetaan, se

Hälvälän radalla ammuttiin viime vuoden elokuussa haulikkolajien maailmancup.

vaatii pitkälistä suunnittelua ja ratojen varoamista. Näkisin, että olisi hyvä olla lisää ampumaratoja koko Suomen alueella. Ratoja on kohtuullisen paljon, mutta suurin osa on pieniä ja tarkoitettu jonkun metsästysseuran käyttöön. Niitä ei pysty hyödyntämään esimerkiksi urheiluammunnassa tai viranomaisharjoituksissa.

Toinenkin haaste on:

– Kärsimme ratojen lyhydestä. Se tulee vastaan monessa paikassa. Harvalla radalla pääsee ampumaan yli 300 metriä. Se on ikuisuusongelma.

Kun Maanpuolustuskiltojen Liiton puheenjohtajalta **Marko Patrakalta** kysyy aja-

tuksia ratatilanteesta, hän sanoo suoraan: huolestuttava.

– Kun menetämme radan, sen tilalle ei tule toista. Se on tällä hetkellä iso ongelma. Lupaprosessit ovat valtavan raskaita ja vaativat paljon rahaa.

Kun ratoja poistuu käytöstä, harrastajien matkat pitenevät. Se ei ole ideaalitalanne nykymaailmassa, jossa ekologisuus on tärkeä arvo.

– Kun harrastusmatkat pitenevät, ampumamäärät vähenevät, Patrakka sanoo.

Itse hän on ratojen sijainnin kannalta hyvässä asemassa, sillä lahtelaisena hänen kootoaan 50 kilometrin säteellä tarkasteltuna on viisi rataa käytössä. Ennen kaikkea tietysti

Maipaaavat lisää äri Suomea

Monipuoliset ampumaradat eri puolilla Suomea ovat tärkeitä ampumaharrastajille ja uusien harrastajien houkuttelemiseksi. Kuvissa kivääriampujia Salossa ja nuoria pistooliampujia Isossakyrössä.

kotirata Hälvälä. Vaikka maailmalla monet ulkoradoista sijaitsevat hyvinkin asutuksen tuntumassa, on Hälvälä Suomessa yksi harvoista asutusalueen tuntumassa sijaitsevista. Asutusalueen läheisyys tuo helpommin valituksia melusta, joiden käsittely kestää.

– Rata vaatii rahaa ja maa-alueen, joten kunnilla pitäisi olla kaukonäköisyyttä ampumaurheilun eteen. Kunnilta löytyy paukkuja, jos on halua. Hän pohti ratatilanteen parantamista.

LAHDEN AMPUMASEURAN haulikkoajoaston puheenjohtajan ominaisuudessa hän kiittää Hollolan kuntaa asioiden hoitamises-

ta. Toki haulikkoajoastolta on Hälvälässäkin mennyt ”tuhansia euroja” rahaa vaatimusten noudattamiseen.

– Jos jotain niin olisin kunnan kanssa toivonut, että olisi voitu helpommin tehdä ratkaisuja ja myös ajoissa ilman jaarittelua. Asioiden jouduttaminen on varteenotettava asia. En voi hirveästi moittiakaan, käsitykseni mukaan Hollolan kunnan suhtautuminen Hälvälän rataan on positiivinen, Patrakka sanoo.

METSÄSTÄJÄINLIITON Jussi Partanen kantaa myös huolta harrastusmatkoista sekä siitä, että pieniäkin ratoja säilyisi mahdolli-

Tiesitkö, että

- ✗ Suomessa on 303 000 Metsästyskortin lunastanutta (2019). Lisäksi Suomessa noin 60 000 metsästäjätkinnon suorittanutta, joilla mahdollisuus lunastaa metsästyskortti)
- ✗ 157 000 jäsenyyttä metsästäjäläiitossa (SML)
- ✗ 31 000 jäsentä Suomen Ampumaurheiluliitossa (SAL)
- ✗ 85 000 jäsentä Reserviläisurheiluliitto ry:ssä RESUL:n jäseniä ovat seuraavat maanpuolustusjärjestöt: Reserviläisliitto (RES), Suomen Reserviupseeriliitto ry & Maanpuolustus-kiltojenliitto (MPKL)

simman laajasti.

– Meillä on ollut linjauksia ja ajatuksia siitä, että ampumaradan pitäisi sijaita noin puolen tunnin ajomatkan päässä kotoa. Metsästykselle pienet ampumaradat ovat elintärkeitä. Aina välillä on keskustelua, emmekö pärjäisi, jos on suuria ampumaurheilukeskuksia. Mielestämme emme pärjää, Partanen sanoo.

Tiiviin ja vahvan yhteistyön puolesta luputtaa myös Partanen, joka iloitsee myös siitä, että metsästyksen kautta moni urheiluaampuja on saanut alkusysäyksen lajiin.

– Yhä vahvemmin uskon siihen, että laaja yhteistyö on ainoa tapa toimia. Minulla on vahva käsitys, miksi meillä on hyviä urheiluaampujia. Se johtuu metsästyksestä. Olemme vähän niin kuin pyramidin alapäässä, kasvatusorganisaatio, Partanen sanoo SAL:n omaa junioritoiminnan lisäksi tukevaa työtä.

Kasvatusorganisaationakin on haastavampaa olla, jos ampumaratojen verkosto supistuu.

– Kun radat ovat monipuolisia ja rataverkosto on maan kattava, saamme enemmän ampujia testaamaan, treenaamaan ja kokeilemaan. Paine on koko ajan kova lakkauttaa pieniä ratoja, Partanenkin tietää.

Hän huomauttaa, että vaikka ympäristölupakäytäntö tuntuu monimutkaiselta ja työläältä, on sillä arvonsa nykyisessä liijyä koskevassa keskustelussa.

– Olemme ehkä liikaa työntäneet päätä puskaan. Tuossa asiassa saattaa kääntyä hyödyksemme, Partanen kiittää muun muassa Ampumaurheiluliiton ympäristö- ja olosuhdepäällikkö **Lotta Jaakkolaa**. 🚩

Testiputki on 500 mm halkaisijaltaan. Putki on päällystetty 100 mm ruiskutetulla uretaanilla. Tällä on saatu aikaan tasalämpöisyys koko putken matkalla, eikä siellä näin ollen ole virtauksia, jotka voisivat vaikuttaa osumaan.

Tinkimätöntä testaustyöt

Keskellä rauhallista maaseutua tehdään työtä, jolla on suomalaiselle ampumaurheilulle suuri merkitys.

Teksti & kuvat HEIDI LEHIKONEN

Ulkoseinään naulattu Lapua Test Center -kyltti kertoo, ettei Sivulan kotitalon piharakennus Konnevedellä ole aivan tavallinen rakennus.

Veijo Sivula rakensi testiradan, jossa jokainen yksityiskohta on mietitty tarpeen mukaan ammattimaista toimintaa ajatellen. Noin 50 kilometrin päässä Jyväskylästä maaseudun rauhassa sijaitseva rakennus kätkee sisäänsä tilan, jossa Sivula viettää tuntikausia ase- ja patruunatestauksen parissa. Testiradalla on kaikki tarvittava nykyaikainen välineistö elektroinisine taululaitteineen, muttei mitään ylimääräistä.

– Siuksen taululaite näyttää tarkasti osumat. Se pitää olla, jos aikoo testata kunnolla, Sivula sanoo ja osoittaa tyytyväisenä myös toista isokokoista näyttöä.

Tuulimittareita hyödyntämällä saadaan jatkossa entistä enemmän mitattua tietoa myös tuulen vaikutuksesta.

SISÄLÄMPÖTILA on miellyttävä, ja kaikuminen on vaimennettu akustiikkalevyillä ja matolla, joten tilassa kelpaa kaikin puolin työskennellä.

Pitkiä päiviä Sivula testipaikalla tekeekin. Hän käyttää testaamiseen aikaansa paljon viikonloppuisin ja iltaisin, sillä päivätyöt rytmittävät arkea. Hän arvelee, että aikaa viikossa testaukseen kuluu 15–20 tuntia viikossa.

MUTTA MITEN ihmeessä hän päätyi tekemään kotitalalleen testiradan? Syy on yksin kertainen: kun Vierumäen testiasema poistui käytöstä, ampumaurheilun testiratoja jäi enää Turkuun ja Tanhuvaaraan. Siellä oli mahdollista testata, mutta tiloissa oli aina ”toisten armoilla” ja ”rahtaamista” oli pidemmän päälle melkoisesti.

– Isän kuoltua lunastin kotitalan itselleni. Vuosi sitten aloitettiin tämän tekeminen, kyllä tässä se vuosi meni. Sitten tila oli sellaisessa kunnossa, että täällä pystyi ampumaan. Ehdoton juttu tämä on ollut, Sivula sanoo tilaa esitellessään.

PÄÄSÄÄNTÖISESTI testattava saapuu Sivulalle Matkahuollon välittämänä ja palautuu työn valmistuttua samaa reittiä. Haastatteluhetkellä tammikuussa tulossa oli viisi asetta.

– Niissä menee aina aikansa. Tälläkin olen jo kaksi päivää ampunut, eikä siihen oikein tolkkua tule. Pitäisi jotain vielä keksiä, pitäisi saada kasoja mahdollisimman pieneksi, Sivula osoittaa haastattelupäivänä testausvuorossa olevaan aseeseen.

Urheilijoista vaikkapa **Aleksi Leppä**, **Sebastian Långström** ja **Juho Kurki** ovat

Veijo Sivulalla on Konnevedellä rauhaa testaustyöhönsä.

ä Konnevedellä

testaukseen liittyvistä asioita hyvin kiinnostuneita. Vaikka Sivula tekee työtä enimmäkseen yksin, on Konnevedellä urheilijoitakin käynyt.

– Alekski oli täällä kaksi yötä ja kävi itsenäisesti ampumassa, kun minä olin töissä, Sivula sanoo.

MAAJOUKKUETASON urheilijat ovat testaustoiminnan merkityksen jo melko hyvin sisäistäneet. Siinä on auttanut osaltaan se, että niin pienoiskivääri- kuin ilmakiväärikin kyse on kymmenyksistä. Siinä ei kärsi hävittä kymmenystä per laukaus, sillä se on lopputuloksissa jo kuusi pistettä. Se on tiukassa kilpailussa paljon.

– Testaamista pitäisi tehdä paljon enemmän, Sivula huokaa ja toivoo maajoukkueampujia huomattavasti laajemman joukon tiedostavan testipaikan olemassa olon sekä mahdollisuudet.

– Asetta pitää testata säännöllisesti, että ampujalla on siihen sataprosenttinen luottamus. Nuorille on opetettava myös testaamisen tärkeys. Pystyn tekemään tarvittaessa myös ampujan haluamia muutoksia.

Hän antaa esimerkin testaamisen tärkeydestä: eräs pienoiskivääri ampui aloitetta-

Alekski Leppä: "Tosi hieno juttu"

Kivääriampuja **Alekski Leppä** on enemmän kuin tyytyväinen Konnevedelle syntyneestä testausmahdollisuudesta. Testitila, jossa sekä 10 että 50 metrin ampuminen on mahdollista, on Lepän mieleen.

– Kokonaiskuvan kannalta tämä on todella hyvä juttu. Aikaisemmin on ollut enemmän sitä, että Veijo on testannut leireillä. Nyt voi keskittyä leireillä ampumiseen ja lähettää aseensa Veijolle, joka puolestaan voi rauhassa testata, Leppä sanoo.

Hän kokee, että aikaa pienten asioiden

hiomiseen on nyt enemmän. Se on arvokasta, sillä pienet asiathan ratkaisevat. Vaikka urheilijan ei varsinaisesti tarvitsisi osallistua testaamiseen, on Leppä kokenut tärkeänä tehdä sitä myös itse.

– Ampujan on hyvä itsekin testailla, koska silloin oppii tuntemaan, miten ase käyttäytyy ja millaista testaaminen on. Uskon, että ampujissa on kahta laitaa: toiset ovat tosi kiinnostuneita testauspuolesta ja toiset antavat aseensa Veijolle testiin ja luottavat, että hän hoitaa homman.

essa 17–18 millimetrin kasoja, lopetettaessa 12–13 millimetrin kasoja.

TESTIASEMAN viimeisen päälle olevasta varusteistosta tuulimittarit ovat yksi asia, joiden hyödyntämisellä saadaan jatkossa ampujalle lisää arvokasta tietoa.

– Pystymme ampujille näyttämään, miten oma patruuna omissa aseissa kesäaikana toimii tuulella. Viemme nuo mittarit

niille kohdille, missä on viirinarut. Siinä on lähetin, joka näyttää tuulen suunnan ja voimakkuuden. Sitten loppuu mututuntuma, kun saadaan mitattua tietoa, Sivula kertoo.

Mietinnässä on myös mahdollisuus, että tila laajenisi sen verran, että viereen tulisi toinen ampumapaikka.

– Nyt tässä pystyy itse ampumaan sen mitä treenaa, Sivula sanoo hymyillen. 🌀

Baikal MP-672

– From Russia with Love –

Tekstit, mittaukset & kuvat
PEKKA SUURONEN

Koeammunta & arviointi
PAULA VIITASAARI

Esittelyvuorossa on edullinen venäläinen paineilmapistooli, joka kantaa kuuluisaa nimeä.

Baikaljärvi (Ozero Baikal) sijaitsee Venäjällä lähellä Mongolian ja Kiinan rajaa. Baikal on maailman syvin järvi (1642 m) ja pinta-alaltaan 31 700 neliökilometriä eli yli kolme kertaa Uudenmaan maakunnan kokoinen. Se on tilavuudeltaan maailman suurin maan veden allas.

Baikaljärveä kutsutaan Siperian helmeksi, ja se on Unescon maailmanperintöluettelossa. Siksi Baikal-nimeä on käytetty monien tuotteitten markkinointinimenä, myös aseiden.

NYT ESITELTÄVÄN pistoolin valmistaja on Izhevsky Mekhanichesky Zavod JSC (IZH), englanniksi "Izhevsk Mechanical Plant". MP tulee nimistä Mechanical Plant eikä tarkoita jenkkimalliin "Military and Police".

Izhevskin kaupunki (627 000 asukasta) sijaitsee Volgan ja Ural-vuorten välissä. IZH-tehdas perustettiin vuonna 1942 sotatarviketuotantoa varten. Se on myöhemmin tuottanut huomattavan määrän muun muassa siviiliaseita ja paljon niistä Baikal-tuotemerkin alla.

Ilma-aseita tehdas on valmistanut 1980-luvun alusta IZH-tuotemerkillä. Nyt esiteltävä paineilmapistooli on johdannainen IZH-46-puristeilmapistoolista.

VUONNA 2013 IZH ja toinen kaupungissa sijaitseva asetehdas Izhmash liitettiin uuteen Kalashnikov Groupiin. Tämä valmistaa jos jonkinlaista teknistä tuotetta 6000 työntekijän voimin. Kalashnikov Group kuuluu Venäjän valtiolliseen Rostec-konserniin.

Baikal-metsästysaseet repivät metsästäjiä mielipiteitä kahtia jo Finnarmsin aikoina. Uskon, että sama tulee jatkumaan urheilumuupujien ja MP-672-paineilmapistoolin kohdalla. Tätä pistoolia ei tultane näkemään Tokion palkintopallilla, mutta kaikki ampujat eivät olekaan lähdössä Tokioon. Baikalin metsästysaseet ja Lada-autot saivat aikoinaan suosiota Suomessa. Syy oli edullinen hinta.

PISTOOLI ON PCP (Pre-Charged Pneumatic) eli paineilmapistooli. Se saa käyttövoimansa piipun alla sijaitsevasta paineilmasäiliöstä. Fiksusti tehdas on jättänyt väliin oman standardinsa luomisen ja käyttää itävaltalaisen Steyrin standardia. Säiliössä tosin lukee Baikal BO-121M-01.

Käyttöohjeesta selviää, että tämän säiliön täyttöpaine on 200 bar, koeistuspaine 300 bar, paino 240 g, mitat 33x190 mm, materiaali alumiinia ja tilavuus 0,07 litraa. Mukana seuranneesta sertifikaatista voi päätellä, että säiliö on venäläistä valmistetta. Se on mustaksi käsitelty ja valmistettu 07.2017. Käyttöaikahan alumiinisäiliöillä on kymmenen vuotta.

Etutähtäin on peltiläpyskä. Piipunsuun separaattori on yksinkertaista mallia.

Liipaisinkaari on tilava. Selkeäkäyttöinen kuivalaukauskytkin sijaitsee liipaisimen yläpuolella. Jämerä salpa pitää lukon kiinni.

Takatahtäimestä löytyvät tarvittavat säädöt.

Kahva on äärimmäisen pelkistettyä mallia.

Luoti asetetaan pesään sorminäppäryydellä ilman apuneuvoja.

Säiliössä on kellomittari, jonka yksiköt ovat megapascalita (MPa). 20 MPa vastaa 200 baria, joten kummoistakaan päässälas-kutaitoa ei tarvita. Vihreä asteikko on 7–20 MPa.

PISTOOLI TOIMITETAAN ruskeassa pahlilaatikossa. Aselaukku tulee siis hankittavaksi. Pakkauksesta löytyvät pistoolin lisäksi käyttöohjeet englanniksi, säiliön täyttöadapteri, joukko erilaisia O-renkaita, kaksi ylimääräistä lisäpainoa ruuveineen á 11 g, vaihtojyvät L 3,5 ja L 4,2 mm, puhdistuspuikko 4,0x325 mm, AV 4,0 mm L-kuusiokolavain, ø 1,5 mm tuurna, painesäätimen tiivisteen asennustyökalu ja pellis-

Tätä pistoolia ei tultane näkemään Tokion palkintopallilla, mutta kaikki ampujat eivät olekaan lähdössä Tokioon.

tä prässätty monitoimityökalu, jossa kaksi uraruuviavainta ja yksi kaksihaarainen.

Kaikkien käyttötarkoitukset ei avautunut, mutta ohjekirjassa neuvotaan pistooli purkamisen osiin. Hyvä venäläinen tapa, omaarainen pitää olla!

Pistoolissa käytetään valtaosin uraruuve-

ja, mitä voidaan pitää vanhanaikaisena ratkaisuna. Monitoimityökalu ei sovellu niihin kaikkiin.

Käyttöohjeista selviää että sallittu käyttölämpötila-alue on 0°...+40°C, teräskuulien (BB) ja nuolenmuotoisten luotien käyttö on kielletty ja pistoolin saa laukaista ilman luotia.

PISTOOLI PAINAA vakiona olevalla tangolla ja kahdella painolla 1179 g. Jos tanko ja kaksi painoa otetaan pois, jää 1112 g. Ja jos laitetaan kaksi lisäpainoaakin mukaan, tulee kokonaispainoksi 1201 g. Puun tiheys vaihtelee, joten nämä arvot ovat esittelyaseesta. Käyttöohje ilmoittaa "enintään 1300 g".

Pistoolin mitat ovat P 435 x K 155 x L 50 mm. Piipun pituus on 280 mm, piipun suun "separaattori" lisää pituuteen 11 mm. Tähtäinväli on 376 mm. Laukaisuvastuksen kerrotaan olevan säädettävissä 3,9–9,8 Nm (306–918 g). Laukaisukynnyksen säätömatkaksi kerrotaan 0,2–2,0 mm. Käyttöohje kertoo lähtönopeudeksi 155 m/s. Lähtönopeuden säädöstä ei puhuta ohjeissa mitään, mutta painesäätimen sijainti kerrotaan. Tehoksi kerrotaan max. 7,5 J, mikä on muun muassa saksalainen standardi lupavaudelle.

KÄYTTÖOHJEISTA jo mainittiin, että painetut ohjeet tulevat englanniksi sekä aseista että paineilmasäiliöstä.

Mutta netistä löytyy suomeksi! <http://www.riiustamaa.fi/files/2012/09/MP672.pdf> Tästä täydet pisteet. Itse asiassa, Kilpailu- ja kuluttajaviraston vaatimus on, että aseista pitää olla suomenkieliset käyttöohjeet kuluttajan saatavana. Hyvin harva maahan-tuoja selviää tästä rastista moitteita.

SEKÄ KOROLLE ETTÄ sivulle on säätöpyörät, ja sormetkin vielä mahtuvat ympärille. Pakkokin olla niin, sillä pyörissä ei ole hahloa työkalulle.

Korossa ovat kirjaimet U ja D, sivussa paljon huonommin näkyvät R ja L. Hahlon leveys on säädettävissä pienellä uraruuvi-meisselillä. Myös hahlon korkeutta voidaan karkeasäätää liu'uttamalla.

Etutähtäin on yksinkertaisen näköinen mustaksi maalattu peltiläpyskä ilman karhennuksia. Mutta jos se sattuu

jatkuu

kiiltämään, niin on sitä ennenkin palavalla tuohenpalasella tähtäimiä mustattu.

Piippu on alaston ja ruikulan näköinen. Ulkohalkaisija on vain 10 millimetriä. Päässä on mutikka, joka toimii jyväjalkana ja "separaattorin" pitimenä. Separaattori suojaa samalla piipun suun sinkkausta kolhuilta.

LIIPAIN ON kapeahko, karhentamaton ja käyrä. Punnitusuraa ei ole. Siinä on perinteiset säädöt, jotka kaikki voidaan tehdä kahvaa irrottamatta. Sitä varten tarvitaan omat ruuvimeisselit. Baikalin monitoimityökalu on liian "rouvi" joihinkin säätöihin.

Liipaisinkaari koostuu kahdesta osasta, mutta se johtuu vain valmistustekniikasta. Kaari on avara isosormisellekin.

Latausvipu ponnahtaa auki sen edessä olevaa vipua eteenpäin työntämällä. Sen käyttö on hieman uudenjyökkää. Kun sulku on avattu, läpän voi viedä taka-asentoon jommalla kummalla kädellä. Tämä virittää laukaisulaitteen. Patruunapesä avautuu väljästi kuin tarjottimelle, mutta luoti on punnottava suoraan pesään ilman kourua tai johdetta. Latausläppä sulkeutuu positiivisesti nakshtaen.

Varsinaista varmistinta ei ole, mutta ikealla sivulla on kuivalaukauskyskin. Asennot T (training, trocken) ja F (fire, feuer) on selvästi merkitty ja kytkin pyörähtää sel-

Baikalin paineilmasäiliö noudattaa Steyrin standardia.

Tankoon voi kiinnittää painoja 0–4 kappaletta.

keästi lähes 180°. T-asennossa ilmaa ei kulu eikä luoti lähde, mutta ase on manuaalisesti viritettävä joka laukausta varten. Lievästi

Kynä osoittaa avaussalpa, joka on hieinan raskaskäyttöinen.

etuedollisen laukaisun tuntuma on hyvä ja skarppi.

BAIKALIN laminaattikahvassa ei ole mitään karhennuksia eikä värejä. Se on lakkattu ja luonnonpuun värinen. Kahvan kiinnitykseen käytetään kahta sivuruuvia, joissa urakannat. Kahvassa on säädettävä kämmensyrjän tuki, mutta ei muita säätöjä. Tee-itse-henkilö pääsee toteuttamaan itseään kahvan muotoilussa ja karhentamisessa.

Baikalin maahantuojana on espoolainen Eräliike Riistamaa. Se ilmoittaa pistoolin hinnaksi 890 euroa. 🚩

www.riistamaa.fi

Pistoolin tunnistaa helposti venäläiseksi

KOEAMPUJAN TODISTUS

Baikal-ilmapistooli on helppo tunnistaa venäläiseksi. Muotoilu on pelkistetty. Kahvassa ei ole hienouksia, mutta säätövara on yllättävän riittävä.

Ase on painavan tuntuinen, joten otin pois alaosaan kiinnitetyn lisäpainotangon. Sen paikka on kyllä paras ja tasapainoinen paikka lisäpainoille, jos sellaisia kaipaa. Liipaisinta säädin lähemmäksi. Otti koville saada sen säätöruuvi auki. Liipaisimen muotoilu on onnistunut, ja siitä saa joka kerta samanlaisen tuntuman. Liipaisuvastuksen punnuksen testausura siitä puuttuu.

Aseen viritäminen on selkeää, mutta luodin paikoilleen laittaminen vaatii hieman näppäryyttä.

Tähtäinten jyvä on korkea ja samoin hahlo. Takatähtäin on kapea verrattuna saksalaisiin aseisiin. Tuo yhdistelmä kuitenkin toimii, ja niillä saa selkeän tähtäinkuvan. Käyttöohjeesta ei selvinnyt, kuinka paljon yksi napsu siirtää osumia tai mihin suuntaan ruuveja pitäisi vääntää. Onneksi aseessa on englanninkieliset merkinnät, up and down, left and right!

Käyttöohjeessa ovat selkeät ohjeet liipaisun säätämiseksi mieleiseksi sekä erinäisten varaosien vaihtamiseksi.

AMMUIN KOLMEA erilaista luotia aseella: H&N Finale Maxx Heavy (0,53 g), RWS R10

Koemunnoissa kokeiltiin myös lyijyttömiä H&N Match Green -luoteja. Materiaali on enimmäkseen tinaa.

(0,45 g) ja lyijyttöntä uutta H&N Match Greeniä (0,34 g). Jälkimmäisellä oli kova lähtönopeus, aivan liian kova. Kelvollisen osumakuvion saamiseksi pitäisi käyttää aikaa ja säätää aseiden lähtönopeutta pienemmäksi. Hieman raskaampi luoti Finale Maxx Heavy oli osumakuvoiltaan tasaisempi, mutta ei antanut kisakelpoista ainakaan käsivaralta. Tavallisesti käyttämäni R10 ilma-asekuotitakaan ei antanut oikein hyvää kasaa sekään.

TESTASIN LÄHTÖNOPEUKSIA uudella FXairguns-mittarilla. Pidän tätä mittaria hyvin käyttökelpoisena ja nykyaikaisena sen puhelimeen asennettavan appin takia. Siitä on helppo saada testitulokset talteen. Äänimoodista pidin myös. Puhelin kertoi ääneen lähtönopeuden eikä ruutua tarvinnut kytätä. Ase pitää asetta kiinni mittariin ja piippu

aina samalle kohdalle luotettavan tuloksen saamiseksi. Käytin kamerajalustaa mittarin alla, jotta sain sen ampumakorkeudelle ilman penkkiä.

ASEEN MUKANA oli pussillinen tiivisterenkaita, ja ymmärrän kyllä miksi. Kun ammuin tätä huippunopeaa Greeniä, yksi tiivisterenkaista lensi aseesta.

Varusteissa on mukana puhdistustanko piipun puhdistukseen, josta täydet pisteet. Sitä voi myös käyttää, jos luoti juuttuisi piippuun tai lataus pitää purkaa. Muutoin säädöille on yksi yleistyökalu, missä ei mielestäni vääntömomentti riitä.

Testasin myös omalla aseellani (Benelli Kite) lähtönopeuksia. Kun omalla kisaaludillani lähtönopeus oli 150 m/s, raskaalla luodilla se oli 140 m/s ja uudella Greenillä 180 m/s! Minkäänlaista kasaa en saanut tuolla lyijyttömällä, varmaankin lähtönopeutta olisi pudotettava roimasti. Jouduin myös siivouspuuhiin, kun luodit sinkoilivat luotiloukusta.

KENELLE SUOSITELISIN tätä asetta? Ostajan pitäisi olla innostunut testaaja. Ehkä pitäisi olla hieman insinöörin vikaa, jotta into riittäisi etsimään sopivat luodit ja säädöt aseiden lähtönopeuteen. Ase on kohtalaisen painava, joten se on aikuiselle ampujalle sopivampi.

PAULA VIITASAARI

FX Chronograph – edullinen doppler-tutka

Ruotsalainen FX Airguns on tuonut markkinoille pienen ja edullisen luodinnopeusmittarin.

Teksti & kuva PEKKA SUURONEN

Monet ampujat tuntevat valon muutokseen perustuvan luodinnopeusmittarin (chronograph) jossa luoti ammutaan valokennojen yli.

Luodin varjo antaa ensimmäiselle valokennolle pulssin, josta kello käynnistyy. Toisen valokennon kohdalla kello pysähtyy. Kennojen välimatka tiedetään ja kello antaa ajan, josta lasketaan luodin nopeus m/s. Luoti on pieni, lentoaika sekunnin murto-osan murusia ja matkakin vain senttejä, joten laitteen laskimelle asetetaan kovat vaatimukset. Valokennokronografit tuppavaat olemaan kriittisiä valaistusoloista.

Doppler-periaate

NYT ESITELTÄVÄ MITTARI perustuu doppler-ilmiöön. Jos kadulla kuulee hälytysajoneuvon, niin sen äänen taajuus on korkeampi ajoneuvon tullessa kohti. Äänen taajuus madaltuu kun ajoneuvo ajaa pois päin. Poliisin nopeustutka ja tässä esiteltävä FX käyttävät dopplerin periaatetta. Se toimii vaikka säkkipimeässä.

FX-luodinnopeusmittari lähettää luodin perään mikroaaltosignaalia, joka palaa takaisin kohteesta eli luodista. Luodin edessä signaalin kantoaallon taajuus muuttuu. Tämä muutos tulkitaan pois lentävän luodin nopeudeksi. Nykyaikainen elektroniikka pystyy tähän megaluokan laskutoimitukseen. Taiwanissa valmistettuna jopa sellaiseen hintaan, että tavallisella pulliaisella on mahdollisuus tällainen doppler-tutka hankkia. Eli 179 eurolla.

FX Airgunsin wireless chronograph on vain lähetin/vastaanotin ilman näyttölaitet-

FX Pocket Chronograph mahtuu nimensä mukaan taskuun. Oman älypuhelimensa voi valjastaa luodinnopeusmittarin näytöksi. Painoa laitteella on 133g.

ta. Mutta näyttö meillä useimmilla sattuu olemaan jo omasta takaa. Siis bluetoothilla varustettu älypuhelin, joka toimii joko Google Android- tai Apple iOS-käyttöjärjestelmällä eli ohjelmistopinolla. Useimmat toimivat näillä kahdella, poikkeuksina Nokian Windows- ja Symbian-puhelimet, BlackBerry ja Huaweiin omat käyttöiset (esim. HarmonyOS).

FX:n sovellus ladataan sovelluskaupasta puhelimeen ilmaiseksi. Käytännössä FX:ää ajetaan sitten puhelimen kautta, itse laitteesta on vain virran ON-OFF. Puhelimen kautta valitaan halutut mittayksiköt, ladataan profilit erilaisille aseille ja jos halutaan laitteen näyttävän myös osumaenergi-arvoja, syötetään luodin paino, tyyppi ja muoto.

Pienikokoinen laite

FX POCKET CHRONOGRAPH mahtuu nimensä mukaan taskuun (72 x 70 x 42 mm) ja se painaa 133 g. Virtalähteenä on 3 AAA-pa-

ristoa. Ideana on asettaa FX aseensa piipun alle suunnilleen poikittain piippulinjaan ja piipunsuusta hieman taaksepäin, ettei mahdollinen paineaalto vahingoita laitetta. Kun laitteet (FX ja puhelin) ovat päällä ja ase laukaistaan, luodin nopeus tulee puhelimen näytölle. Käytännössä nopeus on siis lähes suunopeus (ehkä V2m?).

FX:n käyttöohjeet puhuvat ilma-aseista, mutta 22:n mittaamista ei ole suljettu pois ainakaan eksplisiittisesti. Eräs rajoitus on nopeuden maksimi 394 m/s (1300 fps). Nopeus- ja muita tietosarjoja voi ladata puhelimen muistiin.

Puhelimen voi taas ohjelmoida lähettämään tietoja vaikkapa omaan sähköpostiin ja sitä kautta kotitietokoneelle.

Doppler-tutkan periaatteesta voi lukea esimerkiksi osoitteesta fi.wikipedia.org/wiki/Dopplertutka. Ja bluetoothista fi.wikipedia.org/wiki/Bluetooth

Laitteen maahantuoja on Eräliike Riistamaa, joka ilmoittaa hinnaksi 179 euroa.

www.riistamaa.fi

Vilho Laaksolle liikunnan ansioristi

TIEDE- JA KULTTUURIMINISTERI Hanna Kosonen on myöntänyt yhteensä 218 ansioristia ja -medalia liikuntakulttuurin ja urheilun parissa ansioituneille henkilöille.

Asikkalan Ampumaseuran pitkäaikainen puheenjohtaja Vilho Laakso sai ansioristin.

Kultaisia ansioristejä myönnettiin kolmeitoista, ansioristejä 52, ansiomitaleja kullatuista risteistä 72 ja ansiomitaleja 81 kappaletta.

Ansiomitaleja kullattuna saivat AsAs:n Pekka Heino ja Tuomo Lindeberg sekä Etelä-Saimaan Ampujien Taisto Nikku.

Ansiomitaleja myönnettiin ESA:n Juha-Pekka Hulkkoselle, Jorma Hyrkkäselle, Jussi Suonuutille ja Seppo Vasaralle.

LIIKUNNAN JA URHEILUN ansiomerkkejä voidaan myöntää paikallisissa urheiluseu-

roissa, alueellisissa liikuntajärjestöissä, valtakunnallisissa lajiliitoissa tai liikunnan kansainvälisissä tehtävissä aktiivisesti toimineelle.

Liikuntakulttuurin ja urheilun ansioristejä ja -medalia on jaettu vuodesta 1947. Käytäntönä on, että ansiomerkit myönnetään Ivar Wilskmanin syntymäpäivänä 26. helmikuuta.

InBand Air – se pirkanmaalainen!

Elektroninen taululaite on suunniteltu ensisijaisesti kymmenen metrin amuntoihin ilma-aseilla.

Teksti & kuvat MIKKO TAUSSI

On vierähtänyt vuosi siitä, kun Suomen Ampumaurheiluliiton kilpailuvaliokunta myönsi pirkanmaalaiselle InBand Oy:n valmistamalle InBand Air – elektroniselle taululaitteelle (EST) ennätyskelpoisuuden kotimaisissa aluetason kilpailuissa.

Vaikka aluetason hyväksyntä oli alun perinkin noin neljä vuotta elektronisia taululaitteistoja valmistaneen yrityksen oma tavoite, se pyrkinee jatkossa myös ennätyskelpoisuuteen kansallisella tasolla. Kun tämän vuoden ilma-aseiden aluemestaruuskilpailut on jo pidetty, varmaankin on myös uusia alue-ennätyksiä tehty Inbandin taululaitteillakin.

INBAND AIR on suunniteltu ensisijaisesti käytettäväksi kymmenen metrin amuntoihin ilma-aseilla. Laitteen toiminta perustuu monimikrofonijärjestelmään, joka akustista ilmaisu hyödyntäen määrittää osuman arvon. Taululaite on varustettu integroidulla valoyksiköllä, joten sen käyttäminen onnistuu monenlaisissa valaistusympäristöissä.

Taululaite kytketään tavalliseen näyttölaitteena toimivaan tietokoneeseen yleensä USB-kaapelilla, mutta se on saatavana myös langattomalla bluetooth-yhteydellä.

InBand Air voidaan lisäoptiona varustaa myös vahvennetulla suojalevyllä, jolloin laite soveltuu myös pienoiskivääriammuntaan 50 metrin matkalta. Erityisesti tällöin langaton tiedonsiirto on tarkoituksenmukainen ratkaisu.

SEN LISÄKSI, että InBand Air -taululaitteita käytetään yleisimmin yksittäisinä tauluina, niiden kytkeminen on mahdollista myös järjestelmäksi, jota voidaan esimerkiksi kilpailuissa ohjata keskitetysti tulotaulunäyttöineen.

InBand Oy on valmistanut myös viisi-tauluisia elektronisia taululaitejärjestelmiä ampumahiihtäjille.

KANSAINVÄLISEN ampumaurheiluliiton (ISSF) kolmitasoisien elektronisten taululaitteiden hyväksyntämenettelyn mukaisesti InBand Air täyttäneen nykyisellään Phase I -vaatimukset. Tällöin laitteiston tarkkuuden, perustoimintojen ja valmistusmenettelmien on noudatettava ISSF:n perusvaatimuksia.

Ilmakivääriammunnassa tarkkuusvaa-

Nokian Seudun Ampujat on yksi kärkeuroista Inband Airien käyttäjinä. NoSA on laittanut kilpailuissa tulospalvelun näkyväksi reaaliaikaisena myös internetiin.

timus tarkoittaa parempaa kuin 0,125 milimetrin mittaustarkkuutta. Tähän InBand Air kykenee. ISSF-hyväksyntää ei vielä ole ollut suunnitelmassa, koska yrityksen pyrki- myksenä on toistaiseksi tuottaa elektronisia taululaitteita seura- ja kansalliselle tasolle.

LYHYEN toimintahistoriansa aikana InBand Oy on toimittanut käyttäjille jo noin 300 taululaitetta. Arviolta 25 eri radalla Suomessa on yrityksen valmistamat elektroniset taululaitteet. Lisäksi laitteita on edullisen hinnan vuoksi käytössä runsaasti myös yksityisillä ampujilla.

Arvio onkin, että InBand Air on tällä hetkellä Suomessa eniten käytetty elektroninen taululaite. Muutamia laitteita on toimitettu lisäksi Viroon, Unkariin, Italiaan ja Espanjaan.

INBANDIN elektronisten taululaitteiden valmistus sai aikoinaan virikkeen yrityksen omistajan kivääriammuntaharrastuksen ja päivätyöosaamisen yhdistämisestä. Aiemmin teleyritys Nokialla ja sittemmin

elektroniikkajätti Intelillä työskentelevä radioinsinööri **Saku Lahti** päätti koettaa, onnistuisiko hänen rakentaa yksittäiseen harjoittelukäyttöön soveltuva elektroninen taululaite, kun markkinoilla olleet taululaitteet tuntuivat varsin kalliilta.

Nyt tiedämme, että itsekseen aamukahvipöydässä alkanut pohdinta tuotti tulosta. Aluksi oli tarkoitus valmistaa vain kaksi taululaitetta: hänelle itselleen ja kotiseuralle Pohjois-Hämeen Ampujille. Nyt tiedämme, että Lahden ponnistelut ovat olleet eduksi suomalaiselle ampumaurheilulle. Ilman tätä edullista taululaitetta maamme sisäampumaratoja ei olisi kyetty näin nopeasti varustamaan elektronisilla taululaitteilla.

Ampumayhteisömme jää jatkossa innokkaasti odottamaan, mihin InBand Oy:n tuotteiden kehitys on suuntautumassa. Lahti toteaa hillitysti, että piakkoin on varmaankin tulossa jotain uutta. ⚙️

Inband Air -taululaitteisiin voi tutustua tarkemmin osoitteessa www.inband.fi

IDEOISTA TOTEUTUKSEEN
KAIKKI LOGOT SISÄLTYEN HINTAAN
OMA EROTTUVA DESIGN

noname

SEURA- JA ORGANISAATIOASUT

YHTEYDENOTOT:
KARI.ARPPONEN@NONAMESPORT.COM
TAI 040 5527 988

Sekatyömies Timo Näveri edusti Barcelonan olympialaisissa

Kaverukset houkuttelivat Näverin pistooliampunnan pariin 1980-luvulla.

Teksti & kuvat MATTI ERKKILÄ

Elämäkeläiset kaverukset, **Henry Vertanen** ja **Reino Kesänen**, innostivat **Timo Näveriä** kokeilemaan 1980-luvulla pistooliampuntaa. Näveri nosteli painoja, mutta kun ikää oli jo reilut 20 vuotta, niin pärjäävää puntti-miestä ei hänestä enää voisi tulla.

Halua oli jossakin lajissa nousta menestyväksi tulosurheilijaksi. Ampumaurheilussa se iän puolesta olisi vielä mahdollista. Näveri päätti kokeilla. Se kannatti, sillä mies ylty jopaa vuoden 1992 olympiakisoihin Barcelonaan.

– Ampumaurheiluni oli alkuvuosina vain puuhastelua, Näveri tuumii nyt, kun tietää mitä kansainväliselle tasolle kipeäminen häneltä vaati.

KAHDESTI PÄIVÄSSÄ tehdyt harjoitukset olivat maanviljelijälle tuttuja jo alkuvuosina. Kehittyminen kansainväliselle tasolle eteni rivakasti.

– Vuonna 1989 SM-kisat järjestettiin Kontiolahdella, Joensuun naapurissa. Olin siellä telttamajoituksessa, kuten alkuvaiheessa usein. Vapaapistoolissa sijoituin neljänneksi. **Paavo Palokangas** ja **Mauri Takamaa** tulivat juttusille ja pyysivät minua liittymään Orimattilan Jymyyn.

– Muodostaisimme kovan joukkueen, kak-sikko yllytti. Ja myös tiesi. Voitimme yli kak-sikymmentä joukkuekultaa. Yhtenä vuonna jokaisen joukkueiden SM-kisan, johon osallistuimme, Näveri kertoo leveilemättä.

– Urheilu- ja isopistoolin Suomen ennätykset ovat yhä Jymyn nimissä. Vakiopistoolin ennätystä himoitsimme, mutta emme onnistuneet saavuttamaan.

Kaksi pistoolin ennätystä on myös Joensuun Ampujien nimissä. JA:n menestyksekäät vuosikymmenet olivat 1970 ja 1980.

TIMO NÄVERILLÄ ei ollut Jymyyn liittymisen jälkeen valmentajaa. Ampumaurheiluliitto halusi, että kärkiampujilla tuli olla nimetty valmentaja. Palokankaan kanssa käydyt lukemattomat keskustelut koskivat useimmiten harjoittelua ja yhä parempaan tulostukseen pääsyä. Näveri päätti jatkaa kehittymistään Palokankaan ohjauksessa.

– Hän ei puuttunut tekniikkaani, ei oikeastaan harjoitteluunikaan. Kilpailumatkoja teimme usein yhdessä. Silloin ja tietenkin

Timo Näveri on palannut voimanoston pariin.

Timo Näveri takavuosisen kilpailutapah-tumassa.

muulloinkin juttelimme esimerkiksi siitä, miten pitää valmistautua kilpailuun ja miten tulee toimia, jotta hallitsee itseään kilpailussa. Yhteiset, ulkomaillekin suuntautuneet, kisamatkat ovat edelleen ikimuistoisia. Niistä annan edelleen Paavolle suitsutusta.

NÄVERI ARVIOI olympialajeissa onnistuneensa vapaapistoolilla parhaiten. Siinä kymppiin osuminen oli hänen mielestään vaikeampaa kuin ilmapistoolilla. Ilma-aseella kymppin lähtö antoi kymppin, mutta ”vapa-

Timo Näveri, 63

- ✘ Kotipaikka: Kouvolan Korja
- ✘ Ammatit: Sekatyömies, hän sanoo itse (maanviljelijä, trukinkuljettaja, metallimies, asentaja)
- ✘ Ennätykset: ilmapistooli 583, urheilupistooli 593, vakiopistooli 575-580, vapaapistooli 565, isopistooli yli 580
- ✘ Saavutukset: Barcelonan olympiakisat 1992, vapaapistooli 31:s, tulos 548, ilmapistooli 39:s, tulos 569. MM-kisoissa viidesti, 9 kilpailua. EM- kisoissa kuudesti, 8 kilpailua. EM-Brno 1993, vapaapistoolin 8. sija. Kaksi henkilökohtaista SM-kultaa: ilmapistooli 1990, putoava taulu 1994. Maailmancupissa muutamia kertoja finaalisissa. Eräitä kv-kisojen voittoja Euroopassa.

rilla” ei siitä voinut olla koskaan varma.

AMPUMAUURHEILU ON jäänyt taakse, mutta urheilu ei. Voimanosto on palannut kuvioihin. Nyt on meneillään kuntoutuskausi. Olkapäät kaipaavat huoltoa, jotta Näveri voi jatkaa kilpailemistaan jo takavuosiensa harastamansa toisen lajinsa kanssa.

Hän kertoo muistissaan olevan pitkän rivin kilpakumppaneita ja kiittelee kaikkia kovista mutta rehdeistä kilvoitteluisista. Monasti voitti kaveri – joskus Näverikin. 🛠️

19 VUOTTA SITTEEN...

Muistuko mieleen?

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

Vuoden 2001 ensimmäisessä Urheiluampuja-lehdessä oli päävalmentajan laaja olympiakisa-arvio. Kirjoittaja oli **Kimmo Yli-Jaskari**, ja arvion kohteena olivat Sydneyssä vuonna 2000 järjestetyt olympialaiset.

Suomalainen ampumaurheilu oli mukana Sydneyn olympialaisissa 16.-23.9.2000 seitsemän ampujan ja kolmen valmentajan joukkueella. Atlantan olympialaisissa vuonna 1996 mukana oli kuusi suomalaista. Atlantan jälkeen ampujen kokonaiskiintiö pieneni olympiakisoissa 430 ampujesta 410 ampajaan ja kaksi uutta lajia tuli kuvaan mukaan: naisten trap ja naisten skeet. Ampumalajien kokonaisuus kasvoi siten 17 lajiin.

Kiintiön pieneminen kiristi taistelua olympiapaikoista meikoisesti. Esimerkiksi naisten haulikolajissa jaettiin vain 32 kiintiöpaikkaa, jolloin haulikon MM-kilpailuissakin v. 1999 vain voitaja sai paikansa Suurimmiin kiintiö oli miesten skeetissä ja trapissa (30 ampujaa).

Kisoissa oli havaittavissa mielenkiintoinen ilmiö: peräti neljä olympiakultaa (17-stä) ja kaksi hopeamitalia saavutettiin viisi ampujaa seitsemästä ampui olympialaisissa kauden kansainvälistä keskiarvoaan paremmin.

Yli-Jaskari toteaa, että Sydneyn kisoissa oli havaittavissa mielenkiintoinen ilmiö: peräti neljä olympiakultaa 17:stä ja kaksi hopeamitalia saavutettiin villin kortin saaneiden ampujen toimesta. Lisäksi villillä kortilla

PÄÄVALMENTAJAN OLYMPIAKISA-ARVIO

Kimmo Yli-Jaskari

Suomalainen ampumaurheilu oli mukana Sydneyn olympialaisissa 16.-23.9.2000 seitsemän ampujan ja kolmen valmentajan joukkueella. Atlantan olympialaisissa vuonna 1996 mukana oli kuusi suomalaista. Atlantan jälkeen ampujen kokonaiskiintiö pieneni olympiakisoissa 430 ampujesta 410 ampajaan ja kaksi uutta lajia tuli kuvaan mukaan: naisten trap ja naisten skeet. Ampumalajien kokonaisuus kasvoi siten 17 lajiin.

Edellä kuvatun perusteella voitaneen väittää, että olympiapaikkojen jakosysteemi ei ollut aivan kohdallaan. Toisaalta ilmiö saattaa kuvastaa myös muita seikkoja. Kun ampua pääsee kisoihin täysin vailla ulkopuolisia paineita, taitojen mukaisiin tuloksiin on epätodennäköisempää helpompi yltää.

Kokonaismenestys

Suomalaisampujien menestystä voidaan pitää hyvänä. Juha Hirvi saavutti olympialaisen hopeamitalin pienoiskiväärin 3x40 laukan kilpailussa loistavan finaalin jälkeen. Pasi Wedman oli olympiaväärin neljäs. Olympiakomitean kriteerit 16. parhaan joukkoon sijoittumisesta täytti seitsemästä ampujasta kuusi. Naisten kriteeri täytti pienen osanottajakiintiön takia miltei olympiapaikan lunastamalla, mutta paikan saavuttaminen vaati joka tapauksessa kovia suorituksia.

tavoitteena oli palata mitalikantaan ja parantaa Atlantan saavutuksista. Tämän tavoitteeseen joukkueemme ylsi selkeästi.

Kisojen mitalitilasto

Kisojen mitalitilasto voi luonnontietä ylättykseksi. Kiinan selvä ykköstilä ei ole yllätys, mutta esimerkiksi Ruotsin kaksokiltaa on pidettävä odottamattomana. Kuukausi ennen kisoja olympiavoittajilla Pia Hanssonilla ja Jonas Edmanilla ei ollut edes olympiapaikkaa. Venäjän, USA:n ja Italian putoaminen kärkitiloilta oli hienoinen yllätys. Vanhoista huippumaista Saksa jäi kokonaan ilman mitalia. Mielenkiintoinen piirre pienoiskiväärisessä oli, että Pohjoismaat velivät kuudesta mitalista peräti neljä. Yhteensä 23 lähes sadasta maasta ylsi mitalileille.

Ampumaradat

SISC eli Sydney International Shooting Center sijaitsee kaupungin länsipuolella noin 30 kilometrin päässä kisakylästä Rembush Bayssä. Rataolosuhteet olivat hyvät ja laitteisto peitti osittain puutteita, joten joukkueillamme ei ole mitään valittamista.

Valmistautuminen Joukkueen olympiavuoden valmistautuminen sujui hyvin pitkälle etukäteen tehtyjen suunnitelmien mukaisesti. Jäljelle jäänein voimame todetta, että kaikilla osin tulokset suunnitellut eivät onnistuneet.

Tulokset vuonna 2000 Koko kauden tuloksia tarkasteltaessa voidaan todeta, että viisi ampujaa seitsemästä ampui olympialaisissa kauden kv. arvokisojen keskiarvoaan paremmin. Satu Pusila jäi keskiarvoaan noin kiekkoa ja Pia Julin jäi noin viiden kiekon päähän.

	Kultaa	Hopeaa	Pronssia
1. Kiina	3	2	3
2. Bulgaria	2	-	-
3. Ruotsi	2	-	-
4. Venäjä	1	3	2
5. Australia	1	1	1
6. Ranska	1	1	-
6. Britannia	1	1	-
8. USA	1	-	2
9. Azerbaidshan	1	-	-
9. Liettua	1	-	-
9. Puola	1	-	-
9. Slovenia	1	-	-
9. Ukraina	1	-	-
14. Valko-Venäjä	-	1	3
15. Italia	-	1	1
15. Tšekki	-	1	1
17. Suomi	-	1	-
17. Tanska	-	1	-
17. Moldova	-	1	-
17. Korea	-	1	-
17. Sveitsi	-	1	-
17. Jugoslavia	-	1	-
23. Unkari	-	-	1
23. Kowait	-	-	1
23. Norja	-	-	1

osallistuneita oli mukana eri lajien finaalissa. "Edellä kuvatun perusteella voitaneen väittää, että olympiapaikkojen jakosysteemi ei ollut aivan kohdallaan. Toisaalta ilmiö saattaa kuvastaa myös muita seikkoja.

Kun ampua pääsee kisoihin täysin vailla ulkopuolisia paineita, taitojen mukaisiin tuloksiin on epätodennäköisempää helpompi yltää", Yli-Jaskari kirjoitti.

LASSI PALO

PARAS MUISTONI

Teksti & kuva LASSI PALO

Ville Häyrinen, 38, on toiminut liikkuvan maalin parissa jo neljännesvuosisadan ajan – ensin kilpa-ampujana ja sitten valmentajana. Aktiiviura päättyi vuonna 2006. Sen jälkeen Häyrinen on ollut valmentajana viidentoista vuoden ajan, joista Ampumaurheiluliiton liikkuvan maalin lajivalmentajana yksitoista vuotta.

"MONENLAISTA ON SIIS tapahtunut! Ennen kuin kerron parhaan muistoni, on kerrottava hivenen taustaa. Koska minulla on 'pedakoomikon' koulutus, yritän aina tuoda valmennukseen myös kasvatuksellisia asioita. Kyse ei ole vain urheilusta. Nuorten puolesta ei voi tehdä kaikkea, vaan urheilijoiden on myös opittava kantamaan vastuunsa tekemisistään. Heitä on siis tuettava, jotta he osaavat toimia jatkossa itsenäisesti. Kyse on siis kasvamisesta paitsi urheilijana myös ihmisenä. Heille ei voi arjessa aina sanoa, mitä pitää tehdä.

Taas yhdet arvokisat: Ville Häyrinen kuvattuna ilma-aseiden EM-kilpailuissa Puolan Wroclawissa.

Liikkuvassa maalissa on hyvä mutta myös kova ja kasvattava huumori. Paras muistoni on Norjan Meråkerissa vuonna 2009 järjestetyistä EM-kilpailuista. Miesten joukkueessa ampuneet Vesa Saviahde ja Krister Holmberg ovat nopeita keksimään asioita, mutta niissä on aina huumori mukana. Olimme taukotilassa, kun norjalaisen tv-yhtiön

kuvausryhmä tuli pyytämään suomalaista ampujaa haastateltavaksi. Saviahde osoitti samantien Sami Heikkilää, joka oli 15-vuotiaana ensimmäisiä kertoja kisoissa mukana eikä englannin kieli vielä oikein taipunut.

Sami marssi kameran eteen ja kuunteli toimittajan pitkän englanninkielisen kysymyksen. Sen ydin oli se, miten Sami on valmistautunut kisoihin. Sami seisoi jännittyneenä paikoillaan ja vastasi: 'Ten thousand!' Nauhalle saatiin toinenkin vastaus. Samilta kysyttiin seuraavaksi kisatavoitteista. Hän vastasi: 'I try to win.'

Vesa ja Krister seurasivat huvittuneina tilannetta vierestä, kun junnu laitettiin vastuuseen. Krister olisi toki ruotsinkielisenä ollut luontevin vaihtoehto haastateltavaksi.

No, Sami pärjää nykyään komeasti maailmalla ja oli kolme vuotta myöhemmin Linnan juhliissa kättelemässä presidentti Sauli Niinistöä. Kutsun perusteena oli se, että Sami menestyi aiemmin samana vuonna erinomaisesti Vierumäen EM- ja Tukholman MM-kilpailuissa. Hän lienee edelleen ainoa liikkuvan maalin ampua, joka on kutsuttu presidentin itsenäisyyspäivän vastaanotolle." 🚀

Yksitoista ampumaurheilijaa sai urheilija-apurahan

Teksti & kuva LASSI PALO

OPETUS- JA KULTTUURIMINISTERIÖ

(OKM) myönsi tammikuun viimeisenä päivänä yhdelletoista ampumaurheilijalle urheilija-apurahan.

Kaikkiaan 162 kesälajien urheilijaa sai yhteensä noin 1,4 miljoonaa euroa verovapaina urheilija-apurahoita.

Kaksikymmentä urheilijaa sai suurimman apurahan, jonka suuruus on 20 000 euroa. Yksi heistä oli trap-ampuja **Satu Mäkelä-Nummela**, joka on jo nimetty Tokion olympialaisiin.

Lisäksi 44 urheilijaa saa 10 000 euron ja 99 urheilijaa 6 000 euron suuruisen apurahan.

Esityksen apurahansaajista opetus- ja kulttuuriministeriölle teki Olympiakomitean huippu-urheiluyksikkö.

APURAHAN HAKIJOITA oli yhteensä 400, mikä on kymmenen vähemmän kuin viime vuonna.

Apurahan tarkoituksena on mahdollistaa taloudelliset edellytykset ammattimaiselle ja päätoimiselle valmentautumiselle sekä menestykselle arvokisoissa.

Apurahan myöntämisessä huomioidaan urheilijan tuloskehitys ja mahdollisuudet tulevaan menestykseen arvokilpailuissa.

– Tokion olympialaisten ja paralympialaisten jälkeen alkava uusi kesälajien olympiadi ja paralympiadi on oivallinen nivelkohta arvioida nykyisen apurahajärjestelmän toi-

Skeet-ampuja Eetu Kallioinen on yksi apurahan saajista.

Kesälajien urheilija-apurahat, euroa

- ✘ AMPUMAUURHEILU
- ✘ Satu Mäkelä-Nummela, trap 20 000
- ✘ Eetu Kallioinen, skeet 10 000
- ✘ Juho Kurki, kivääri 10 000
- ✘ Oskari Kössi, skeet 10 000
- ✘ Lari Pesonen, skeet 10 000
- ✘ Marika Salmi, trap 10 000
- ✘ Cristian Friman, kivääri 6 000
- ✘ Matias Koivu, trap 6 000
- ✘ Vili Kopra, trap 6 000
- ✘ Aleks Leppä, kivääri 6 000
- ✘ Jarkko Mylly, kivääri 6 000

mivuutta, tiede- ja kulttuuriministeri **Hanna Kosonen** (kesk) totesi.

VALTION tämän vuoden talousarviossa urheilija-apurahoille on varattu enintään 2,3 miljoonaa euroa.

Määräraha pysyy samana kuin viime vuonna.

Kirsi Kankaanmäki eläkkeelle

Teksti & kuva LASSI PALO

AMPUMAUURHEILULIITON kilpailuja palvelusihteeri **Kirsi Kankaanmäki** jää eläkkeelle 1. huhtikuuta, mutta hänen viimeinen työpäivänsä oli ystävänpäivänä 14. helmikuuta.

– Lämmin kiitos kaikille – etenkin kilpailuvaliokunnalle, seuraihmisille sekä lajijaostoille ja valiokunnille, joiden kanssa olen tehnyt erittäin paljon yhteistyötä. Jotkut kollegani olivat liitossa töissä yli 30 vuotta, mutta minä en jaksanut ihan niin kauan, Kankaanmäki naurahti läksiäisissään, jotka vietettiin liiton toimistossa Helsingissä.

Kankaanmäellä tuli 3. tammikuuta 20 vuotta täyteen Ampumaurheiluliitossa. **Olli Törni** aloitti työt Ampumaurheiluliiton palvelusihteerinä vuoden alussa.

Ampumaurheiluliiton hallituksen jäsen Curt Sjöblom ja toiminnanjohtaja Anne Lantee Kirsi Kankaanmäen (oik.) läksiäisissä.

KUTSU SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON YLIMÄÄRÄISEEN KOKOUKSEEN JA SEURAKOULUTUKSEEN 25.4.2020

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON (SAL) ylimääräinen kokous pidetään lauantaina 25. huhtikuuta 2020 klo 15.00 Vantaan Tikkurilassa, Sokos Hotel Vantaassa (Hertaksentie 2, Vantaa). Valtakirjojen tarkastus alkaa klo 14.30.

SAL:n jäsenyhdistys on oikeutettu lähettämään kokoukseen yhden äänivaltaisen edustajan sekä enintään yhden lisäedustajan. Lisäedustajalla on kokouksessa vain

puheoikeus. Edustajalla tulee olla jäsenyhdistyksen antama valtakirja ja hänen tulee olla edustamansa paikallisyhdistyksen jäsen. Kukin liittokokousedustaja saa edustaa yhtä jäsenyhdistystä.

Kokouksessa käsitellään sääntömuutos-esitystä SAL:n sääntöihin.

Kokouksutsu ja esityslista liitteineen lähetetään seuroille postitse viimeistään 27.3.2020.

Kokouksen jälkeen alkaa SAL:n seurakoulutus samassa tilassa. Seurakoulutuksen teemana on rataolosuhteiden ja seuran talouden kehittäminen (muutokset mahdollisia).

Koulutus päättyy klo 18.30. Koulutus on ilmainen jäsenseuroille. Tarkemmat tiedot ja ilmoittautumisoheet löytyvät liiton sivuilta. Koulutukseen pyritään järjestämään myös etäosallistumismahdollisuus.

Satu Mäkelä-Nummela 22:s Vuoden urheilija -äänestyksessä

Teksti & kuva LASSI PALO

SATU MÄKELÄ-NUMMELA sijoittui 22:nneksi Vuoden urheilija -äänestyksessä. Urheilutoimittajain liiton äänestystulokset julkistettiin tammikuussa Helsingissä järjestetyssä Urheilugaalassa.

Gaala järjestettiin 13. kerran.

Urheilutoimittajain liitto uudisti Vuoden urheilija -äänestystään täksi vuodeksi. Äänestyslomakkeelle valittiin urheilijat liiton Vuoden urheilija -valiokunnan laatimalta Top25-listalta. Samalla joukkueet poistuivat Vuoden urheilija -äänestyslistalta.

Listalle voi äänestää myös Top25-listan ulkopuolelta yhden urheilijan, mutta vain niistä lajeista, joissa valitaan eri lajien parhaat urheilijat. Ääniä sai kaikkiaan 58 urheilijaa.

Mäkelä-Nummela sai urheilutoimittajien äänestyksessä 266 ääntä ja sijoittui 22:nneksi.

MÄKELÄ-NUMMELA (Orimattilan Seudun Urheiluamput) oli ainoa ampumaurheilija, jonka nimi oli Top25-listalla. Hän ampui maaliskuussa naisten trapin maailmanennätyksen (123) ja saavutti elokuussa olympiamaapainkan Tokioon 2020.

Ampumaurheiluliitto nimesi lokakuussa Mäkelä-Nummelan jo neljännen kerran Vuoden ampumaurheilijaksi, ja Urheilutoimittajain liitto valitsi hänet Urheilugaalaa edeltävänä päivänä lajinsa parhaaksi.

Mäkelä-Nummela nimettiin joulukuussa

Satu Mäkelä-Nummela

ensimmäisten suomalaisurheilijoiden joukossa Tokion olympiajoukkueeseen.

Mäkelä-Nummela valittiin Vuoden urheilijaksi vuonna 2008, jolloin hän voitti trapin olympiakultaa Pekingissä.

VUODEN URHEILIJAKSI 2019 valittiin ennätyspistein (5089) jalkapalloilija Teemu Pukki juhlanan illan päätteeksi. Hän sai myös ylivoimaisen ykkössijavöyryn (412). Kakkosijan otti jalkapalloilija Lukas Hradecky, ja kolmanneksi sijoittui hiihtäjä livo Niskanen.

Urheilutoimittajain liitto on nimennyt Vuoden urheilijan vuodesta 1947 alkaen.

Palkintojen verotukseen muutos

PALKINTOJEN VEROTUS muuttui edellisen kerran vuoden 2019 alussa tulorekisterin myötä. Muutokset herättivät paljon keskustelua. Uusi ohje on annettu 31.12.2019.

Kilpailupalkinnon antajan ilmoittamisvelvollisuutta on muutettu vuodesta 2020 lähtien siten, että enintään 100 euron arvoiset kilpailupalkinnot on ilmoitettava tulorekisteriin vain, jos palkinnon antaminen liittyy työtä palvelussuhteeseen.

Myös ennakonpidätysvelvollisuutta kilpailupalkinnosta on muutettu 1.1.2020 alkaen siten, että enintään 100 euron arvoisista kilpailupalkinnosta ei lähtökohtaisesti tarvitse toimittaa ennakonpidätystä.

Kuitenkin urheilijan, joka verovuonna saa kilpailupalkintoja yli 100 euron arvosta, on ilmoitettava saamansa palkinnot omassa verotuksessaan.

Rahanarvoisena tavarana saadut veronalaiset kilpailupalkinnot arvostetaan niiden käypään arvoon. Arvoltaan merkityksettömät palkintoesineet ja tavarapalkinnot kuten pokarit, mitalit, lippikset, karkkipussit, kahvipaketit yms. eivät kuitenkaan ole veronalaista tuloa.

Palkinnon saajalla on oikeus vähentää tuloistaan niiden hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneet menot. Vähennyskelpoisia ovat esimerkiksi kilpailuun osallistumisesta aiheutuneet välittömät menot, kuten mahdolliset osallistumismaksut ja matkakulut.

Kilpailuvaliokunnan tiedotuksia

SAL JÄRJESTÄÄ 27.2.–7.3.2021 ilma-aseiden EM-kilpailut Lohjalla, Kisakallion urheilupuistolla.

ILMA-ASEIDEN SM-KILPAILU

Ilma-aseiden SM-kilpailu sarjoissa M, N, M20 ja N20 (10m liikkuvan maalin lajeissa on suunniteltu kilpailtavan lisäksi myös M/N18-, M/N16- ja Y14-sarjoissa) järjestetään Lohjalla 12.–14.2.2021. Tällä testikilpailulla koeponnistetaan niin toimitsijaväkeä, fasilitetteja kuin ratalaitteitakin, jotta varmistutaan EM2021-kilpailujen sujuvasta läpiviennistä.

SAL:N kilpailuvaliokunta julistaa seurojen ja seurayhtymien haettavaksi vuoden 2021 muut ilma-aseiden SM-kilpailut seuraavasti:

– ilmakiväärin ja -pistoolin SM2021-kilpailut ikäsarjoissa M/N18, M/N16, M/N50, M/N60, Y70, Y75, Y80 sekä vastaavat liikunta- ja näkövammaisten sarjat

– ilmakiväärin ja -pistoolin pari-SM2021-kilpailut Y50-sarjassa (voidaan järjestää ilmakiväärin ja -pistoolin ikäsarjojen SM-kilpailun yhteydessä)

– ilmakiväärin asento- ja maakuu-SM2021-kilpailut kaikissa KY-sääntöjen mukaisissa sarjoissa

– ilmakiväärin ja -pistoolin erilliset joukkue-SM2021-kilpailut kaikissa KY-sääntöjen mukaisissa sarjoissa

– ilmaolympiapistoolin SM2021-kilpailut kaikissa KY-sääntöjen mukaisissa sarjoissa

– liikkuvan maalin SM2021-kilpailut ikäsarjoissa M/N50, M/N60, Y70, Y75, Y80

– liikkuvan maalin putoavien taulujen SM2021-kilpailu kaikissa KY-sääntöjen mukaisissa sarjoissa

KISAKALLION SUSI-CENTERISSÄ on mahdollista järjestää jokin/jotkin yllämainituista SM-kilpailuista testi-SM-kilpailun ja EM-kilpailujen välisenä viikonloppuna eli 19.–21.2.2021, mutta ilman EM2021-organisaatioon kuuluvaa väkeä. Muita mahdollisia ilma-SM2021-kilpailujen järjestämisaikavaihtoehtoja voivat olla ilma-EM2021-kilpailujen jälkeiset viikonloput, mutta huomattakoon että:

– 13.–14.3.2021 on varattu reserviläisjärjestöjen ilma-asemestaruuskilpailuille

– 26.–28.3.2021 SML:n mestaruuskisat ilma-aseilla (Sonkajärvi): koskee lähinnä liikkuvan maalin ampujia

– 2.–5.4.2021 on pääsiäinen

– Kultahippufinaali 2021 järjestetään Kaanpäässä mahdollisesti huhtikuun puolen välin aikoihin.

ILMA-ASEIDEN ALUEMESTARUUSKILPAILUT 2021

Huomautettakoon myös, että vuoden 2021 ilma-aseiden aluemestaruuskilpailujen ajankohdaksi SAL:n kilpailuvaliokunta suosittelee aluejaostoille KY-säännöistä poiketen vuoden 2021 tammikuun viimeistä viikonloppua, sillä Mikkelin Ampujille on jo ehditty myöntää ennätyskelpoiset 12. Markun ilma-asekilpailut järjestettäväksi 6.–7.2.2021 ja ilma-aseiden SM-kilpailut järjestetään Lohjalla 12.–14.2.2021.

SAL:N KILPAILUVALIOKUNTA pyytää vuoden 2021 muiden ilma-aseiden SM-kilpailujen järjestämislupahakemuksia toimitettavaksi 1.4.2020 mennessä.

Urheilijoita kehoitetaan käyttämään seuransa virallista vaatetusta

AMPUMAUURHEILULIITON hallitus lisäsi tammikuun kokouksessaan Kilpailutoiminnan yleissääntöihin ja ohjeisiin seuraavan kohdan:

”Urheilijaa kehoitetaan SM-kilpailuissa, myös kilpasuorituksen aikana, käyttämään edustamansa seuran virallista vaatetusta tai vähintään seuran virallista paitaa, mikäli se lajin erikoisvaatimukset ja sääolosuhteet huomioon ottaen on mahdollista. Samaa käytäntöä suositellaan noudatettavan myös muissa kotimaisissa kilpailuissa.

Seuroja kehoitetaan ohjeistamaan urheilijoitaan, mikä on seuran virallinen vaatetus SM-kisoissa.

Maajoukkuevaatetus ei ole tarkoitettu kansalliseen kilpailutoimintaan eikä sen käyttäminen kansallisessa kilpailutoiminnassa, jossa urheilija edustaa seuraansa, ole sallittua.”

Kultahippufinaali lähestyy

KULTAHIPPUFINAALI järjestetään Kankaanpäässä 18.–19. huhtikuuta. Tapahtumapaikka on Kankaanpään jäähalli. Lisätietoa saa osoitteesta www.khf2020.fi

Ampumaurheiluliiton valtionapu pysyi samana kuin viime vuonna

Teksti LASSI PALO

TIEDE- JA KULTTUURIMINISTERI Hanna Kosonen (kesk) myönsi helmikuussa vuoden 2020 valtionavustukset liikuntaa edistäville järjestöille. Avustuksen kokonaissumma 42,3 euroa jaettiin 124 järjestölle.

Liikunnan palvelujärjestöistä suurimman avustuksen sai Suomen Olympiakomitea 6,6 miljoonaa euroa. Ampumaurheiluliitto sai saman avustuksen kuin viime vuonna eli 728 000 euroa.

Lajiliitoista suurimmat avustukset saivat Palloliitto (2,1 miljoonaa euroa), Jääkiekkoliitto (1,5 Me), Salibandyliitto (1,2 Me), Hiihtoliitto (1,1 Me) ja Urheiluliitto (1,0 Me).

KOSOSEN MUKAAN liikuntajärjestöjen avustuksilla luodaan edellytyksiä liikunnan moniarvoiselle kansalaistoiminnalle.

– Avustusten ensisijainen tarkoitus on kehittää laajapohjaista liikunnan kansalaistoimintaa Suomessa. Niiden avulla tarjotaan myös elämyksiä kilpa- ja huippu-urheilussa sekä monipuolisia harrastus- ja osallistumismahdollisuuksia, Kosonen painotti.

OPETUS- JA KULTTUURIMINISTERIÖSSÄ on meneillään avustujärjestelmän kehittämistyö, jonka tavoitteena on selkeyttää avustuskriteerejä ja luoda läpinäkyvyyttä. Uusi järjestelmä on tarkoitus ottaa käyttöön vuonna 2021.

– Järjestöjen toiminnan helpottamiseksi uudistuksessa pyritään luomaan pitkäjänteisyyttä, jotta järjestöillä olisi alustava tieto avustuksen tasosta useammaksi vuodeksi kerrallaan, Kosonen kertoi.

HIFK Stadin kingit on vuoden urheilukirja

VUODEN URHEILUKIRJA 2019 on **Harri Pirisen** kirjoittama HIFK Stadin kingit. Vuoden 1969 mestarijoukkue ja Carl Brewerin perintö.

Vuoden urheilukirjaksi oli kuuden finalistin joukossa ehdolla myös Ampumaurheiluliiton 100-vuotishistoriateos Sata tarkkaa vuotta – ampumaurheilun historia Suomessa, jonka on kirjoittanut **Kalle Virtapohja**.

Urheilumuseon asettama raati nosti voittajan ansioksi ”taitavasti rajatun ja tyylikkäästi esitetyn ajankuvan”. HIFK Stadin kingit kertoo seurabrändin syntytarinan, ja samalla kirja on raadin mukaan kunnianosoitus yhdelle joukkueelle ja jääkiekon kasvuvuosien sukupolvelle. Teoksen on kustantanut Minerva Kustannus.

Ansiokkaasta ja pitkäaikaisesta työstä suomalaisen urheilukirjallisuuden parhaaksi palkittiin **Esa Sironen**, joka on kunnostautunut niin kirjoittajana kuin Suomen urheiluhistoriallisen seuran vuosikirjan pitkäaikaisena toimittajana.

Vuoden urheilukirja -kilpailussa kunniamaininnan sai **Seppo Myllylä** kirjoittamastaan ja kustantamastaan teoksesta Hillitöntä menoa – judoa ja lastensuojelua.

Vuoden urheilukirja -palkintoraatiin kuuluvat puheenjohtajana **Esko Heikkinen** sekä jäseninä **Juha Kanerva**, **Kristiina Kekäläinen**, **Susanna Luikka** ja **Mika Wickström**.

Vuoden urheilukirja on nimetty vuodesta 1980 alkaen, ja kilpailun virallinen nimi on Helge Nygrénin palkinto. Nykyisen kiertopalkinnon on lahjoittanut nelinkertainen olympiavoittaja **Lasse Virén**.

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
 Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00-17.00
 la sopimuksen mukaan
 Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyyntiliike

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRRAT
 Puh. 03-4755371

Kotisivumme: www.asetalo.com
 Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

Kotisivut: www.asetalo.com
 Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2020 toinen
 Urheiluampuja ilmestyy 13.5.

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN PARDINI SP 22 Hyväkuntoinen, alkuper. laukku. Hp 890e. Ilm: Petri Tarkkanen, petri.tarkkanen@gmail.com, 0400771899. Ilm. jätetty: 2.2.2020

MYYDÄÄN SAKO 22LR/32SW VAIHTOKALIIPERI PISTOOLI 550 €. Ammuttu lähinnä vain 80-luvulla. Eriksen myös ratakaukoputki 25x, LATAUSPURISTIN RCBS ja holkkisarjat 32/38, 32 luoteja 750, nalleja 1000, 32/38 hylsyjä. Ilmoittaja: Timo Kurki, timo.kurki@indepro.fi, 0407014501. Ilmoitus jätetty: 1.2.2020

MYYDÄÄN WALTHER Lähes uudenver. Walther LG400 Bluetec kilpailmakiivääri. Ostettu 11/2014, joten paineilmasäiliössä päiväystä vielä 11/2024 asti. Aseessa jälkiasennuksena Centran korokepalat dioptereille. Ase testattavissa Lappajärven Ampujien tiloissa Lappajärvellä. Ilmoittaja: Daniel Pakulla, daniel@danielsgrillbar.fi, 0408419639. Ilm. jätetty: 18.1.2020

MYYDÄÄN KURT THUNE AMPUMAPUKU Ollut käytössä 3 vuotta. Vastaa naisten kokoa 38-40. Hinta. 450€ Ilmoittaja: Henna Viljanen, henna.vilja98@gmail.com, 0400578021. Ilmoitus jätetty: 16.12.2019

MYYDÄÄN RÖHM TWINMASTER SPORT 4.5MM PAINEILMAPISTOOLI Esitelykäytössä ollut. Max 100 laukausta ammuttu. Vaikka suoraan kilpailuihin ei jää aseesta kiinni osumat. +Täyttöpullo 15 litraa jonka katsastusvoimassa 2025 asti ja on täysi. Myydään pakettina. H.750 e. Ostajan oltava 18v täyttännyt. Ilm: Valio Rajala, val10@netikka.fi, 0400301672. Ilm jätetty: 16.12.2019

MYYDÄÄN AMPUMAVARUSTEITA ILMAKIVÄÄRIIN JA -PISTOOLIIN Ilmakivääri Anschutz Compressed Air 2002. Paineputki voimassa 11/2024+adapteri. Kaukoputki Promia 4R 40x + jalat ja pystytuki. Ampujan silmälasit Knobloch. Uusi aselaukku ja varustekassi. Ampumakengät Kusterman n:o 43. Ampumatakki ja housut (Thune) koko noin 185/85 + alusosat. Ampumamatto. Ampumahanska. Ilmapistooli WALTHER CP2 3 hiilidioksidi paineputkea ja täyttöpullo. Aselaukku. Ilm: Eino Mäkinen, Joensuu, einomaki99@gmail.com, 040 528 1583. Ilm. jätetty: 7.2.2020

MYYDÄÄN ETUIIRIKSIÄ 2kpl etuiiriksiä M18 2.4-4.4 lasireikä Gehmann ja Centra lähes uusia hinta 85 euroa kpl. Ilmoittaja: Pekka Valtonen, pekka60@kymp.net, 0503273630. Ilmoitus jätetty: 18.1.2020

MYYDÄÄN RENATO GAMBA SL88 DAYTONA TRAP Hyväkuntoinen Renato Gamba 12/70 ratahaulikko. Säätöperä. Irroittava laukauskoneisto. Tässä haulikkoa niin aloittelevalle kuin ammattilaiselle vuosiksi eteenpäin. 1950€/tarjous. Myydään tarpeettomana. Ilmoittaja: Teemu Liljegren, teemu.liljegren@luukku.com, 0400722476. Ilmoitus jätetty: 15.01.2020

MYYDÄÄN 2 AMPUJAN PUKUA KURT THUNE, HÄMMERLI AR50, KAUKOPUTKI HAKKO KOMIJALALLA Toinen puku on ollut vähällä käytöllä ja on siisti. Takki ja housut kokoa 50, kengät 45 (sopii hyvin 43-44 jalkaan). Paketti hintaan 450€, (voidaan myydä myös erikseen). Löytyy myös vas. käden hanska. Toinen puku on ostettu käytettynä. Takki ja housut 48, kengät 43. Tämä puku 150€. Hämmmerli AR50 takadiopteerilla, alumiini takatukki, säilytyslaatikko 500€ Hakko kaukoputki Manfroto kolmijalalla 100€ Tarjouksia saa esittää. Sijainti Mynämäki. Ilm: Janne Kaarto, janne.kaarto@gmail.com, 0456478468. Ilm jätetty: 10.01.2020

MYYDÄÄN ILMAKIVÄÄRI SEKÄ AMPUJAN VARUSTEET 1-omistaja myy: n. 500 ls ammuttu kilpa-ase Walther LG 400 Alutec Expert, sis kaksi ilmasäiliötä, leimat voimassa 4/2026 ja 10/2026 saakka. Mukana aseihnat sekä luotirasia. Lisäksi Kurt Thune ampumavarusteet: takki koko 38, housut, kengät koko 37-38 ja ampumahansikas 2 kpl. Tässä ampujan täydellinen paketti! Ilm: Heikki Lehtonen, heikkitaipani.lehtonen@gmail.com, 0400746090. Ilm jätetty: 10.12.2019

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Hinta 10 euroa. Voit täyttää sähköisen ilmoitus pohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/myy-ja-osta/ilmoitukset/lisaa-ilmoitus Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheilumpuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

ONNITTELUT

90 VUOTTA
Keijo Vesanen HVA 12.5. Pekka Hänninen SaSA 3.4.
Jari Nieminen SaSA 30.4.
Sauli Turpeinen ESF 30.4.

85 VUOTTA
Veikko Turtiainen PiekSA 3.5. Tero Ahjosaari SaSA 14.3.
Leo Serkko NorA 7.5. Tino Niemi SaSA 16.3.
Tero Vesala SaSA 17.3.

70 VUOTTA
Seppo Junntila TSA 20.3. Juha-Matti Koskinen TSA 3.4.
Risto Lempinen SaSA 21.4. Antti Seppälä SaSA 4.4.
Antero Salama TSA 27.4. Tony Forsman TSA 14.4.
Tapio Nieminen HVA 5.5. Kari Jääski HVA 21.4.
Timo Kurki ESF 9.5. Mika Nissi SaSA 23.4.
Jukka Lehtonen SaSA 27.4.
Heikki Juhola HVA 29.4.
Karl Sandberg SaSA 11.5.

60 VUOTTA
Tapio Tuomola SaSA 4.3.
Tero Jormanainen ESF 23.3.

Urheilumpuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seuravat toimittavat Ampumaurheiluliittoon LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsanarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen urheilumpuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

"Poliisia uhkaa kesäkuussa jopa 90 000–120 000 ilmoituksen tulva ase-elinkeinon harjoittajilla.

Uutissuomalaisen mukaan näin käy mikäli hallituksen esitys aselain uudistamisesta menee läpi eduskuntakäsittelyssä.

Asekauppiaiden liiton puheenjohtaja **Timo Huikkala** sanoo Uutissuomalaiselle, että lakiesitys uhkaa pahimmillaan heikentää aseturvallisuutta.

–Pelkona, että poliisin työ ruuhkautuu pahasti ja aserekistereihin päätyy virheellistä tietoa. Se voisi tarkoittaa, että kelvollisesti toimiva nykyjärjestelmä ei enää toimisi kunnolla, hän toteaa.

Lakiesityksen mukaan asekauppiaiden pitää ilmoittaa kaikki halussaan olevat sekä myymänsä aseet ja aseosat poliisille, jonka tehtävänä on siirtää tiedot omiin rekistereihinsä.

Ylitarkastaja Timo Perälä Poliisihallituksesta korostaa, että aseturvallisuudesta ei saa tinkiä. Hänen mukaansa poliisi tarvitsee riittävästi työvoimaa, jos lakiesitys hyväksytään nyky muodossaan."

✳️ [Verkkouutiset 19.2.](#)

TAVARAPÖRSSI

OSTETAAN JUNIORI AMPUJANTAKKI hyväkuntoinen, käytetty juniorikoon ampujantakki kokoa 140 cm. Ilm: Jani Nevanperä, jani.nevanpera@elisanet.fi, 0405404968 Ilmoitus jätetty: 16.1.2020

OSTETAAN KÄYTETTY ANSCHÜTZ 9003 (PREMIUM S2) TAI WALTHER LG400 COMPETITION (M-GRIP) Haussa otsikon ilmakivääri, oltava hyvässä kunnossa. Ilm: Jari Gusev, jarigusev@gmail.com, 040 560 1694. Ilm. jätetty: 11.12.2019

OSTETAAN SENKÄTINEN RIISTAMAALI ILMAKIVÄÄRI Ilmoittaja: Kimmo Kautto, kautto.kimmo@gmail.com, 0405864131. Ilmoitus jätetty: 26.01.2020

OSTETAAN AMPUMAHIIHTOKIVÄÄRI suoravetolukkoinen. Ilm: Mikael Andersson, mikael.andersson@kolumbus.fi, 050-5053036. Ilm jätetty: 20.12.2019

Kyrkslätt finländska mästare- SFS tre i topp

ALEKSI LEPPÄ

KSF försvarade framgångsrikt sitt lag finländska mästerskap på luftgevär från ifjol. SFS-lagen var mycket väl framme i lag FM, när man tog en trippelseger i den allmänna klassen på luftgevär.

KSF var ifjol en riktig dominant i den allmänna klassen och man fortsatte på samma linje i år, fast man var inte lika dominant. Laget bestod av samma trio som tidigare: **Henna Viljanen, Sebastian Långström och Jenna Kuisma.**

Ingen av dessa hade någon bra dag på lördagen, Viljanen var bäst på 620,3, Långström sköt 618,1 och Kuisma 614,1 poäng. Ändå lyckades de segra med 7,3 poäng till tvåan Esbo Skytteförening. Egentligen var inte KSF:s seger hotad i något skede och före sista skyttarna skulle skjuta hade Kuisma ett försprång på över 10 poäng.

ESF:s lag bestod i år av **Alexandra Rosenlew, Luukas Koota** och **Cristian Friman.** ESF:s trio var rätt så jämn, förstås stod Friman som landslagsskytt ut ur mängden. Rosenlew öppnade med 612,2, Koota sköt 613,8 och Friman 619,2 poäng. Samtidigt förgyllde ESF sitt brons från ifjol, kanske det är dags för guld nästa år?

Trots att ESF inte riktigt kunde hota KSF i toppen så var inte ESF heller hotade av trean som var Raseborgs Skyttar.

Bakom KSF och ESF var tävlingen mycket jämn och överraskande nog kunde RS lag stiga upp på bronspallen. Laget bestod av: **Nicole Kamila, Robin Stenström** och **Joni Stenström.**

Kamila sköt 596,4 poäng, Robin Stenström sköt nytt personbästa på 616,8 poäng och Joni Stenström hade 619,9 poäng.

Det här innebar att RS knep bronset med endast en 0,6 poängs marginal till fyran Piekasamäen Seudun Ampujat, dessutom var femman Haminan Ampumaseura endast 0,7 poäng efter RS. Före de sista skyttarna

SFS-lagen väl representerade på prispallen under lag FM.

låg dessutom RS bakom dessa lag, men slutspurten bet och man kunde bärga hem en medalj för första gången sedan 2013 i lag FM på luftgevär i allmänna klassen. Avståndet

till tvåan ESF var sedan 12 poäng och till segraren KSF var avståndet 19 poäng.

Tyvärr fanns det inte flera SFS-lag på plats, men utdelningen var perfekt. 🚩

Hyvärinen tvåa i FM

FM PÅ FALLANDE TAVLOR på rörligt mål har avgjorts i Kuopio. Där lyckades Raseborgs Skyttars **Niklas Hyvärinen** knipa en andra plats i herrklassen.

Man inledde tävlingarna med en grundserie på 40 skott var Hyvärinen sköt 36 träffar och var med det etta, tre träffar före tvåan **Sami Heikkilä.**

Här var Hyvärinens lagkamrater: **Krister** och **Henrik Holmberg** 5:e respektive 13:e. I

slutspelet gick Hyvärinen som tåget fram till finalen. Kusinerna Holmberg tävlade emot varandra i kvartfinalen var Henrik drog det längre strået. I semifinalen var det igen dags för ett RS-möte när Hyvärinen slog ut Henrik Holmberg. I finalen ställdes Hyvärinen emot **Topi Hulkkonen**, Hulkkonen lyckades sedan segra över Hyvärinen. Henrik Holmberg delade bronset med Sami Heikkilä. I lagtävlingen kom RS-trion in på en andra

plats, de förlorade med endast en träff till segrarna K-64.

Mutka segrade

JOUKO MUTKA segrade i samma tävlingar i klassen A70. I grundserien var han tredje på 21 träffar, bäst var **Terho Ritvanen** på 24 träffar. I utslagsskedet sköt Mutka säkert och det ledde honom ända fram till seger mot **Onni Joenkaari** i finalen.

Kuisma sjätte i Swedish Cup

I BÖRJAN AV JANUARI sköt man den traditionella Swedish Cup-tävlingen på luftgevär och luftpistol i Sävsjö. Som vanligt fanns det en hel del SFS-skyttar på plats och de tog en hel del finalplatser.

Jenna Kuisma och **Henna Viljanen** från Kyrkslätt Skytteförening tävlade i damernas luftgevär. Tredje dagen nådde Kuisma sin bästa placering när hon var sjätte i en final som vanns av **Ingrid Marie Håkenåsen** från Norge.

I grundserien nådde Kuisma 624 poäng, **Katrine Lund** från Norge var etta på 628,8 poäng. **Viljanen** var 19:e på 618,5 poäng. Andra dagen kom Kuisma in på en sjunde plats efter finalen. **Isabelle Johansson** från Sverige segrade i finalen. I grundserien sköt Kuisma 623,8 poäng och kom med som femte till finalen.

Jeanette Duestad från Norge var bäst med 628 poäng. **Viljanen** var nu 27:e på 612,5 poäng. Första dagen hade Kuisma en jobbig dag när hon sköt endast 613,5 poäng och med det var hon 29:e. **Viljanen** var nu 22:a efter att hon skjutit 617,7 poäng. För att nå finalen krävdes det 621,5 poäng. **Jeanette Duestad** från Norge sköt fina 631 poäng i grundserien. **Katrine Lund** från Norge segrade efter finalen.

Långström sjunde

I HERRARNAS LUFTGEVÄR tävlade Kyrkslätt Skytteförenings **Sebastian Långström**, **Raseborgs Skyttars Joni Stenström** och **Esbo Skytteförenings Cristian Friman**. **Långström** nådde finalen två gånger. Tredje dagen var **Långström** sjunde i en final var **Juho**

LASSI PALO / AMPUMAUURHEILULIITTO

Jenna Kuisma.

LASSI PALO / AMPUMAUURHEILULIITTO

Sebastian Långström.

Kurki segrade. I grundserien var **Långström** femma på 623,7 poäng, **Henrik Larsen** från Norge var etta på 630,4 poäng. **Stenström** var här tionde på 621,4 poäng han missade finalen med endast 0,3 poäng. **Friman** var

fjortonde med 619,2 poäng. Första dagen kom **Långström** in på en åttonde plats, då sköt **Långström** fina 626,6 poäng i grundserien. **Larsen** var denna gång bäst i finalen.

I grundserien var **Australiens Dane Sampson** som sköt 630,8 poäng. **Stenström** var nu tolfte på 621,4 poäng och **Friman** igen fjortonde nu på 621,1 poäng. Andra dagen var **Långström** tolfte, **Friman** femtonde och **Stenström** sjuttonde när de sköt 622,5, 620,4 respektive 619,6 poäng. Till final krävdes 624,6 poäng, etta i grundserien var nu också **Sampson** denna gång på 628,8 poäng. **Sveriges Marcus Madsen** segrade sedan i finalen.

Koota sjätte

ESF:s LUUKAS KOOTA deltog i herrjuniorernas luftgevär i Swedish Cup och han tog sig till final en gång. **Koota** var sjätte den sista dagen av tävlingarna. Då sköt **Koota** 614,2 poäng och kom som sista man till finalen i finalen lyckades han alltså höja sig ett par pinnhål. Grundseriebäst var **Victor Lindgren** på 625,1 poäng, **Lindgren** segrade också i finalen.

De andra dagarna sköt **Koota** 604,7 poäng, med de resultaten var han då 21:a respektive 23:e. I damjuniorernas luftgevär deltog **ESF:s Alexandra Rosenlew** och **KS-F:s Emma Malinen**. Som bäst var **Rosenlew** 25:e med 613,9 poäng.

De andra dagarna sköt hon 611,2 respektive 609,7 poäng. **Malinen** var som bäst 54:e när hon sköt 606,5 poäng. De andra dagarna nådde hon 597,6 och 591,7 poäng. Finalgränserna var runt 620 poäng varje dag i damjuniorerna.

Holmberg femma i Tjeckien

KRISTER HOLMBERG, RS deltog i januari i Pilsen GP i Pilsen, Tjeckien. Som bäst var **Holmberg** femte.

Det var **Holmberg** på blandloppet när han sköt 376 poäng. segrade gjorde **Tjeckiens Bedrich Jonas** på 385 poäng. På normalloppet kom **Holmberg** in på en sjätte plats efter att han skjutit 557 poäng.

Etta i grundserien var **Heikki Lähdekorpi** på 575 poäng. **Lähdekorpi** segrade också till slut efter medaljmatcherna.

LASSI PALO / AMPUMAUURHEILULIITTO

Krister Holmberg.

EM i Polen

I EM PÅ LUFTVAPEN som ordnas i Wrocław i Polen hade SFS tre skyttar med: **Jenna Kuisma**, **Krister Holmberg** och **Sebastian Långström**.

Tyvärr hade inte EM avgjorts ännu när det här gick i tryck. Om vi känner våra skyttar rätt så har de säkert gjort mycket väl ifrån sig.

Till nästa nummer börjar också hagelskyttarna komma igång så då får ni läsa mera om dem.

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Petra Liljeberg
Joni Stenström
SFS:s hemsida

0500 872 045
Svenska sidor skribent
www.sfs.idrott.fi

petra_liljeberg92@hotmail.com
joni.stenstrom@gmail.com

10 napakkaa

LASSI PALO

16-vuotias liikkuvan maalin ampuja Mikko Hakala (Kymppi 64) edusti Suomea ensimmäisen kerran kansainvälisissä arvokilpailuissa ilma-aseiden EM-kilpailuissa.

1 EKA ENNAKOIVA:

Millainen filis Puolan Wroclawissa järjestetyistä EM-kisoista jäi?

Ne olivat hyvin opettavainen kokemus.

2 TOKA TUNKEILEVA:

Mikä oli parasta?

Kilpaileminen ja "isompien" kilpailujen näkeminen.

3 KOLMAS KOVISTELU:

Kerro lyhyesti yrityskilpailusta, johon olet osallistunut.

Osallistuin kaverini kanssa viime keväänä koulussamme järjestetylle Nuori yrittäjyys-kurssille, jossa perustimme yrityksen. Kurssiin kuului myös Uskalla yrittää -kilpailu. Tampereen semifinaaleista pääsimme Helsinkiin finaaleihin. Siellä menestystä ei tullut, mutta kokemusta senkin edestä.

4 NELJÄS NALLITUS:

Mitkä ovat vahvuutesi ampujana?

Rauhallisuus.

5 VIIDES VARMISTAVA:

Mitä muuta harrastat?

Metsästäystä, kalastusta ja mopojen korjaamista.

6 KUUKES KUJEILEVA:

Kuinka monta seuraajaa sinulla on esimerkiksi Instagramissa?

Instagramissa seuraajia on tällä hetkellä 855.

7 SEITSEMÄS SIHTAUS:

Millaisia tavoitteita sinulla on urheiluumpujana?

Menestyä seuraavissa mahdollisissa arvokisoissa.

8 KAHDEKSAS KULTAHIPPU:

Miksi liikkuva maali?

Se on tuntunut alusta asti mieluisimmalta.

9 YHDEKSÄS YRITYS:

Luonnehdi suomalaista "liikkuvan maalin perhettä".

Auttavainen, ystävällinen ja välittävä.

10 NAPAKYMPPI:

Mikä on ollut tai voisi olla tämän vuoden napakymppi?

Jos pääsisin lähtemään kesällä järjestettäviin MM-kilpailuihin.

LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton uusi palvelusihteeri

Teksti & kuva LASSI PALO

Olli Törni, 32, aloitti tammikuussa työssä Ampumaurheiluliiton palvelusihteerinä. Hänen ensimmäinen työpäivänsä oli heti loppiaisien jälkeen.

– Halusin muutaman vuoden ajan kestäneen vuorotyön jälkeen takaisin ”normaaliin” päivätyöhön ja takaisin järjestötoimintaan, hän kertoo.

Törni on koulutukseltaan tradenomi, asuu Vantaalla ja on aiemmin tehnyt muun muassa turvatarkastajan töitä Helsinki–Vantaan lentoasemalla ja toiminut tiedottajana Alvi ry:ssä. Alvi tuottaa kuntoutus-, tuki- ja asumispalveluita mielenterveys- ja päihdekuntoutujille.

TÖRNIN työympäristö muuttui melkoisesti, kun Helsinki–Vantaan lentoasema vaihtui Helsingin Pitäjänmäellä sijaitsevaan liiton toimistoon. Törnillä oli lentoasemalla 450 kollegaa, jotka tarkastavat vuosittain noin 20 miljoonaa matkustajaa ja näiden matkatavarat.

– Näin kolmen vuoden aikana kymmeniätuhansia läpivalaisukuvia, hän naurahtaa.

AMPUMAUURHEILULIITON pitkäaikainen kilpailu- ja palvelusihteeri **Kirsi Kankaanmäki** jää eläkkeelle 1. huhtikuuta, mutta hänen viimeinen työpäivänsä oli helmikuun puolivälissä. Siihen asti hän opasti Törniä tämän uudessa tehtävässä.

Kankaanmäellä tuli 3. tammikuuta 20 vuotta täyteen Ampumaurheiluliitossa.

Törnin tavoittaa puhelimitse numerosta 0400 930 527. Hänen sähköpostiosoitteensa on oli.torni@ampumaurheiluliitto.fi

KUN HAIN TÖIHIN AMPUMAUURHEILULIITTOON, odotin päätöstä innokkaasti. Työnkuva on monipuolinen asiakaspalvelussa ja tukitoiminnoissa. Päivät eivät ole samanlaisia.

PÄÄTIN HAKEA AMPUMAUURHEILULIITTOON, koska

tarjolla oli mielenkiintoinen tehtävä. Halusin takaisin järjestötoimintaan ja ”asettua aloilleni” muuttaman vuoden ajan kestäneen vuorotyön jälkeen.

Tein Helsinki–Vantaan lentoasemalla myös yötuuraajan töitä.

ENSIMMÄINEN TYÖPÄIVÄNI oli oikein mukava. Asiat pidettiin melko yksinkertaisina – tutustuimme Sporttitalon paikkoihin ja ihmisiin sekä uuteen kilpailu- ja tilastopalveluun Kitiin. Vielä ei ollut miljoonaa rautaa tulella samanaikaisesti, mutta vielä sekin päivä varmasti koittaa.

MINUA MOTIVOI NYT mahdollisuus haastaa itseni ja joutua mukavuusalueeni ulkopuolelle. Onnistumisen tunne, kun joudun tilanteeseen, missä en voi vain luottaa jo tietämiini asioihin, on yksi palkitsevimmista asioista, joita tiedän.

TIESIN AMPUMAUURHEILUSTA AIEMMIN SEN, mitä urheilua seuraamalla ja olympialaisia katsomalla tietää. Minulla on ampumaurheilua ja metsästystä harrastavia ystäviä, mutta minä en ole harrastanut ampumaurheilua.

SUOMALAINEN AMPUMAUURHEILU vaikuttaa tosi mielenkiintoiselta. Se on valtakunnallista toimintaa ja olympiaohjelmassa mukana. Ihmiset ovat intohimoisesti vapaaehtoistoiminnassa mukana. Ja heitä on paljon!

ENSIVAIKUTELMANI TYÖSTÄNI OLI se, että se yllätti positiivisesti. Minulla ei ollut aiempaa kokemusta ampumaurheilusta, mutta havaitsin nopeasti, kuinka laajaa liiton toiminta on. Ihmiset ovat olleet erittäin mukavia ja ystävällisiä. Työssäni on paljon haasteita ja paljon opittavaa. Työympäristö on sosiaalinen, mikä tukee positiivisen työyhteisön kehittymistä.

PALVELUSIHTEEINÄ AION OLLA avoin ja innokas oppimaan. Tiedän, etten tiedä kaikkea, ja tiedän, että minulla on paljon opittavaa – ihmiset, seurat ja järjestötoiminta. Se tekeekin työstäni mielenkiintoisen. 🚩

Olli Törni

- ✖ **SYNT:** 26.12.1987, Vantaa
- ✖ **KOTIPAIKKAKUNTA:** Vantaa
- ✖ **KOULUTUS:** tradenomi (Laurea, Hyvinkää 2012)
- ✖ **TYÖURA:** mm. Alvi ry:n tiedottajana ja turvatarkastajana Helsinki–Vantaan lentoasemalla
- ✖ **HARRASTUKSET:** kitaransoitto

SUOMEN AMPURHEILULIITON
VIRALLINEN ASUTOIMITTAJA

noname

SEURA- JA ORGANISAATIOASUJEN
VAHVA TOTEUTTAJA

YHTEYDENOTOT:
KARI.ARPONEN@NONAMESPORT.COM
TAI 040 5527 988